

MEZMURLAR KİTAP I

MEZMUR 1

NE mutludur o adam ki, kötülerin öğüdü ile yürümez,
Ve günahkârların yolunda durmaz,
Ve müstehzilerin derneğinde oturmaz;
² Ancak zevki RABBİN şeriatindedir.
Ve gece gündüz onun şeriatini derin düşünür.
³ Akar sular kenarına dikilmiş ağaç gibidir,
Meyvasını mevsiminde verir,
Ve yaprağı solmaz;
Yaptığı her iş de iyi gider.
⁴ Kötüler böyle değildir;
Ancak yelin süpürüp götürdüğü saman ufağı gibidir.
⁵ Bunun için kötüler hüküm gününde,
Ve günahkârlar salihler cemaatinde durmazlar.
⁶ Çünkü RAB salihlerin yolunu bilir,
Fakat kötülerin yolu yok olur.

MEZMUR 2

NİÇİN milletler kaynaşıyor,
Ve ümmetler boş şey düşünüyor?
² Dünyanın kırılları kalkıyor,
Ve hükümdarlar RABBE karşı ve mesihine karşı,
Birbirile öğütleniyorlar:
³ Onların bağlarını koparalım,
Ve iplerini kendimizden atalım, diyorlar.
⁴ Göklerde oturan gülecek;
RAB onlarla eğlenecektir.
⁵ O zaman onlara hiddetle söyleyecek,
Gazabı ile onları sıkıntıya koyacaktır;
⁶ Fakat ben kiralımı
Mukaddes dağım Sion üzerine koydum.

⁷ Fermanı ilân edeceğim;
RAB bana dedi: Sen benim oğlumsun;
Ben seni bugün tevlit ettim.
⁸ İşte benden, ve miras olarak sana milletleri,
Mülkün olarak yeryüzünün uçlarını da vereceğim.
⁹ Onları demir çomakla kıracaksın;
Bir çömlekçi kabı gibi onları parçalıyacaksın.

¹⁰ Ve şimdi, ey kırallar, artık aklınızı başınıza alın;
Ey dünya hâkimleri, ibret alın.
¹¹ RABBE korku ile kulluk edin,
Ve titriyerek mesrur olun.
¹² Oğlu öpün ki, hiddet etmesin, siz de yolda yok olmyasınız,
Çünkü birazdan hiddeti alevlenir.
Bütün ona sığınanlar ne mutludur!

MEZMUR 3

Oğlu Abşalomun önünden kaçtığı zaman, Davudun Mezmurudur.

YA RAB, hasımlarım ne kadar çoğaldı!

Bana karşı ayaklananlar çoktur.

² Canım için çokları diyorlar:

Allahta onun için kurtuluş yoktur.[*Sela*

³ Fakat sen, ya RAB, çevremde bir kalkansın,

İzzetim ve başımı yükselten sensin.

⁴ RABBİ sesimle çağırırım,

Ve mukaddes dağından bana cevap verir.[*Sela*

⁵ Ben yattım ve uyudum;

Uyandım, çünkü RAB bana destek oldu.

⁶ Her yanımdan beni kuşatan

Kavmin on binlerinden korkmam.

⁷ Ya RAB, kalk; ey Allahım, beni kurtar;

Çünkü sen bütün düşmanlarımın çene kemiğine vurdun;

Kötülerin dişlerini kırdın:

⁸ Kurtuluş RABBİNDİR;

Bereketin kavminin üzerinde olsun.

[*Sela*

MEZMUR 4

Musikacıbaşı için; Neginot üzerine,

Davudun Mezmurudur.

SENİ çağırınca bana cevap ver, ey salâhımın Allahı;

Darlıkta olduğum zaman beni genişliğe çıkarırsın;

Bana acı da duamı işit.

² Ey insan oğulları, ne vakte kadar izzetim utanca çevrilecek?

Ne vakte kadar boş şeyi seveceksiniz, ve yalan arıyacaksınız?[*Sela*

³ Fakat bilin ki, RAB müttakiyi kendisi için ayırmıştır;

Kendisini çağırınca, RAB beni işitir.

⁴ Titreyin ve suç etmeyin;

Yataklarınızda kendi yüreğinizle söyleşip susun.[*Sela*

⁵ Salâh kurbanlarını kesin,

Ve RABBE güvenin.

⁶ Bize kim iyilik gösterecek? diyenler çoktur.
Yüzünün nurunu üzerimize yükselt, ya RAB.
⁷ Onların buğdayı ve taze şarabı çoğaldığı zamandan fazla,
Benim yüreğime sevinç verdin.
⁸ Hem selâmette yatacağım, hem de uyuyacağım;
Çünkü ancak sen, ya RAB, beni emniyette oturtursun.

MEZMUR 5

Musikacıbaşı için; Nehilot üzerine,

Davudun Mezmurudur.

SÖZLERİME kulak ver, ya RAB, Ahıma bak.

² Feryadımın sesini iyi dinle, ey Kırılım ve Allahım,
Çünkü duam sanadır.

³ Ya RAB, sabahlayın sesimi işiteceksin,
Sabahlayın sana yünelip bekliyeceğim.

⁴ Çünkü sen kötülükten hoşlanan Allah değilsin;
Senin yanında şer konmaz.

⁵ Kibirliler senin gözün önünde durmaz;
Bütün fesat işliyenlerden nefret edersin.

⁶ Yalan söyleyenleri yok edersin;
Kanlı ve hilekâr adamdan RAB ikrah eder.

⁷ Fakat ben senin inayetinin çokluğu ile evine gireceğim;
Senin korkunla mukaddes mabedine doğru secde kılacağım.

⁸ Ya RAB, düşmanlarımdan ötürü adaletinde bana rehber ol;
Senin yolunu önümde düzelt.

⁹ Çünkü onların ağızında doğruluk yoktur;
Onların içi öz kötülüktür;

Boğazları açık kabirdir;
Sözlerini düzgün ederler.

¹⁰ Ey Allah, onları suçlu tut;
Kendi öğütleriyle düşünler;
İsyanlarının çokluğunda onları kov;
Çünkü sana karşı âsi oldular.

¹¹ Fakat sana sığınanların hepsi sevinsinler,
Daima sevinçle çağırışsınlar, çünkü onları sen korursun;
Senin ismini sevenler sende sevinçle coşsunlar.

¹² Çünkü salihî sen mübarek kılacaksın,
Ya RAB, onun çevresini bir kalkan gibi lûtfunla saracaksın.

MEZMUR 6

Musikacıbaşı için; Neginot üzerine,

Şeminite göre, Davudun Mezmurudur.

YA RAB, hiddetinle beni takdir etme,

Ve öfkenle beni tedip etme.

² Bana acı, ya RAB, çünkü solgunum;
Bana sağlık ver, ya RAB, çünkü kemiklerim titriyor.

³ Canım da çok titriyor;
Ve sen, ya RAB, ne vakte kadar?...

⁴ Dön, ya RAB, canımı azat et;

İnayetinden ötürü beni kurtar.

⁵ Çünkü senin anılman ölümdedir;
Ölümler diyarında sana kim şükredecek?

⁶ Kendi iniltimden yorulduğum;
Her gece ağlamaktan döşüğüm ıslaktır;
Gözyaşlarımla yatağımı ıslatmaktayım.

⁷ Gözüm kederden sönüyor;
Bütün hasımlarımın yüzünden eskiyor.

⁸ Ey sizler, bütün fesat işleyenler, benden uzak olun;
Çünkü RAB ağlayışımın sesini işitti.

⁹ RAB benim yalvarışımı işitti;
RAB duamı kabul edecektir.

¹⁰ Bütün düşmanlarım utanacak ve çok titriyecekler;
Geri dönecekler, ansızın utanacaklar.

MEZMUR 7

Benyamînî Kuşun sözlerinden ötürü Davudun RABBE terennüm ettiği Şiggayondur.

YA RAB Allahım, sana sığıyorum,
Kovalayıcılarımın hepsinden beni kurtar, ve beni azat et;

² Ta ki, beni azat eden yok iken,
Aslan gibi canımı parçalamasınlar.

³ Ya RAB Allahım, eğer şunu ettimse,
Eğer ellerimde haksızlık varsa,

⁴ Eğer benimle barışık olana kötülük ödedimse,
Ve sebepsiz bana hasım olanı soydumsa,

⁵ Düşman canımı kovalasın ve yetişsin;
Hayatımı yerde çiğnesin, Ve izzetimi toprağa koysun.[Sela

⁶ Hiddetinle kalk, ya RAB;

Hasımlarımın gazabına karşı yüksel;
Ve benim için uyan; hükmü sen emrettin.

⁷ Ümmetlerin cemaati de seni kuşatsın,
Ve onun üzerinde yücelere dön.

⁸ RAB kavmlara hükmeder;
Bana hükmet, ya RAB;

Bana salâhıma ve kemalime göre olsun.

⁹ Kötülerin kötülüğü sona ersin, fakat salihî pekiştir;
Çünkü âdil Allah yürekleri ve gönülleri dener.

¹⁰ Benim kalkanım Allah iledir;
Yüreği doğru olanları o kurtarır.
¹¹ Allah âdil bir hâkimdir,
Evet, bir Allah ki, her gün gazap eder.
¹² Eğer insan dönmezse, o, kılıcını bilir;
Yayını kurup onu hazırlamıştır;
¹³ Ve ona karşı ölüm silâhlarını hazırlamıştır;
Oklarını tutuşturucu eder.
¹⁴ İşte, o, fesat ağrısını çekiyor;
Ve kötülüğe gebe kalıp yalan doğurdu.
¹⁵ Bir kuyu açtı ve onu kazdı,
Ve açtığı çukura kendisi düştü.
¹⁶ Kötülüğü kendi başına dönecek,
Ve zorbalığı kendi tepesine inecek.
¹⁷ Adaletinden ötürü RABBE şükredeyim;
Ve Yüce RABBİN ismine terennüm edeyim.

MEZMUR 8

Musikacıbaşı için; Gittit üzre, Davudun Mezmurudur.

YA Rabbimiz Yehova,
Bütün yeryüzünde ismin ne azametlidir!
Celâlini göklerin üstüne yükselttin.
² Sana hasım olanlardan ötürü,
Düşmanı ve öç alanı susturasın diye,
Çocukların ve emzikte olanların ağzından kudreti kurdun.
³ Göklerini, ellerinin işlerini,
Koyduğun ay ve yıldızları görünce dedim:
⁴ İnsan nedir ki, sen onu anasın?
Âdemoğlu nedir ki, sen onu arıyasın?
⁵ Onu meleklerden biraz aşağı kıldın,
İzzet ve hürmet tacını da ona giydirdin.
⁶ Ellerin işleri üzerine ona saltanat verdin;
Bütün şeyleri,
⁷ Hep koyunları ve sığırları,
Ve kır hayvanlarını da,
⁸ Gökün kuşlarını ve denizin balıklarını,
Denizlerin yollarında dolaşanların hepsini,
Onun ayakları altına koydun.
⁹ Ya Rabbimiz Yehova,
Bütün yeryüzünde ismin ne azametlidir!

MEZMUR 9

Musikacıbaşı için; Mutlabben üzre, Davudun Mezmurudur.

BÜTÜN yüreğimle RABBE şükredeyim;
Bütün hârikalarını anlatayım.
² Sevineyim ve sende sevinçle coşayım;
Senin ismine terennüm edeyim, ey Yüce Olan.
³ Düşmanlarım yüzgeri döndükleri zaman,
Senin önünde sürçer, yok olurlar.
⁴ Çünkü hakkımı ve davamı sen gördün;
Adaletle hükmederek tahtta oturursun.
⁵ Sen milletleri azarladın, kötüyü yok ettin;
Daima ve ebediyen adlarını sildin.
⁶ Düşmanlar bitti, onlar ebediyen haraptır;
Temelinden söktüğün şehirler ise,
Onların anılması bile yok oldu.
⁷ Fakat RAB ebediyen oturuyor;
Hüküm için tahtını kurmuştur;
⁸ Ve dünyaya adaletle hükmedecek;
Ümmetlere doğrulukla hükmedecektir.
⁹ RAB da mağdur için yüksek kule,
Sıkıntı zamanlarında yüksek kule olacaktır;
¹⁰ Ve senin ismini bilenler sana güveneceklerdir;
Çünkü seni arıyanları bırakmazsın, ya RAB.
¹¹ Sionda oturan RABBE terennüm edin;
Kavmlar arasında işlerini ilân eyleyin.
¹² Çünkü dökülmüş kanı araştıran onları anar;
Hakirlerin feryadını unutmaz.
¹³ Bana acı, ya RAB;
Ey sen, ölüm kapılarından beni kaldıran,
Benden nefret edenler yüzünden çektiğim derde bak da,
¹⁴ Bütün senin hamdini anlatayım.
Sion kızının kapılarında
Senin kurtuluşuyla mesrur olayım.
¹⁵ Milletler kazdıkları kuyuya düştüler;
Kendi ayakları gizledikleri ağa tutuldu.
¹⁶ RAB kendini tanıttı, hükmü yürüttü;
Kötü adam, kendi ellerinin işinde tutuldu. [*Higgayon. Sela*]
¹⁷ Kötüler ölümler diyarına döneceklerdir,
Allahı unutan bütün milletler de ...
¹⁸ Çünkü fakir daima unutulmıyacak,
Ve hakirlerin bekleyişi ilelebet boşa çıkmıyacaktır.
¹⁹ Kalk, ya RAB; insan galip olmasın;
Milletler senin önünde hükmolunsun.
²⁰ Ya RAB, onları korkut;
Milletler bilsin ki, ancak insandırlar.

[Sela

MEZMUR 10

YA RAB, niçin uzakta duruyorsun,
Sıkıntı zamanlarında niçin gizleniyorsun?

² Kötünün gururu ile hakir yanıyor;

Kurdukları düzenlere kendileri tutulsunlar.

³ Çünkü kötü adam canının çektiği şey ile övünür,
Ve tamakâr RABBİ reddeder, hor görür.

⁴ Kötü, mağrur yüzü ile: Allah aramaz, der.

Allah yoktur — işte, onun bütün düşünceleri ...

⁵ Onun yolları her vakit sabittir;

Senin hükümlerin onun görüşünden çok yüksektir;

Bütün kendi hasımlarını hiçe sayar.

⁶ Yüreğinden der: Ben sarsılmam;

Ve hiç bir devirde felâkete düşmem.

⁷ Ağız lânet, hile ve gaddarlık dolu;

Kötülük ve fesat dilinin altındadır.

⁸ Köylerin pusu yerlerinde oturur;

Gizli yerlerde suçsuzu öldürür;

Gözleri biçareye gizliden bakar.

⁹ İnindeki aslan gibi, gizli bir yerde pusu kurar;

Hakiri tutmak için bekler,

Ağına çekince hakiri tutar.

¹⁰ İğilip çömelir,

Ve biçareler onun pençelerile düşer.

¹¹ Yüreğinden der: Allah unuttu,

Yüzünü örttü, hiç görmeyecektir.

¹² Kalk, ya RAB; ey Allah, elini kaldır;

Hakirleri unutma.

¹³ Kötü adam niçin Allahı hor görür,

Ve yüreğinden: Aramıyacaksın, der?

¹⁴ Sen onu gördün, çünkü elinle cezasını vermek için kötülüğü ve kini görürsün;

Biçare kendini sana teslim eder;

Öksüzün yardımcısı sensin.

¹⁵ Kötünün kolunu kır;

Şerir adam ise,

Ta bulamayınca kadar onun kötülüğünü ara.

¹⁶ RAB daima ve ebediyen Kıraldır;

Milletler onun diyarından yok oldu.

¹⁷ Öksüzün ve mağdurun hakkını vermek için,

Ya RAB, hakirlerin dileğini işittin;

¹⁸ Onların yüreğini pekiştireceksin, kulağını onlara açacaksın,

Ta ki, topraktan olan insan artık korkunç olmasın.

MEZMUR 11

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

RABBE sığınırım;

Canıma nasıl diyorsunuz:

Kuş gibi dağımıza kaç?

² Çünkü işte, kötüler yay kuruyorlar;

Yürekte doğru olanların üzerine karanlıkta atmak için,

Oklarını kiriş üzerinde hazırlıyorlar.

³ Temeller yıkılırsa,

Salih ne yapabilir?

⁴ RAB mukaddes mabededir;

RAB — onun tahtı göklerde;

Onun gözleri görür, göz kapakları insan oğullarını dener.

⁵ RAB salih dener,

Fakat kötüden ve zorbalığı sevenden canı tiksindir.

⁶ Kötüler üzerine kementler yağdıracaktır;

Kâselerinin payı, ateş, kükürt ve sam yeli olacak.

⁷ Çünkü RAB âdildir, adaleti sever;

Doğru adam onun yüzünü görecek.

MEZMUR 12

Musikacıbaşı için; Şeminite göre; Davudun Mezmurudur.

KURTAR, ya RAB, çünkü müttaki bitiyor;

Çünkü insan oğulları arasından eminler tükeniyor.

² Herkes komşusuna yalan söylüyor;

Düzgün dudakla, iki yürekle söylüyorlar.

³ RAB bütün düzgün dudakları,

Büyük söyleyen dili kesecektir;

⁴ Onlar ki: Dilimizle üstün çıkarız,

Dudaklarımız bizimdir, bize efendi kimdir? derler.

⁵ Hakirlerin mağdurluğundan,

Fakirlerin inlemesinden ötürü,

RAB diyor: Şimdi kalkacağım,

Onu özlediği selâmete koyacağım.

⁶ RABBİN sözleri pak sözlerdir;

Toprakta pota içinde kal olunmuş,

Yedi kere tasfiye edilmiş gümüş gibidirler.

⁷ Onları sen tutacaksın, ya RAB,

Onları bu nesilden ebediyen koruyacaksın.

⁸ Alçaklık âdem oğulları arasında yükselince,

Kötüler her yanda dolaşır.

MEZMUR 13

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

NE vakte kadar, ya RAB? beni ebediyen mi unutacaksın?

Ne vakte kadar yüzünü bana örteceksin?

² Bütün gün yüreğimde keder olarak,

Ne vakte kadar canımda kuruntular edeyim?

Ne vakte kadar düşmanım üzerime yükselecek?

³ Bak ve bana cevap ver, ya RAB Allahım,

Gözlerimi aydınlat da, ölüm uykusuna varmıyayım;

⁴ Ta ki, düşmanım: Onu yendim, demesin;

Ve sarsıldığım zaman hasımlarım mesrur olmasın.

⁵ Fakat ben senin inayetine güvendim;

Yüreğim kurtuluşuyla mesrur olacaktır.

⁶ RABBE ilâhi okuyacağım,

Çünkü bana cömertlik etti.

MEZMUR 14

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

AKILSIZ, yüreğinde: Allah yoktur, dedi.

Bozuldular, mekruh işler ettiler;

İyilik eden yok.

² Anlayışlı ve Allahı arıyan kimse var mıdır görsün diye,

RAB âdem oğulları üzerine göklerden baktı.

³ Hepsi saptılar, birlikte murdar oldular;

İyilik eden yok, bir kişi bile yoktur.

⁴ Bütün fesat işliyenlerin bilgileri yok mu?

Kavmımı ekmek yer gibi yiyorlar;

RABBİ çağırıyorlar.

⁵ Orada büyük korku ile korktular;

Çünkü Allah salihin nesli arasındadır.

⁶ Hakirin öğüdünü hor görürsünüz,

Fakat onun sığındığı RABDİR.

⁷ Keşke İsrailin kurtuluşu Siondan geleydi!

RAB kavmını sürgünden geri getirince,

Yakub mesrur olacak, ve İsrail sevinecektir.

MEZMUR 15

Davudun Mezmurudur.

YA RAB, çadırında kim konacak?

Mukaddes dağında kim oturacak?

² Kemal ile yürüyen ve salâh işliyen,

Ve yüreğinden hakikati söyliyien

³ O ki, dilile iftira etmez,
Dostuna kötülük eylemez,
Ve komşusu üzerine rüsvaylık atmaz;
⁴ Rezil adam onun gözünde hor görülür,
Ancak RABDEN korkanlara hürmet eyler;
Kendi zararına yemin eder de geri dönmez;
⁵ Parasını faize vermez,
Ve suçsuza karşı rüşvet almaz.
Bunları yapan asla sarsılmıyacaktır.

MEZMUR 16

Davudun Miktamıdır.

BENİ tut, ey Allah, çünkü sana sığınıyorum.
² RABBE dedim: Rabbim sensin;
Senden öte bana iyilik yoktur.
³ Dünyadaki mukaddesler ve asillere gelince,
Zevkim hep onlardadır.
⁴ Başka ilâhın ardınca koşanların derdi çoğalır;
Onların kandan dökülen takdimelerini ben dökmem,
Ve onların adlarını ağzıma almam.
⁵ RAB nasibimin ve kâsemın payıdır;
Hissemin tutan sensin.
⁶ Kısmetimin nimetli yerlere düştü;
Evet, aldığım miras güzeldir.
⁷ Bana öğüt veren RABBİ takdis ederim,
Evet, geceleyin gönlüm bana öğretir.
⁸ RABBİ daima önüme koydum;
O benim sağımda olduğu için sarsılmam.
⁹ Bunun için yüreğim sevinir, ruhum da mesrur olur;
Bedenim de emniyette oturur.
¹⁰ Çünkü sen canımı ölümler diyarına terketmezsin;
Mukaddesini çürüme görmeğe bırakmazsın.
¹¹ Hayat yolunu bana bildirirsin;
Sevinçler tokluğu senin önündedir;
Sağında daima nimetler vardır.

MEZMUR 17

Davudun bir Duasıdır.

YA RAB, hakkı dinle, feryadımı işit;
Hileli dudaklardan çıkmıyan duama kulak ver.
² Hükmüm senin önünden çıksın;
Senin gözlerin doğrulukla görür.
³ Yüreğimi denedin, beni geceleyin yokladın;

Beni imtihan ettin de bir şey bulmadın;
Niyet ettim ki, ağzım haddini geçmesin.

⁴ İnsanların işlerine gelince,
Senin dudaklarının sözü ile
Zorbanın yollarından kendimi tuttum.

⁵ Adımlarım senin yollarını sıkı tuttu,
Ayaklarım kaymadı.

⁶ Seni çağırdım, çünkü sen bana cevap verirsin, ey Allah;
Kulağımı bana iş, sözümü dinle.

⁷ Ey sana sığınanları kendilerine karşı ayaklananlardan sağ elinle kurtaran,
Şaşılacak inayetlerini göster.

⁸ Beni gözbebeği gibi koru;

⁹ Beni sıkıştıran kötülerin yüzünden,
Beni kuşatan can düşmanlarımdan,
Kanatlarının gölgesinde beni gizle.

¹⁰ Yürekleri yağ bağlamış;
Ağızları ile gururla söylüyorlar.

¹¹ Adımlarımızda şimdi bizi kuşatıyorlar;
Bizi yere vurmak için gözlerini dikiyorlar.

¹² Yırtmağa haris bir aslan,
Sanki pusuda yatan genç aslandır.

¹³ Kalk, ya RAB, önüne geç, onu yık;
Canımı kılıcınla kötüden,
Elinle insanlardan, ya RAB,
Dünya adamlarından azat et.

¹⁴ Onların nasibi bu hayattadır,
Onların karnını hazinenle doldurursun;
Onlar çocuklara doymuştur,
Ve artanı yavrularına bırakırlar.

¹⁵ Ben ise, salâhla senin yüzünü göreceğim;
Uyandığım zaman didarına doyacağım.

MEZMUR 18

Musikacıbaşı için. RABBİN kulu Davudun Mezmurudur. RAB onu bütün düşmanlarının pençesinden ve Saulun elinden azat ettiği gün bu ilâhinin sözlerini RABBE terennüm etti; ve dedi:

SENİ severim, ya RAB, ey kuvvetim.

RAB benim kayam ve hisarım ve kurtarıcımdır;

² Allahım, sığındığım kayam,

Kalkanım, kurtuluşumun kuvveti, yüksek kulem.

³ Hamde lâyıık olan RABBİ çağıracağım,

Ve düşmanlarımdan kurtulacağım.

⁴ Ölüm ipleri çevremi sardı,

Ve yaramazlık selleri beni ürküttü.
5 Ölüler diyarının ipleri beni kuşattı;
Ölümün kementleri üzerime geldi.
6 Sıkıntım içinde RABBE dua ettim,
Ve Allahımı imdada çağırdım;
Mabedinden sesimi işitti,
Ve önündeki feryadım kulaklarına erişti.
7 O zaman dünya sarsılıp titredi;
Dağların temelleri de oynadılar
Ve sarsıldılar, çünkü o öfkeleni.
8 Burnundan duman yükseldi,
Ağzından ateş yiyip bitirdi;
Ondan közler tutuştular.
9 Gökleri de iğip indi,
Ve koyu karanlık ayakları altında idi.
10 Ve bir kerubiye binip uçtu;
Ve yelin kanatları üstünde yükseldi.
11 Karanlığı kendisine örtü,
Suların karaltısını ve asümanın koyu bulutlarını
Çevresine çardak yaptı.
12 Önündeki parıltıdan onun koyu bulutları geçtiler;
Dolu ve ateş közleri . . .
13 RAB göklerde gürledi,
Ve Yüce Olan ses verdi, Dolu ve ateş közleri . . .
14 Ve oklarını salıp onları dağıttı;
Çok şimşekler de salıp onları bozgun etti.
15 Ya RAB, senin azarlamandan,
Burnunun nefesinin vuruşundan,
Suların derinlikleri göründü,
Ve dünyanın temelleri açıldı.
16 Yukarıdan elini uzattı, beni tuttu;
Beni çok sulardan çıkardı.
17 Beni kuvvetli düşmanımdan,
Ve benden nefret edenlerden azat etti;
Çünkü onlar benden zorlu idiler.
18 Felâketim gününde önüme çıktılar;
Fakat RAB bana destek oldu.
19 Ve beni geniş yere çıkardı;
Beni kurtardı, çünkü benden hoşlandı.
20 RAB salâhıma göre bana ödedi;
Ellerimin temizliğine göre karşılığımı verdi.
21 Zira RABBİN yollarını tuttum,
Ve kötülükle Allahımdan ayrılmadım.

²² Çünkü bütün hükümleri önümdedir,
Ve kanunlarını kendimden uzaklaştırmam.
²³ Onunla kâmil idim,
Ve günahımdan kendimi tuttum.
²⁴ Bunun için RAB salâhıma göre,
Gözü önünde ellerimin temizliğine göre,
Karşılığımı verdi.
²⁵ İnayetli ile inayetli olursun;
Kâmil adamla kâmil olursun;
²⁶ Pak olanla pak olursun,
Ve iğri adamla ters olursun.
²⁷ Çünkü hakir kavmi sen kurtarırsın,
Fakat yüksek gözleri alçaltırsın.
²⁸ Çünkü çerağımı sen yakacaksın;
RAB Allahım karanlığımı aydınlatacaktır.
²⁹ Çünkü seninle asker üzerine hücum ederim,
Ve Allahımla duvar aşarım.
³⁰ Allah—onun yolu kâmildir;
RABBİN sözü saftır;
O kendisine sığınanların hepsine kalkandır.
³¹ Çünkü RABDEN başka Allah kimdir?
Ve Allahımızdan başka kaya kimdir?
³² O Allah ki, bana kuvvet kuşatır,
Ve yolumu kâmil kılar.
³³ O, ayaklarımı geyik ayakları gibi eder,
Ve beni yüksek yerlerim üzerine diker.
³⁴ Ellerimi cenk için talim eder de,
Bazularım tunç yayı kurar.
³⁵ Ve bana kurtarışının kalkanını verdin,
Sağ elin beni tuttu,
Ve lûtfun beni büyük etti.
³⁶ Adımlarımın yerini genişlettin,
Ve ayaklarım kaymadı.
³⁷ Düşmanlarımı kovalarım ve onlara yetişirim,
Ve onlar bitmeyince geri dönmem.
³⁸ Onları ezerim ve kalkamazlar;
Ayaklarımın altına düşerler.
³⁹ Çünkü cenk için bana kuvvet kuşattın;
Bana karşı ayaklananları altımda çöktürdün.
⁴⁰ Düşmanlarımın sırtını bana çevirttin,
Ve benden nefret eyliyenleri yok ettim.
⁴¹ Onlar imdada çağırdılar, fakat kurtaran yoktu;
RABBE çağırdılar, ve onlara cevap vermedi.

⁴² O zaman yel önündeki toz gibi onları ezdim;
Sokakların çamuru gibi attım.
⁴³ Kavmin çekişmelerinden beni azat ettin;
Beni milletlerin başına koydun;
Bilmediğim bir kavm bana kulluk ediyor.
⁴⁴ Kulakları işitince bana itaat ediyorlar;
Yabancı oğulları bana boyun eğiyorlar.
⁴⁵ Yabancı oğulları takatsızdırlar,
Ve hisarlarından titriyerek çıkıyorlar.
⁴⁶ RAB hay dir; ve kayam mubarek olsun;
Ve kurtuluşumun Allahı yüce olsun,
⁴⁷ O Allah ki, bana öçler verir,
Ve kavmları bana tabi kılar.
⁴⁸ Düşmanlarımdan beni azat eyler.
Evet, bana karşı ayaklananlar üzerinde beni yükseltirsin;
Zorba adamdan beni azat eylersin.
⁴⁹ Bunun için, ya RAB, milletler arasında sana şükrederim,
Ve senin ismine terennüm eylerim.
⁵⁰ RAB kiralına büyük kurtuluşlar verir,
Ve mesihine, Davuda ve onun zürriyetine,
Ebediyen inayet eder.

MEZMUR 19

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

GÖKLER Allahın izzetini beyan eder;
Ve gök kubbesi ellerinin işini ilân eyler.
² Gün güne söz söyler,
Ve gece geceye bilgi gösterir.
³ Söyleyiş de yok sözler de yok;
Onların sesi işitilmez.
⁴ Onların ahengi bütün dünyaya,
Ve sözleri yerin ucuna varmıştır.
Onlarda güneş için çadır kurdu;
⁵ O güneş ki, gerdekten çıkan güvey gibidir,
Ve bir yiğit gibi yoluna seğırtmek için sevinir.
⁶ Çıkışı göklerin ucundandır,
Devri de onların sonlarına kadar;
Ve sıcağından saklı kalan yoktur.

⁷ RABBİN şeriati kâmindir; canı tazeler;
RABBİN şهادeti sadıktır; bön adama hikmet verir.

⁸ RABBİN vesayası doğrudur; yüreği sevindirir;
RABBİN emri paktır; gözleri aydınlatır.

⁹ RAB korkusu temizdir; ebediyen durur;
RABBİN hükümleri haktır; hepsi doğrudur.
¹⁰ Altından, çok saf altından da ziyade özlenir;
Baldan ve süzme gümeç balından tatlıdır.
¹¹ Kulun da onlarla sakınır;
Onları tutmakta büyük karşılık vardır.
¹² Hatalarını kim ayırt edebilir?
Gizli günahlardan beni suçsuz tut.
¹³ Kulunu kasdî günahlardan da koru;
Onlar üzerime kırallık etmesin.
O zaman kâmil olurum ve büyük isyandan beri olurum.
¹⁴ Ağzımın sözleri ve yüreğimin düşüncesi
Senin önünde makbul olsunlar, Ya RAB, kayam ve kurtarıcım.

MEZMUR 20

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmuru.

SIKINTI gününde RAB sana cevap versin;
Yakubun Allahının ismi seni yükseltsin;
² Makdisten sana yardım göndersin,
Siondan sana kuvvet versin;
³ Bütün takdimelerini ansın,
Ve yakılan takdimeni kabul etsin;
[Sela
⁴ Sana yüreğine göre versin,
Ve bütün öğütlerini yerine getirsin.
⁵ Senin kurtarışında sevinçle terennüm ederiz,
Ve Allahımızın ismile bayraklarımızı dikeriz;
RAB senin bütün dileklerini yerine getirsin.
⁶ Şimdi bildim ki, RAB mesihini kurtarır;
Sağ elinin kurtarıcı kudretile
Mukaddes göklerinden ona cevap verecektir.
⁷ Bazıları cenk arabaları ve bazıları atları, Fakat biz, Allahımız RABBİN ismini anarız.
⁸ Onlar iğildiler ve düştüler;
Biz ise kalktık ve dikildik.
⁹ Ya RAB, kurtar;
Çağırduğumuz günde Kiral bize cevap versin.

MEZMUR 21

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

YA RAB, senin kudretinle kiral sevinir,
Ve kurtarışınla ne kadar çok mesrur olur!
² Yüreğinin istediğini ona verdin,
Ve dudaklarının dileğini esirgemedin.

[Sela

³ Çünkü iyilik bereketlerle onu karşıladın;
Başına saf altından taç koydun.
⁴ Senden hayat istiyordu, ona verdin;
Evet, uzun günler, daima ve ebediyen.
⁵ Senin kurtarışınla izzeti büyüktür,
Üzerine celâl ve haşmet koydun.
⁶ Çünkü sen onu ebediyen çok mubarek kılarırsın;
Yüzünle onu sevindirirsin.
⁷ Çünkü kiral RABBE güvenir,
Ve Yüce Olanın inayete sarsılmaz.
⁸ Elin bütün düşmanlarını bulacaktır;
Sağ elin senden nefret edenleri bulacaktır.
⁹ Senin gazap zamanında, onları yanan fırın gibi edeceksin;
RAB hiddetinde onları yutacak,
Ve ateş onları yiyip bitirecektir.
¹⁰ Onların semeresini yerden,
Ve zürriyetini âdem oğulları arasından yok edeceksin.
¹¹ Çünkü sana karşı kötülük niyet ettiler;
Bir düzen düşündüler, ona güçleri yetmiyor.
¹² Çünkü onları geri döndüreceksin,
Senin kirişlerinde oklarını yüzlerine karşı hazırlıyacaksın.
¹³ Ya RAB, kudretinle yüksel;
Senin ceberrutuna terennüm ve taganni edelim.

MEZMUR 22

Musikacıbaşı için; Ayyelet haş-Şahar üzre. Davudun Mezmurudur.

ALLAHIM, Allahım, beni niçin bıraktın?
Kurtuluşundan, iniltimin sözlerinden niçin uzaktasın?
² Ey Allahım, gündüz çağırıyorum, fakat cevap vermiyorsun;
Ve geceleyin, fakat bana rahat yok.
³ Sen ise kuddûssun,
Ey sen, İsrailin tehlillerinde sakın olan.
⁴ Babalarımız sana güvendiler;
Güvendiler, sen de onları azat ettin.
⁵ Sana feryat ettiler, ve kurtuldular;
Sana güvendiler ve utanmadılar.
⁶ Fakat toprak kurduyum ben, ve insan değilim;
İnsanların yüzkarasıyım, kavmin hor gördüğü.
⁷ Beni görenlerin hepsi benimle eğleniyor;
Sırıtıp, baş sallıyarak diyorlar:
⁸ RABBE dayandı, onu azat etsin,
Mademki ondan zevk alıyor, onu kurtarsın.

⁹ Fakat beni rahimden çıkaran,
Anamın kucağında iken beni emin kılan sensin.
¹⁰ Doğuşumdan beri sana verildim;
Anamın karnından beri Allahım sensin.
¹¹ Benden uzak durma; çünkü sıkıntı yakın;
Çünkü yardım eden yoktur.
¹² Bir çok boğalar beni kuşattı;
Zorlu Başan boğaları çevremi sardılar.
¹³ Yırtan ve gümürdiyen aslan gibi,
Üzerime ağızlarını açıyorlar.
¹⁴ Su gibi döküldüm,
Bütün kemiklerim oynaklarından çıktı;
Yüreğim balmumu gibidir; içimde eriyor.
¹⁵ Kuvvetim çömlek parçası gibi kurudu;
Ve dilim çenelerime yapıştı;
Ve beni ölüm toprağına koydun.
¹⁶ Çünkü köpekler beni kuşattı;
Şerirler takımı çevremi sardılar;
Ellerimi ve ayaklarımı deldiler.
¹⁷ Bütün kemiklerimi sayabilirim.
Onlar bakıyorlar, gözlerini bana dikiyorlar;
¹⁸ Esvabımı aralarında paylaşıyorlar,
Libasına da kura atıyorlar.
¹⁹ Fakat sen, ya RAB, uzak durma;
Ey kuvvetim, bana yardıma koş.
²⁰ Nefsimi kılıçtan,
Canımı köpeğin pençesinden azat et.
²¹ Aslanın ağızından beni kurtar;
Evet, yaban sığırlarının boynuzlarından bana cevap verdin.

²² Senin ismini kardeşlerime ilân edeceğim,
Cemaat içinde sana hamdedeceğim.
²³ Ey sizler, RABDEN korkanlar, ona hamdedin;
Ey sizler, bütün Yakub zürriyeti, ona izzet verin,
Ve ey sizler, bütün İsrail zürriyeti, ondan korkun.
²⁴ Çünkü düşkünün derdini hor görmedi ve tiksindi,
Yüzünü de ona örtmedi;
Fakat onu imdada çağırınca işitti.
²⁵ Büyük cemaatte hamdim sendendir;
Ondan korkanlar önünde adaklarımı öderim.
²⁶ Hakirler yerler, doyarlar;
Onu arıyanlar RABBE hamdeder;
Yüreğiniz ebediyen yaşasın.

²⁷ Bütün dünya uçları anacak, ve RABBE dönecek;
Ve milletlerin bütün soyları senin önünde secde kılacak.
²⁸ Çünkü kiralık RABBİNDİR,
Ve milletler üzerinde saltanat süren odur.
²⁹ Bütün dünya semizleri yiyecek ve secde kılacaklar;
Toprağa inenlerin hepsi,
Ve kendini yaşatamıyan bile, onun önünde iğilecekler.
³⁰ Bir zürriyet ona kulluk edecek;
RAB hakkında gelecek nesle anlatılacak.
³¹ Gelecekler ve onun adaletini ve bunu yaptığını
Doğacak kavma bildirecekler.

MEZMUR 23

Davudun Mezmurudur.

RAB çobanımdır; benim eksiğim olmaz.

² Beni taze çayırarda yatırır;

Beni sakın sular boyunca yürütür.

³ Canımı tazeler;

Kendi ismi uğrunda beni doğruluk yollarında güder.

⁴ Ölüm gölgesi vadisinde gezsem bile,

Şerden korkmam; çünkü sen benimle berabersin;

Senin çomağın, senin değneğin — onlar bana teselli verir.

⁵ Hasımlarım karşısında önüme sofraya kurarsın;

Başımı yağla meshedersin;

Kâsem taşkındır.

⁶ Evet, hayatımın bütün günlerinde

İyilik ve inayet ardımca yürüyecek,

Ve günlerin devamınca RABBİN evinde oturacağım.

MEZMUR 24

Davudun Mezmurudur.

RABBİNDİR yeryüzü ve onun doluluğu,

Dünya ve onda oturanlar;

² Çünkü onu denizler üzerine kurdu,

Ve ırmaklar üzerinde onu durdurdu.

³ RABBİN dağına kim çıkacak?

Ve mukaddes makamında kim duracak?

⁴ O adam ki, elleri temizdir ve yüreği paktır;

Gönlünü yalana vermemiştir,

Hile ile de yemin etmemiştir.

⁵ O, RABDEN bereket,

Ve kurtuluşunun Allahından salâh alacaktır.

⁶ Bu onu arıyanların,

Senin yüzünü araştıranların neslidir, Yakubdur.[*Sela*

⁷ Ey kapılar, başlarınızı yükseltin;
Ve yükselin, ey ebedî kapılar,
Ve izzet Kıralı girecek.

⁸ Kimdir o izzet Kıralı?
Kudretli ve cebbar olan RAB,
Cenkte cebbar olan RABDİR.

⁹ Ey kapılar, başlarınızı yükseltin;
Ve yükselin, ey ebedî kapılar,
Ve izzet Kıralı girecek.

¹⁰ Kimdir o izzet Kıralı? Orduların RABBİ;
İzzet Kıralı odur.[*Sela*

MEZMUR 25

Davudun Mezmurudur.

SANA, ya RAB, canımı yükseltiyorum.

² Ey Allahım, sana güvendim, utanmıyayım;
Düşmanlarım üzerime sevinçle coşmasın.

³ Evet, bütün seni bekleyenler utanmıyacaklar;
Sebepsiz gaddarlık edenler utanacaklardır.

⁴ Ya RAB, yollarını bana bildir;
Tariklerini bana öğret.

⁵ Bana hakikatinde yol göster, ve bana öğret;
Çünkü sen kurtuluşumun Allahısın;
Bütün gün seni bekliyorum.

⁶ Ya RAB, merhametlerini ve inayetlerini an;
Çünkü onlar ezeldendir.

⁷ Gençliğimin günahlarını ve isyanlarımı anma;
Ya RAB, inayetine göre, Kendi iyiliğinden ötürü beni an.

⁸ RAB iyi ve doğrudur;
Bunun için günahkârlara yolu öğretir.

⁹ Hakirlere adalette yol gösterir;
Ve kendi yolunu hakirlere öğretir.

¹⁰ Ahdini ve şهادetlerini tutanlar için,
RABBİN bütün yolları inayet ve hakikattir.

¹¹ Ya RAB, ismin uğruna,
Günahımı bağışla, çünkü büyüktür.

¹² RABDEN korkan adam kimdir?
Seçeceği yolu ona öğretecek.

¹³ Canı iyilikte oturacak;
Onun zürriyeti de yeri miras alacaktır.

¹⁴ RABBİN sırrı kendisinden korkanlarındır;

Ve ahdini onlara bildirir.

¹⁵ Gözlerim daima RABBEDİR;

Çünkü ayaklarımı ağdan o çıkarır.

¹⁶ Bana yüz çevir ve bana acı;

Çünkü kimsesiz ve hakirim ben.

¹⁷ Yüreğimin darlıkları çoğaldı;

Sıkıntılarımdan beni çıkar.

¹⁸ Düşkünlüğüme ve ezginliğime bak da,

Bütün günahlarımı bağışla.

¹⁹ Düşmanlarıma bak, çünkü onlar çoktur;

Ve şiddetli nefretle benden nefret ediyorlar.

²⁰ Canımı koru, ve beni azat et;

Utanmıyayım, çünkü sana sığmıyorum.

²¹ Beni kâmillik ve doğruluk korusun,

Çünkü seni bekliyorum.

²² Ey Allah, İsraili bütün sıkıntılarından kurtar.

MEZMUR 26

Davudun Mezmurudur.

BANA hükmet, ya RAB, çünkü kemalimde yürüdüm;

Ve sarsılmıyarak RABBE güvendim.

² Beni dene, ya RAB, ve beni imtihan et;

Gönlümü ve yüreğimi tasfiye et.

³ Çünkü inayetin gözlerimin önündedir;

Ve senin hakikatinde yürüdüm.

⁴ Yalancı adamlarla oturmadım;

Ve ikiyüzlülerle beraber gitmem.

⁵ Şerirler cemaatinden nefret eylerim,

Ve kötülerle oturmam.

⁶ Suçsuzlukta ellerimi yıkadım;

Mezbahını böylece tavaf edeceğim, ya RAB;

⁷ Ta ki, şükran sesini işittireyim,

Ve senin hârikalarını ilân edeyim.

⁸ Ya RAB, oturduğun evi,

Ve izzetinin sakin olduğu yeri severim.

⁹ Canımı günahkârlarla,

Ve hayatımı kanlı adamlarla toplama;

¹⁰ Onların ki, kötülük ellerindedir,

Ve sağ elleri rüşvet dolu.

¹¹ Fakat ben kemalimde yürüyeyim;

Beni kurtar ve bana acı.

¹² Ayağım düzlükte durur,

Cemaatlerde RABBE sena ederim.

MEZMUR 27

Davudun Mezmurudur.

NURUM ve kurtuluşum RABDİR,

Kimden korkayım?

Hayatımın kudreti RABDİR,

Kimden yılayım?

² Hasımlarım ve düşmanlarım olan şerirler,
Etimi yemek için üzerime yaklaştıkları zaman,

Onlar sürçtüler ve düştüler.

³ Karşıma bir ordu konak kursa,

Yüreğim korkmaz;

Karşıma cenk çıksa,

Ben onda da emin olurum.

⁴ RABDEN bir şey diledim, onu ararım:

RABBİN cemalini görüp,

Onun mabedinde hayran olmak için,

Hayatımın bütün günleri RABBİN evinde oturmaktır.

⁵ Zira şer gününde beni çardağında saklıyacak;

Çadırının örtüsü ile beni örtecek;

Kaya üzerine beni yükseltecek.

⁶ Ve şimdi çevremdeki düşmanlarım üzerine başım yükselecek;

Ve onun çadırında meserret kurbanları keseceğim;

RABBE terennüm edeceğim ve taganni edeceğim.

⁷ İşit, ya RAB, sesimle çağırıyorum;

Bana acı, ve bana cevap ver.

⁸ Yüzümü arayın, dedin;

Yüreğim sana dedi: Yüzünü arıyorum, ya RAB.

⁹ Yüzünü benden gizleme;

Kulunu gazap ile kovma;

Bana yardımcı oldun; beni atma ve beni bırakma,

Ey kurtuluşumun Allahı.

¹⁰ Anam ve babam beni bıraktıkları zaman,

RAB beni kayırır.

¹¹ Ya RAB, yolunu bana öğret,

Ve düşmanlarımdan ötürü,

Bana düz yolda rehber ol.

¹² Hasımlarımın dileğine beni verme;

Çünkü yalancı şahitler

Ve zorbalık soluyanlar bana karşı kalktılar.

¹³ Eğer yaşayanlar diyarında,

RABBİN iyiliğini göreceğime inanmasaydım, bayılırdım.

¹⁴ RABBİ bekle,
Kuvvetli ol, ve yüreğin cesaretli olsun;
Evet, RABBİ bekle.

MEZMUR 28

Davudun Mezmurudur.

YA RAB, sana çağırıyorum;
Ey benim kayam, beni işitmemezlik etme;
Yoksa, eğer bana susarsan,
Kabre inenlere benzerim.

² Seni imdada çağırıp mukaddes mabedine ellerimi kaldırdığım zaman;
Yalvarışlarımın sesini işit.

³ Beni kötülerle ve fesat işliyenlerle birlikte çekme;
Onlar komşularına selâmet derler,
Fakat yüreklerinde şer vardır.

⁴ Onların işlediklerine göre,
Ve işlerinin kötülüğüne göre, onlara ver;
Ellerinin işlemesine göre onlara ver;
Lâyık oldukları karşılığı onlara öde.

⁵ Mademki RABBİN işlediklerine
Ve ellerinin işlemesine bakmıyorlar,
Onları yıkacak ve onları bina etmiyecektir.

⁶ RAB mubarek olsun,
Çünkü yalvarışlarımın sesini işitti.

⁷ RAB benim kudretim ve kalkanımdır;
Yüreğim ona güvendi ve yardım buldum,
Yüreğim de sevinçle coşuyor;
İlâhimle ona şükredeyim.

⁸ RAB onların kudretidir,
Ve mesihinin kurtuluş hisarı odur.

⁹ Kavmını kurtar ve mirasını mubarek kıl;
Onları güt, ve onları ebediyen taşı.

MEZMUR 29

Davudun Mezmurudur.

EY Allah oğulları, RABBE verin,
RABBE izzet ve kudret verin.

² İsminin izzetini RABBE verin;
Mukaddes ziyet içinde RABBE secde kılın.

³ RABBİN sesi sular üstündedir;
İzzet Allahı gürliyor;

RAB çok sular üstündedir.

⁴ RABBİN sesi kuvvetlidir;

RABBİN sesi haşmetlidir;

⁵ RABBİN sesi erz ağaçlarını kırar;

Evet, RAB Libnanın erzlerini parçalar.

⁶ Ve onları bir buzağı gibi,

Libnanı ve Sirionu, yaban sığırının yavrusu gibi sıçratır.

⁷ RABBİN sesi ateş alevleri çıkarır.

⁸ RABBİN sesi çölü sarsar;

RAB Kadeş çölünü sarsar.

⁹ RABBİN sesi geyikleri doğurtur;

Ve ormanların libasını soyar;

Ve onun mabedinde her şey: İzzet! diyor.

¹⁰ RAB tufanda tahtına oturdu;

Ve RAB Kıral olarak ebediyen oturur.

¹¹ RAB kavmına kudret verir;

RAB kavmını selâmetle mubarek kılar.

MEZMUR 30

Beytin ithafı İlâhisi. Davudun Mezmurudur.

SENİ, ya RAB, yükseltirim, çünkü beni yukarı kaldırdın,
Ve benim üzerime düşmanlarımı sevindirmedin.

² Ya RAB Allahım,

Seni imdada çağırdım, ve bana sağlık verdin.

³ Ya RAB, canımı ölümler diyarından çıkardın;

Kabre inmiyeyim diye beni yaşattın

⁴ RABBE terennüm edin, ey sizler, onun müttakileri,

Ve mukaddes isminin anılmasına şükredin.

⁵ Çünkü gazabı bir an içindir;

Lûtfu ömre sürer;

Akşamlayın ağlayış konuk olur,

Fakat sabahlayın meserret gelir.

⁶ Ben ise refahımda dedim:

Ebediyen sarsılmıyacağım.

⁷ Ya RAB, lûtfunla dağımı kuvvetle pekiştirdin;

Yüzünü örttün, ben dehşete düştüm.

⁸ Ya RAB, sana çağırdım,

Ve RABBE yalvardım:

⁹ Eğer kabre inersem, kanım neye yarar?

Toprak sana şükreder mi? senin hakikatini ilân eder mi?

¹⁰ İşit, ya RAB, ve bana acı;

Ya RAB, bana yardımcı ol.

¹¹ Yasımı benim için raksa döndürdün;
Çulumu çıkardın, ve beni sevinçle kuşattın;
¹² Ta ki, ruhum sana terennüm etsin de susmasın.
Ya RAB Allahım, sana ebediyen şükredeceğim.

MEZMUR 31

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

YA RAB, sana sığınıyorum;
Ebediyen utanmıyayım;
Adaletinle beni kurtar.
² Kulağın bana iş; beni çabuk azat et;
Bana kuvvetli kaya,
Beni kurtarmak için sığınacak ev ol.
³ Çünkü kayam ve hisarım sensin;
Bana yol göster ve bana rehber ol, kendi ismin uğruna.
⁴ Benim için gizli kurdukları ağdan beni çıkar;
Çünkü sen benim hisarımın.
⁵ Ruhumu eline bırakıyorum;
Ya RAB, hakikat Allahı, beni kurtardın.
⁶ Yalancı putları sayanlardan nefret ederim;
Ancak RABBE sığınırım.
⁷ İnanetinle mesrur olup sevineceğim;
Zira düşkünlüğümü gördün;
Canımı sıkıntılar içinde bildin;
⁸ Ve düşmanın eli içinde beni kapatmadın;
Ayaklarımı genişlikte durdurdun.
⁹ Bana acı, ya RAB, çünkü sıkıntıdayım;
Gözüm, canım, ve içim kederden kuruyor.
¹⁰ Çünkü hayatım hüznle geçiyor;
Ve yıllarım inilti ile;
Günahım yüzünden kuvvetim düşüyor,
Ve kemiklerim kuruyor.
¹¹ Bütün hasımlarımdan ötürü yüzkarası,
Komşularım için de büsbütün,
Ve tanıdıklarına bir dehşet oldum;
Beni dışarda görenler benden kaçtılar.
¹² Yürekten uzak bir ölü gibi unutuldum;
Kırılmış bir kap gibi oldum.
¹³ Çünkü bir çoğunun çekiştirdiğini işittim;
Her yanda dehşet . . .
Bana karşı öğütledikleri zaman,
Canımı almak için düzen kurdular.
¹⁴ Fakat ben sana güvendim, ya RAB:

Allahım sensin, dedim.

¹⁵ Vakitlerim senin elindedir;

Düşmanlarımın elinden ve kovalayıcılarımdan beni azat et.

¹⁶ Yüzünü kulunun üzerine parlat;

İnayetinle beni kurtar.

¹⁷ Ya RAB, utanmıyayım, çünkü seni çağırdım;

Kötüler utansınlar, ölümler diyarında sussunlar.

¹⁸ Söylemez olsun yalancı dudaklar,

Onlar ki, kibir ile ve hakaretle

Salihe karşı arsızca söylemekteler.

¹⁹ İyiliğin ne büyüktür!

Senden korkanlar için onu sakladın,

Âdem oğulları önünde,

Sana sığınanlar için onu yaptın.

²⁰ İnsanların düzenlerinden huzurunun örtüsü ile onları örtersin;

Diller kavgasından bir çardakta onları saklarsın.

²¹ RAB mubarek olsun;

Çünkü duvarlı şehirde şaşılacak inayetini bana gösterdi.

²² Ve ben acelem içinde dedim:

Gözlerimin önünden atıldım;

Fakat seni imdada çağırdığım zaman,

Yalvarışlarımın sesini işittin.

²³ RABBİ sevin, ey sizler, bütün müttakileri;

RAB sadıkları korur,

Kibir edene de fazlası ile karşılığını verir.

²⁴ Ey sizler, RABBE ümit bağlayanlar, hepiniz,

Kuvvetli olun, ve yüreğiniz cesaretli olsun.

MEZMUR 32

Davudun Mezmurudur. Maskil.

NE mutludur o adam ki isyanı bağışlanmıştır,

Günahı örtülmüştür.

² Ne mutludur o adam ki, RAB ona günah saymaz,

Ve ruhunda hile bulunmaz.

³ Ben susunca,

Bütün gün iniltimden kemiklerim zayıfladı.

⁴ Çünkü gece gündüz elin üzerimde ağırlaştı;

Tazeliğim yaz kuraklığına döndü. [*Sela*

⁵ Sana suçumu bildirdim,

Ve fesadımı gizlemedim.

RABBE isyanlarımı itiraf edeceğim, dedim;

Ve günahımın suçunu bağışladın.

[*Sela*

⁶ Bunun için senin bulunacağın vakitte her müttaki sana dua etsin;
Gerçek büyük sular taşınca, ona erişmiyecektir.
⁷ Saklanacak yerim sensin; sıkıntıdan beni korursun;
Kurtuluş terennümlerile çevremi kuşatırsın.[*Sela*
⁸ Sana talim edeceğim, ve yürüyeceğin yolu sana öğreteceğim;
Sana öğüt vereceğim; gözüm senin üzerinde olacaktır.
⁹ Anlayışsız at yahut katır gibi olmayın;
Onları tutmak için gem ve dizgin takımları olmazsa,
Sana yaklaşmazlar.
¹⁰ Kötünün kederleri çoktur;
Fakat RABBE güvenen adamın çevresini inayet kuşatır.
¹¹ Ey salihler, RAB ile sevinin ve mesrur olun;
Ve ey sizler, yüreği doğru olan hepiniz, sevinçle terennüm edin.

MEZMUR 33

EY salihler, RAB ile sevinin;
Doğrulara hamt yaraşır.
² Çenk çalıp RABBE şükredin,
On telli santur ile ona terennüm eyleyin.
³ Ona bir yeni ilâhi okuyun;
Yüksek sesle güzel çalın.
⁴ Çünkü RABBİN sözü doğrudur,
Ve bütün işleri sadakatledir.
⁵ Salâh ve adalet sever;
Dünya RABBİN inayetiyle doludur.
⁶ Gökler RABBİN sözü ile,
Ve onların bütün orduları ağzının nefesile yaratıldı.
⁷ Deniz sularını bir yığın gibi toplar;
Derin suları mahzenlerde biriktirir.
⁸ Bütün yeryüzü RABDEN korksun;
Bütün dünyada oturanlar ondan yılsın.
⁹ Çünkü o söyledi, ve oldu, O emretti, ve sabit durdu.
¹⁰ RAB milletlerin öğüdünü bozar;
Kavmların düşüncelerini hiç eder.
¹¹ RABBİN öğüdü ebediyen,
Yüreğinin düşünceleri nesilden nesle durur.
¹² Ne mutludur o millet ki, Allahı RABDİR,
O kavm ki, onu miras olarak kendine seçmiştir.
¹³ RAB göklerden bakar,
Bütün âdem oğullarını görür;
¹⁴ Oturduğu yerden,
Bütün yeryüzünde oturanlara bakar.
¹⁵ Her birinin yüreğini yaratan,

Bütün işlerini anlıyan odur.

¹⁶ Askerin çokluğu ile kurtulan kıral yoktur;

Kuvvetinin çokluğu ile yiğit azat olmaz.

¹⁷ Kurtuluş için at boş şeydir,

Ve büyük kuvvetle kimseyi kurtarmaz.

¹⁸ İşte, RABBİN gözü kendisinden korkanların,

Onun inayetine ümit bağlıyanların üzerindedir;

¹⁹ Ta ki, onların canını ölümden azat etsin,

Ve kıtlıkta onları yaşatsın.

²⁰ Canımız RABBİ bekler;

Yardıımız ve kalkanımız odur.

²¹ Zira yüreğimiz onunla sevinir,

Çünkü biz onun mukaddes ismine güvendik.

²² Sana ümit bağladığımızı göre, ya RAB,

İnayetin üzerimizde olsun.

MEZMUR 34

Davudun Mezmurudur, o zaman ki Abimelek önünde kendisini deli gösterdi ve onun tarafından kovulup gitti.

HER zaman RABBE sena edeceğim;

Onun tehliili daima ağzımda olacaktır.

² Canım RAB ile övünür;

Hakirler işitir, ve sevinirler.

³ Benimle beraber RABBİ tazim edin,

Ve ismini birlikte yükseltelim.

⁴ RABBİ aradım, ve bana cevap verdi,

Ve bütün korkularımdan beni azat etti.

⁵ Ona baktılar da nurlu oldular;

Ve yüzleri kızarmıyacaktı.

⁶ Bu hakir çağırdı, ve RAB işitti,

Ve bütün sıkıntılarında onu kurtardı.

⁷ RABBİN meleği ondan korkanların çevresinde

Ordu kurar, ve onları kurtarır.

⁸ Tadın ve görün; RAB ne iyidir,

Ne mutludur ona sığınan adam!

⁹ RABDEN korkun, ey onun mukaddesleri,

Çünkü ondan korkanların eksiki olmaz.

¹⁰ Genç aslanlar aç ve muhtaç olurlar;

Fakat RABBİ arıyanlara hiç bir iyilik eksik olmaz.

¹¹ Gelin, ey çocuklar, beni dinleyin;

RAB korkusunu size öğreteyim.

¹² Kimdir o adam ki, hayattan hoşlanır,

İyilik görmek için uzun günler sever?

¹³ Dilini şerden,
Dudaklarını da hile ile söylemekten tut.
¹⁴ Şerden sakın, ve iyilik et;
Selâmeti ara, ve onun ardınca koş.
¹⁵ RABBİN gözleri salihleredir,
Kulakları onların feryatlarına açıktır.
¹⁶ Onların anılmasını yeryüzünden kesip atmak için,
RABBİN yüzü şer işliyenlere karşıdır.
¹⁷ Salihler feryat ettiler, ve RAB işitti,
Ve bütün sıkıntılarından onları azat etti.
¹⁸ RAB yüreği kırık olanlara yakındır,
Ve ruhu ezilmiş olanları kurtarır.
¹⁹ Salihin dertleri çoktur;
Fakat RAB hepsinden onu azat eder.
²⁰ Bütün kemiklerini tutar;
Onlardan hiç biri kırılmaz.
²¹ Kötüyü şer öldürür;
Ve salihden nefret edenler mahkûm olur.
²² RAB kullarının canını kurtarır;
Ve ona sığınanların hiç biri mahkûm olmaz.

MEZMUR 35

Davudun Mezmurudur.

YA RAB, benimle çekişenlerle sen çekiş;
Bana karşı cenk edenlerle sen cenkleş.
² Küçük ve büyük kalkamı al da,
Benim yardımıma kalk.
³ Mızrağı da çek, ve beni kovalıyanlara karşı yolu kes;
Canıma: Senin kurtuluşun ben im, de.
⁴ Canımı arıyanlar utanıp rüsvay olsunlar;
Bana kötülük düşünenler geri dönsünler de yüzleri kızarsın.
⁵ Yel önündeki saman ufağı gibi olsunlar,
Ve RABBİN meleği onları sürsün.
⁶ Onların yolu karanlık ve kaypak olsun,
Ve RABBİN meleği onları kovalasın.
⁷ Çünkü sebep yokken benim için çukurda ağlarımı gizlediler;
Sebeple yokken canım için çukur kazdılar.
⁸ Bilmediği anda üzerine helâk gelsin;
Ve gizlediği ağ kendisini tutsun;
Ve o helâke de kendisi düşsün;
⁹ Ve canım RAB ile mesrur olacaktır;
Onun kurtarışı ile ferahlanacaktır.
¹⁰ Bütün kemiklerim diyecek:

Ya RAB, kendisinden kuvvetli adamdan hakiri,
Ve kendisini soyandan hakiri ve fakiri azat eyliyen,
Senin gibi kim var?

¹¹ Kötü yürekli şahitler kalkarlar;
Bilmediğim şeyleri benden sorarlar.

¹² Canıma hicran olsun diye,
İyiliğe karşı bana kötülük ediyorlar.

¹³ Ben ise, onların hastalıklarında çul giyerdim;
Nefsimi oruçla kıırdım;

Ve duam bağırıma dönerdi.

¹⁴ Ona karşı dostum, kardeşimmiş gibi davranırdım;
Anası için dövünen gibi, yas ile iğılirdim.

¹⁵ Fakat ben aksayınca sevindiler ve toplandılar;
Ben bilmeden, alçaklar bana karşı toplandılar;
Beni didiklediler ve durmadılar.

¹⁶ Ziyafetlerdeki kirli soytarılar gibi,
Bana dişlerini gıcırdattılar.

¹⁷ Ya Rab, ne vakte kadar bakacaksın?

Canımı onların helâkinden,
Hayatımı genç aslanlardan kurtar.

¹⁸ Büyük cemaat içinde sana şükredeceğim.
Çokluk kavm içinde sana hamdedeceğim.

¹⁹ Haksız yere bana düşman olanlar sevinmesin;
Sebepsiz benden nefret edenler, birbirlerine göz kırpmasın.

²⁰ Çünkü onlar selâmet sözü söylemez;
Fakat memlekette uslu duranlara karşı hileli sözler düşünürler.

²¹ Bana karşı da ağızlarını geniş açtılar:

Eh, oh, gözümüz onu gördü! dediler.

²² Sen onu gördün, ya RAB; susma;

Ya Rab, benden uzak durma.

²³ Ya Allahım ve Rabbim, benim muhakemem ve davam için,
Gayrete gel, uyan.

²⁴ Adaletine göre bana hükmet, ya RAB Allahım;
Ve bana karşı sevinmesinler.

²⁵ Yüreklerinde: Eh, dileğimiz budur, demesinler;
Onu yuttuk, demesinler.

²⁶ Kötü halime sevinenler birlikte utansınlar, yüzleri kızarsın;
Bana karşı kibirlenenlerin libası,

Utañç ve rezalet olsun.

²⁷ Benim haklı davamı tutanlar sevinçle terennüm edip sevininler;
Ve daima desinler: RAB büyütülsün;

O RAB ki, kulunun selâmetinden hoşlanır.

²⁸ Ve dilim senin adaletini,

Ve bütün gün senin hamdini söyleyecek.

MEZMUR 36

Musikacıbaşı için. RABBİN kulu

Davudun Mezmurudur.

KÖTÜNÜN isyanı yüreğim içinde diyor:

Onun gözleri önünde Allah korkusu yoktur.

² Çünkü fesadı bulunmaz ve nefret edilmez diye,

Kendi gözlerinde avunuyor.

³ Ağzının sözleri fesat ve hiledir;

Akıllanmaktan, iyilik etmekten el çekmiştir.

⁴ Yatağında fesat düşünür;

İyi olmıyan yol üzerinde durur;

Kötülükten iğrenmez.

⁵ Ya RAB, inayetin göklerde;

Sıtkın asümana erer.

⁶ Adaletin ulu dağlar gibidir;

Hükümlerin büyük engindir.

Ya RAB, insanı ve hayvanı sen korursun.

⁷ İnyetin ne değerlidir, ey Allah!

Âdem oğulları kanatlarının gölgesine sığınır.

⁸ Evinin yağı ile bol bol doyacaklar;

Ve senin zevklerinin ırmağında onlara içireceksin.

⁹ Çünkü hayatın kaynağı sendedir;

Senin nurunla nur görürüz.

¹⁰ Seni bilenlere inayetini,

Yüreği doğru olanlara da adaletini daim et.

¹¹ Kibirinin ayağı bana erişmesin,

Kötülerin eli de beni kovmasın.

¹² Fesat işliyenler orada düştüler;

Yıkıldılar ve kalkamıyacaklar.

MEZMUR 37

Davudun Mezmurudur.

KÖTÜLÜK edenler için üzülme,

Ne de fesat işliyenlerin haline imren.

² Zira onlar ot gibi çabuk biçilecekler,

Ve yeşil sebze gibi solacaklardır.

³ RABBE güven ve iyilik et;

Memlekette otur, ve onun sadakati ile beslen.

⁴ RABDEN de lezzet al;

O da sana yüreğinin dileklerini verecektir.

⁵ Yolunu RABBE bırak ve ona güven;
O da yapacaktır.
⁶ Ve senin salâhını nur gibi,
Ve hakkını öğle vakti gibi çıkaracaktır.
⁷ RABBİN önünde sükût et, ve onu sabırla bekle;
Yolunda becerikli olan için,
Hile yapan adam için üzülme.
⁸ Hiddetten çekin, öfkeyi bırak;
Üzülme, o ancak şerre götürür.
⁹ Çünkü şerirler kesilip atılacak;
Fakat RABBİ bekleyenler, dünyayı miras alacaklardır.
¹⁰ Biraz bekle ve kötü yok olacaktır;
Onun yerini araştıracaksın, ve yok olacaktır.
¹¹ Fakat halimler dünyayı miras alacaklar,
Ve selâmet bolluğunda lezzet bulacaklardır.
¹² Kötü olan, salih karşı düzen kurar,
Ve ona dişlerini gıcırdatır.
¹³ Rab ona gülecektir;
Çünkü görür ki, onun günü gelmektedir.
¹⁴ Hakiri ve fakiri yere vurmak için,
Yolu doğru olanları boğazlamak için,
Kötüler kılıç çekip yaylarını kurdular.
¹⁵ Onların kılıcı kendi yüreklerine girecek,
Ve yayları kırılacaktır.
¹⁶ Salihin azı,
Çok kötülerin bolluğundan iyidir.
¹⁷ Çünkü kötülerin bazıları kırılacaktır;
Fakat RAB salihlere destek olur.
¹⁸ RAB kâmillerin günlerini bilir,
Onların mirası da ebedî olur.
¹⁹ Şer zamanında utanmıyacaklar;
Ve kıtlık günlerinde doyacaklardır.
²⁰ Fakat kötüler yok olacaklar,
Ve RABBİN düşmanları kuzuların yağı gibi telef olacaklar;
Duman içinde telef olacaklardır.
²¹ Kötü adam ödünç alır da ödemez;
Salih acır ve verir.
²² Çünkü onun mubarek kıldığı adamlar yeri miras alacak;
Ve lânetli kıldığı adamlar kesilip atılır.
²³ İnsanın adımları RAB tarafından pekiştirilir;
Ve onun yolundan hoşlanır.
²⁴ Düşerse de yere serilmez;
Çünkü onu elinden tutan RABDİR.

²⁵ Genç idim, ve şimdi ihtiyar oldum;
Ve salihin bırakıldığını görmedim,
Ne de zürriyetini ekmek dilenmekte.
²⁶ Bütün gün acır ve ödünc verir,
Ve zürriyeti mubarek olur.
²⁷ Kötülükten çekil, ve iyilik et;
Ve ebediyen otur.
²⁸ Çünkü RAB hakkı sever,
Ve müttakilerini bırakmaz;
Onlar ebediyen korunur;
Fakat kötülerin zürriyeti kesilip atılacak.
²⁹ Salihler yeri miras alır,
Ve onda ebediyen otururlar.
³⁰ Salihin ağzı hikmet anlatır,
Ve dili hak söyler.
³¹ Allahının şeriatı onun yüreğindedir;
Onun adımları kaymaz.
³² Kötü adam salihî gözetler,
Ve onu öldürmeği araştırır.
³³ RAB onu eline bırakmayacaktır,
Ve muhakeme olunduğu zaman onu mahkûm etmez.
³⁴ RABBİ bekle, ve onun yolunu tut,
Ve yeri miras almak için seni yükseltecektir;
Kötülerin kesilip atılacağı zaman bunu göreceksin.
³⁵ Kötüyü büyük kudrette,
Ve yeşil ağaç gibi bittiği yerde yayılmış gördüm.
³⁶ Fakat o geçti, ve işte, yok oldu;
Ve ben onu araştırdım; bulunmadı.
³⁷ Kâmil insana göz koy, ve doğru adama bak;
Çünkü akıbet selâmet ehlinindir.
³⁸ Fakat âsiler birlikte yok olacaklar;
Kötülerin sonu kesilecektir.
³⁹ Fakat salihlerin kurtuluşu RABDENDİR;
Sıkıntı vaktinde onların hisarıdır.
⁴⁰ RAB onlara yardım eder ve onları kurtarır;
Onları kötülerden azat eder ve onları kurtarır,
Çünkü kendisine sığındılar.

MEZMUR 38

Davudun anma için Mezmurudur.

YA RAB, gazabınla beni tekdir etme;

Ve öfkenle beni tedip etme.

² Zira okların bana saplandı,

Ve elin üzerime ağır basıyor.
3 Senin gazabından bedenimde sağlık kalmadı;
Suçum yüzünden kemiklerimde rahat yok.
4 Çünkü fesatlarım başımdan aştı;
Ağır yük gibi bana çok ağır oldular.
5 Akılsızlığım yüzünden,
Yaralarım iğrenç ve irinlidir.
6 Bükülüp çok iğildim;
Bütün gün yash gezmekteyim.
7 Çünkü belim ateş dolu;
Ve bedenimde sağlık yoktur.
8 Takatim kesildi ve çok ezildim;
Yüreğimin rahatsızlığından inledim.
9 Ya Rab, bütün dileğim senin önündedir;
Ve iniltim sana gizli değil.
10 Yüreğim çarpıyor, kuvvetim beni bırakıyor;
Ve gözlerimin nuru — o da bende kalmadı.
11 Beni sevenler ve dostlarım yaramdan uzaklaşıyorlar;
Akrobam da uzakta durmaktalar.
12 Canımı arıyanlar da bana tuzak kuruyorlar;
Ve zararımı arıyanlar kötü sözler söylemekte;
Ve bütün gün hileler düşünüyorlar.
13 Fakat ben bir sağır gibi işitmiyorum;
Ve ağzını açmıyan dilsiz gibiyim.
14 Evet, ağzında cevap olmıyan,
İşitmez adam gibiyim.
15 Çünkü, ya RAB, ümidim sendedir;
Ya Rab Allahım, sen cevap vereceksin.
16 Çünkü: Benim için sevinmesinler, dedim;
Ayağım kayınca bana karşı kibirleniyorlar.
17 Çünkü ben düşmek üzreyim,
Ve kederim daima önümde.
18 Çünkü fesadımı itiraf ederim;
Kendi suçumdan kederlenirim.
19 Fakat düşmanlarım canlıdırlar, kuvvetlidirler;
Benden haksız yere nefret edenler de çoğaldılar.
20 İyiliğe karşı şer yapanlar bana hasımdırlar,
Çünkü ben iyiliğe uymaktayım.
21 Ya RAB, beni bırakma;
Ya Allahım, benden uzak durma.
22 Yardımına koş, Ya Rab, kurtuluşum.

Musikacıbaşı için, Yedutun için. Davudun Mezmurudur.

DEDİM: Yollarıma bakayım da,

Dilimle suç etmiyeyim;

Kötü adam karşımda oldukça,

Ağzıma bağ vurup tutayım.

² Dilimi tutup sustum, iyilik için bile sükût ettim;

Ve derdim teprendi;

³ İçimde yüreğim kızgın oldu;

Derin düşünürken ateş alevlendi;

Dilimle dedim:

⁴ Ya RAB, sonumu ve günlerimin ölçüsü nedir, bana bildir;

Ben nice faniyim? bileyim.

⁵ İşte, günlerimi bir karış ettin;

Ve ömrüm senin indinde bir hiç gibidir;

Gerçek en iyi halinde herkes ancak bir soluktur.[Sela

⁶ Gerçek herkes bir gölge gibi yürür;

Gerçek boş yere rahatsız oluyorlar;

Mal biriktirir ve onu kim toplıyacak, bilmez.

⁷ Ve şimdi, ya Rab, ben ne bekliyorum?

Ümidim — o sendedir.

⁸ Bütün isyanlarımdan beni azat eyle;

Beni ahmaklara rüsvay etme.

⁹ Sustum, ağzımı açmadım;

Çünkü sen bunu ettin.

¹⁰ Vuruşunu üzerimden uzaklaştı;

Elinin vuruşu ile ben telef oldum.

¹¹ Sen insanı fesat için,

Tekdirlerle tedip ettiğin zaman,

Onun güzelliğini bir güve gibi bitirirsin;

Gerçek herkes bir soluktur.[Sela

¹² Duamı işit, ya RAB, ve feryadıma kulak ver;

Gözyaşlarıma susma;

Çünkü senin yanında bir garibim.

Bütün atalarım gibi bir misafirim.

¹³ Benden göz çevir de

Göçüp yok olmadan ferahlanayım.

MEZMUR 40

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

RABBİ bekledikçe bekledim;

Ve bana iğildi ve feryadımı işitti.

² Helâk çukurundan, bataklık çamurundan beni çıkardı;

Ve ayağımı kaya üzerinde durdurdu, ve adımlarımı pekiştirdi.

³ Ağzıma yeni bir ilâhi, Allahımız için bir tehlik koydu;

Çok adamlar görecek ve korkacaklar,

Ve RABBE güveneceklerdir.

⁴ Ne mutludur o adam ki, güvendiği RABDİR,

Ve kibirlilere ve yalana sapanlara yüz vermez.

⁵ Ya RAB Allahım, yaptığın hârikalar,

Ve bizim için düşüncelerin çoktur;

Sana benzeyen yoktur.

Onları ilân edip söylemek istesem,

Sayıya gelmez.

⁶ Kurban ve takdimeden zevk almazsın;

Kulaklarımı açtın;

Yakılan takdime ve suç kurbanı istemezsin.

⁷ O zaman dedim: İşte geliyorum;

Kitabın tomarında benim için yazılmıştır;

⁸ Senin iradeni yapmaktan zevk alırım, ey Allahım;

Ve şeriatin yüreğimin içindedir.

⁹ Büyük cemaat içinde salâhı müjdeledim;

Dudaklarımı kapamıyacağım,

Ya RAB, sen bilirsin.

¹⁰ Senin adaletini yüreğim içinde gizlemedim;

Senin sıtkını ve kurtuluşunu söyledim;

İnayetini ve hakikatini büyük cemaatten saklamadım.

¹¹ Ya RAB, merhametlerini benden esirgeme;

İnayetini ve hakikatin beni daima korusun.

¹² Çünkü sayısız şerler çevremi sardı;

Fesatlarım ardımdan yetişti, ve bakmağa gücüm yetmez;

Başımın saçlarından çokturlar;

Ve yüreğim beni bıraktı.

¹³ Ya RAB, beni azat etmeğe razı ol;

Ya RAB, bana yardım etmeğe koş.

¹⁴ Yok etmek için canımı arıyanlar

Hep birden utansınlar ve yüzleri kızarsın;

Kötü halimden zevk alanlar,

Geri dönüp rüsvay olsunlar.

¹⁵ Bana: Heh, heh! diyenler,

Utaçlarından ötürü şaşkın olsunlar.

¹⁶ Bütün seni arıyanlar sende ferahlansınlar ve sevinsinler;

Senin kurtuluşunu sevenler daima desinler:

RAB büyütülsün!

¹⁷ Fakat ben düşkün ve fakirim;

Rab beni düşünür;

Sensin yardımım ve beni azat eden;

Gecikme, ey Allahım.

MEZMUR 41

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

NE mutludur o adam ki, düşkünlere bakar;
Şer gününde RAB onu kurtarır.

² RAB onu tutar ve onu yaşatır,
Ve yeryüzünde mutlu olur;

Onu düşmanlarının meramına vermezsin.

³ Takatsizlik döseğinde RAB ona destek olur;
Hastalığında bütün yatağını sen düzeltirsin.

⁴ Ben dedim: Ya RAB, bana acı,
Canıma sağlık ver; çünkü sana karşı suç işledim.

⁵ Düşmanlarım benim için kötülük söylüyor:
Ne vakit ölecek, ve adı yok olacak? diyorlar.

⁶ Ve eğer beni görmeğe gelirse, yalan söylüyor;
Yüreği kendine fesat toplıyor;
Dışarı çıkıyor, onu söylüyor.

⁷ Benden nefret edenler hep aralarında benim için fısıldaşıyorlar;
Bana karşı kötülük düşünüyorlar.

⁸ Kötü bir dert ona yapıştı;
İşte yattı, artık kalkmıyacak, demekteler.

⁹ Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile,
Üzerime ökçesini kaldırdı.

¹⁰ Fakat sen, ya RAB, bana acı ve beni kaldır da,
Karşılığını onlara ödeyeyim.

¹¹ Bununla bilirim ki, benden hoşlanıyorsun,
Çünkü düşmanım üzerime övünmüyor.

¹² Ve ben — kemalimde bana destek olursun,
Ve ebediyen beni önünde durdurursun.

¹³ İsrailin Allahı RAB, ezelden ebede kadar mubarek olsun.
Amin, ve Amin.

KİTAP II

MEZMUR 42

Musikacıbaşı için. Korah oğullarının Maskilidir.

GEYİK akar suları özlediği gibi,
Canım da seni öyle özler, ey Allah.

² Canım Allaha, hay Allaha susamıştır;
Ne vakit geleceğim ve Allahın önünde görüneceğim?

³ Bana her gün: Nerede senin Allahın? dedikleri için,

Gece gündüz gözyaşlarım bana gıda oldu.

⁴ Şunları anıyorum, ve içimde canım erimektedir,
Nasıl alayla geçer ve onları Allahın evine götürürdüm,
Bayram eden halkı, meserret ve şükran sesile.

⁵ Ey canım, neden çökmüşsün,
Ve neden içimde inliyorsun?
Allaha ümit bağla; çünkü didarının kurtarıışı için,
Yine ona hamdederim.

⁶ Ey Allahım, canım içimde çökmüştür.
Bunun için Erden diyarından,
Ve Hermon dağlarından, Mitsar dağından seni anmaktayım.

⁷ Senin çağlıyanların ses verince, engin engine çağırıyor;
Bütün dalgaların ve sellerin üzerimden geçti.

⁸ Gündüzün RAB inayetini buyurur,
Ve onun ilâhisi, hayatımın Allahına dua,
Geceleyin benimledir.

⁹ Kayama, Allahıma, diyorum: Niçin beni unuttun?
Niçin düşman gadrı altında yaslı gezeyim?

¹⁰ Bütün gün bana hasımlarım: Nerede senin Allahın? dedikçe,
Kemiklerimi ezer gibi bana hakaret ederler.

¹¹ Ey canım, neden çökmüşsün?
Ve neden içimde inliyorsun?
Allaha ümit bağla; çünkü ben yine ona hamdederim,
Yüzümün kurtuluşu ve Allahım odur.

MEZMUR 43

DAVAMI gör, ey Allah, ve fasık millete karşı hakkımı ara;
Hileci ve fesatçı adamdan beni azat et.

² Çünkü sen kuvvetimin Allahısın; niçin beni kendinden attın?
Niçin düşman gadrı altında yaslı gezeyim?

³ Nurunu ve hakikatini gönder; bana yol göstereyin;
Beni mukaddes dağına ve senin meskenlerine götürsünler.

⁴ O vakit Allahın mezbahına,
Büyük sevincim olan Allahıma gideyim;
Ve sana, ey Allah, Allahım, çenk ile hamdedeyim.

⁵ Ey canım, neden çökmüşsün?
Ve neden içimde inliyorsun?
Allaha ümit bağla; çünkü ben yine ona hamdederim;
Yüzümün kurtuluşu ve Allahım odur.

MEZMUR 44

Musikacıbaşı için. Korah oğullarının Maskilidir.

KULAKLARIMIZLA işittik, ey Allah,
Atalarımız kendi günlerinde, eski günlerde,
Ettiğin işi bize anlattılar;
² Sen elinle milletleri sürdün,
Fakat onları yerleştirdin;
Kavmları kırdın,
Fakat onları yaydın.
³ Çünkü diyarı kılıçları ile mülk edinmediler,
Ve onları kurtaran kendilerin kolu değildi.
Ancak senin sağ elin ve senin kolun, ve didarının nuru idi;
Çünkü sen onlardan razı oldun.
⁴ Kırılım sensin, ey Allah;
Yakubun kurtuluşunu emret.
⁵ Hasımlarımızı senin yardımınla devireceğiz;
Bize karşı ayaklananları senin isminle çiğniyeceğiz.
⁶ Çünkü ben yayıma güvenmem,
Kılıcım da beni kurtarmaz.
⁷ Çünkü hasımlarımızdan bizi sen kurtardın,
Ve bizden nefret edenleri utandırdın.
⁸ Her gün Allah ile övünürüz,
Ve senin ismine ebediyen şükrederiz.
[Sela
⁹ Fakat şimdi sen bizi bıraktın ve rüsvay ettin,
Ve ordularımız ile çıkmıyorsun.
¹⁰ Bizi hasmın önünde geri döndürüyorsun,
Ve bizden nefret edenler kendilerine çapul malı ediniyorlar.
¹¹ Bizi yenilecek koyun gibi ettin;
Ve milletler arasında bizi dağıttın.
¹² Kavmını değersiz satıyorsun,
Ve onların pahası ile kâr etmiyorsun.
¹³ Bizi komşularımıza yüzkarası,
Çevremizde olanlara bir eğlence ve gülünecek bir şey ediyorsun.
¹⁴ Kavmlar arasında baş sallansın diye,
Milletler arasında bizi mesel ediyorsun.
¹⁵ Beni tekdir edenin ve sövenin sesinden,
Düşmanın ve öç alanın yüzünden,
¹⁶ Rüsvaylığım bütün gün karşımdadır,
Ve yüzümün utancı beni kaplıyor.
¹⁷ Bunların hepsi başımıza geldi, fakat seni unutmadık.
Ve ahdine hainlik etmedik.
¹⁸ Yüreğimiz geri dönmedi,
Ve adımlarımız senin yolundan sapmadı.
¹⁹ Halbuki sen bizi çakallar yerinde ezdin,

Ve ölüm gölgesile üstümüzü örttün.
²⁰ Eger Allahımızın ismini unutsaydık,
Ve yabancı bir ilâha ellerimizi uzatsaydık,
²¹ Allah bunu araştırmaz mıydı?
Çünkü yüreğin sırlarını bilen odur.
²² Evet, bütün gün senin uğruna öldürülüyoruz;
Kasaplık koyunlar sayılıyoruz.
²³ Uyan, niçin uyuyorsun, ya RAB?
Kalk, bizi ebediyen bırakma.
²⁴ Niçin yüzünü örtüyorsun,
Ve düşkünlüğüümüzü, mağdur olduğumuzu unutuyorsun?
²⁵ Çünkü canımız toprağa kadar içildi,
Bedenimiz yere yapıştı.
²⁶ Bize yardıma kalk,
Ve inayetinden ötürü bizi kurtar.

MEZMUR 45

Musikacıbaşı için; Şoşannim üzre. Korah oğullarının Maskilidir. Sevgi İlâhisi.

YÜREGİM iyi bir sözle coşuyor;
Kıral için yaptıklarımı söylüyorum;
Dilim usta bir yazıcının kalemi.
² Sen âdem oğullarından daha güzelsin;
Dudakların üzerine letafet saçılmış;
Bunun için Allah seni ebediyen mubarek kılmış.
³ Ey kudretli, beline kılıcını,
Celâlini ve haşmetini kuşan.
⁴ Ve hakikat, hilim ve adalet uğruna,
Haşmetinle, muvaffakiyetle bin;
Ve sağ elin sana korkunç işler öğretir.
⁵ Okların sivridir;
Onlar kıralın düşmanları yüreğindedir;
Kavmlar senin altına düşerler.
⁶ Tahtın ebedî ve daimîdir, ey Allah;
Kırallığının esası doğruluk esasıdır.
⁷ Salâhı seversin ve kötülükten nefret eylersin;
Bunun için Allah, senin Allahın,
Seni arkadaşlarından ziyade meserret yağı ile meshetti.
⁸ Bütün esvabın mür, öd ve tarçın kokar;
Fildişi saraylardan sazlar seni sevindirir.
⁹ Kıral kızları şerefli kadınlarının arasındadır;
Kıraliça, Ofir altını içinde senin sağında durur.
¹⁰ Dinle, ey kız, bak ve kulak ver;
Kavmını ve babanın evini de unut;

- ¹¹ Ve kıral senin güzelliğini arzu edecek;
Çünkü o senin efendindir, onun önünde eğil.
¹² Ve Sur kızı hediye ile orada olacaktır;
Kavmin zenginleri senin lûtfunu diliyeceklerdir.
¹³ İçeride kıral kızı bütün bütün şanlıdır;
Elbisesi altınla dokunmuştur.
¹⁴ İşlemeli esvapla kırala götürülecektir;
Arkadaşları, ardından gelen kızlar, sana getirilecekler.
¹⁵ Onlar sevinç ve meserretle götürülecekler;
Kıral sarayına girecekler.
¹⁶ Babalarının yerine senin çocukların olacak;
Bütün dünyada onları reis edeceksin.
¹⁷ Nesilden nesle adını andırtacağım;
Bunun için kavmlar ebediyen ve daima sana şükredecekler.

MEZMUR 46

Musikacıbaşı için; Alamot üzre. Korah oğullarının İlâhisidir.

ALLAH bize sığınacak yer ve kuvvettir;

Sıkıntıda hemen hazır bir yardımdır.

² Bundan dolayı dünya altüst olsa,
Ve denizlerin bağrına dağlar devrilse;

³ Suları kükreyip karışsa,
Onların kabarması ile dağlar titrese,
Biz korkmayız.[*Sela*

⁴ Bir ırmak var ki, onun cedvelleri
Allahın şehrini, Yüce Olanın mukaddes meskenlerini, sevindirir.

⁵ Allah onun ortasındadır; o sarsılmaz;
Sabaha karşı Allah ona yardım eder.

⁶ Milletler kükredi, ülkeler sarsıldı;
O, sesini verdi, dünya eridi.

⁷ Orduların RABBİ bizimledir,
Yakubun Allahı yüksek kulemizdir.

[*Sela*

⁸ Gelin, RABBİN işlerini görün,
Dünyada ne harabiyetler yaptı.

⁹ Yerin ucuna kadar cenkleri durdurur;
Yayı kırar ve mızrağı parçalar;

Cenk arabalarını ateşte yakar.

¹⁰ Durun ve bilin ki, Allah ben im;
Milletler arasında yükseleceğim, dünyada yükseleceğim.

¹¹ Orduların RABBİ bizimledir;
Yakubun Allahı yüksek kulemizdir.

[Sela

MEZMUR 47

Musikacıbaşı için. Korah oğullarının Mezmurudur.

EY bütün kavmlar, el çırpın;

Meserret sesile Allaha nida edin.

² Çünkü RAB Yücedir, korkunçtur;

Bütün dünya üzerinde büyük Kıraldır.

³ Altımıza kavmları,

Ayaklarımız altına ümmetleri çöktürür.

⁴ Sevdiği Yakubun gururu olan mirasımızı o bizim için seçti.[Sela

⁵ Allah nida ile,

RAB boru sesile yükseldi.

⁶ Allaha terennüm edin, terennüm edin;

Kıralımıza terennüm edin, terennüm edin.

⁷ Çünkü Allah bütün yerin kıralıdır;

Anlayışla terennüm eyleyin.

⁸ Allah milletler üzerine kırallık eder;

Allah mukaddes tahtında oturur.

⁹ İbrahimin Allahına kavm olmak için,

Kavmların beyleri toplandılar;

Çünkü yerin kalkanları Allahındır;

O çok yücedir.

MEZMUR 48

Korah oğullarının Mezmurudur. İlâhi.

RAB büyüktür, ve Allahımızın şehrinde,

Mukaddes dağında hamde çok lâyıktır.

² Şimal taraflarında büyük Kırılın şehri,

Yüksekliği güzel olan Sion dağı bütün yerin meserretidir.

³ Allah onun saraylarında yüksek kule olarak kendini bildirmiştir.

⁴ Çünkü işte, kırallar bir araya toplandılar,

Birlikte geçtiler;

⁵ Onu görünce şaştilar;

Korkup acele kaçtilar.

⁶ Doğuran kadının ağrısı gibi,

Orada onları bir titreme aldı.

⁷ Şark yeli ile

Tarşış gemilerini kırarsın.

⁸ Ordular RABBİNİN şehrinde, Allahımızın şehrinde,

Nasıl işittikse, öyle gördük;

Allah onu ebede kadar durduracak.

[Sela

⁹ Ey Allah, mabedinin içinde
Senin inayetini düşündük.
¹⁰ İsmi nasılsa, ey Allah,
Yerin uçlarına kadar hamdin öyledir;
Sağ elin adaletle doludur.
¹¹ Sion dağı senin hükümlerinden dolayı sevinsin,
Yahuda kızları mesrur olsun.
¹² Sionun çevresinde gezin, etrafını dolanın,
Kulelerini sayın;
¹³ Hisarlarına iyi bakın,
Saraylarını seyreyleyin;
Ta ki, gelecek nesle hikâye edesiniz.
¹⁴ Çünkü bu Allah daima ve ebediyen bizim Allahımızdır;
Ölüme kadar o bize yol gösterecektir.

MEZMUR 49

Musikacıbaşı için. Korah oğullarının Mezmurudur.

EY bütün kavmlar, bunu dinleyin;
Dünyada oturanlar, hepimiz,
² Halk oğulları da, beyzadeler de,
Zengin ve fakir birlikte kulak verin.
³ Ağzım hikmet söyleyecek;
Ve yüreğimin düşüncesi anlayış olacaktır.
⁴ Mesele kulak vereyim;
Ve remzimi çenkle anlatayım.
⁵ Beni kovalıyanların fesadı
Şer günlerinde beni sarınca, niçin korkayım?
⁶ Zenginliklerine güvenenlerden,
Ve servetlerinin çokluğu ile övünenlerden hiç biri,
⁷ Kardeşini fidye ile kurtaramaz,
Allaha kefareti veremez
⁸ (Çünkü canlarının fidyesi pahalıdır,
Ve ondan ebediyen vazgeçmeli),
⁹ Ta ki, o artık daima yaşasın,
Ve çürümeyi görmesin.
¹⁰ Halbuki onu görecektir; hikmetli adamlar ölür;
Ahmaklar ve budalalar da yok olur,
Ve mallarını başkalarına bırakırlar.
¹¹ İçlerindeki düşünce şudur;
Evleri ebediyen ve meskenleri nesilden nesle kalacaktır;
Topraklarını kendi adları ile çağırırlar.
¹² Fakat itibarda olan insan daim değil;
Helâk olan hayvanlara benzer.

¹³ Ahmakların yolu budur;
Kendilerinden sonra gelenler ise,
Onların sözlerinden zevk alırlar.[*Sela*
¹⁴ Sürü gibi ölümler diyarına sürülecekler;
Ölüm onları güdecektir;
Ve sabah olunca doğrular onlara hâkim olacak;
Onların güzelliğine mesken olmasın diye,
Ölümler diyarı onu tüketecek.
¹⁵ Fakat Allah ölümler diyarı elinden
Canımı kurtaracaktır;
Çünkü beni kabul edecektir.[*Sela*
¹⁶ Bir adam zengin olursa,
Evinin izzeti artarsa, korkma.
¹⁷ Çünkü ölümünde hiç bir şeyi beraber götürmez;
İzzeti onun ardınca inmez.
¹⁸ Gerçi yaşarken canını bereketlemiş ise de
(Ve canını hoş tutunca, seni överler),
¹⁹ Ataları nesline gidecektir,
Onlar ki, ebediyen ışık görmeyecekler.
²⁰ İtibarda olan ve anlamıyan insan,
Helâk olan hayvanlara benzer.

MEZMUR 50

Asafın Mezmurudur.

KADİR olan Allah, RAB, söyledi;
Ve güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar dünyayı çağırdı.

² Güzelliğin kemali olan Siondan
Allah parladı.

³ Allahımız geliyor ve susmıyor;
Önünde ateş yiyip bitiriyor.
Ve çevresi çok kasırgalı.

⁴ Kavmını muhakeme etsin diye,
Göklere ve yere yukarıdan çağırıyor:

⁵ Benim ile kurbanla ahdeden müttakilerimi,
Bana bir araya toplayın.

⁶ Ve gökler onun adaletini bildirecektir;
Çünkü hükmeden Allah kendisidir.

[*Sela*

⁷ Ey kavmim, dinle de söyleyeyim;
Ey İsrail, ve sana şahadet edeyim;
Allah, senin Allahın ben im.

⁸ Kurbanların için seni takdir etmem;

Ve yakılan takdimelerin daima karşımdadır.

⁹ Ne evinden dana,

Ne de ağıllarından keçiler alırım.

¹⁰ Çünkü ormanın bütün hayvanları,
Ve binlerce dağlardaki sığırlar benimdir.

¹¹ Bütün dağ kuşlarını bilirim,
Çölün yabani hayvanları da benimdir.

¹² Acıksaydım sana söylemezdim;
Çünkü dünya ve onun dolusu benimdir.

¹³ Ben boğaların etini yer miyim?
Yahut keçilerin kanını içer miyim?

¹⁴ Allaha şükran kurbanı arzet;
Ve Yüce Olana adaklarını öde.

¹⁵ Ve sıkıntı gününde beni çağır;
Seni kurtarırım, ve bana izzet vereceksin.

¹⁶ Fakat Allah kötü adama diyor:
Mademki tedipten nefret ediyorsun,

Ve sözlerimi arkana atıyorsun,
¹⁷ Hükümlerimi ilân etmek,

Ve ahdimi ağzına almak ne vazifen?
¹⁸ Bir hırsız görünce, onunla uyuşursun;

Ve payın zina edenler iledir.
¹⁹ Ağzını şerde serbest bırakırsın,

Dilin de hile uydurur.
²⁰ Oturur, kardeşine karşı söylersin;

Annen oğluna iftira edersin.
²¹ Sen bunları ettin, ve ben sustum;

Beni tıpkı kendin gibi sandın;
Seni takdir edeyim, senin suçlarını gözlerinin önüne dizeyim.

²² Şimdi bunu anlayın, ey sizler, Allahı unutanlar,
Yoksa sizi parçalayayım,

Ve azat eden olmaz.

²³ Şükran kurbanı arzeden beni taziz eder;
Ve yolunu doğrultana Allahın kurtarışını gösteririm.

MEZMUR 51

Musikacıbaşı için. Bat-şebanın yanına girdikten sonra Natan peygamber ona geldiği zaman, Davudun Mezmurudur.

EY Allah, inayetine göre bana acı;
Rahmetinin çokluğuna göre isyanlarımı sil.

² Fesadımdan beni büsbütün yıka,

Ve suçumdan beni temizle.
3 Çünkü isyanlarımı bilirim,
Ve suçum daima önümdedir.
4 Sana, ancak sana karşı ben suç ettim,
Ve senin gözlerinde kötü olanı işledim;
Şöyle ki, sözlerinde âdil,
Hükmünde suçsuz olasın.
5 İşte, ben fesat içinde doğdum,
Ve anam günah içinde bana gebe kaldı.
6 İşte, sen gönülde hakikat istersin;
Ve bana içimde hikmet bildirirsin.
7 Beni zufa ile temizle de pak olurum;
Beni yıka da kardan ak olurum.
8 Bana meserret ve sevinç işittir,
Ezdiğin kemikler mesrur olsun.
9 Suçlarıma karşı yüzünü ört,
Ve bütün fesatlarımı sil.
10 Bende temiz yürek yarat, ey Allah;
Ve içimde doğru ruh tazele.
11 Beni önünden atma;
Ve mukaddes Ruhunu benden alma.
12 Bana kurtuluşunun meserretini geri ver;
Ve istekli ruh ile bana destek ol.
13 Âsilere senin yollarını öğretelim;
Ve suçlular sana dönerler.
14 Kandan beni kurtar, ey Allah, kurtuluşumun Allahı;
Dilim de senin adaletini terennüm etsin.
15 Ya Rab, dudaklarımı aç;
Ve ağzım senin hamdini bildirsin.
16 Çünkü sen kurbandan zevk almazsın; yoksa arzeylerdim;
Yakılan takdimeden razı olmazsın.
17 Allahın kurbanları kırılmış ruhtur;
Ey Allah, kırılmış ve ezilmiş yüreği hor görmezsin.
18 Kereminle Siona iyilik et;
Yeruşalimin surlarını yap.
19 O zaman salâh kurbanları ile,
Yakılan takdimeden ve bütün yakılan takdimeden zevk alırsın;
O zaman senin mezbahın üzerinde danalar arzedilir.

MEZMUR 52

Musikacıbaşı için. EDOMÎ DOEG, SAULA GELİP, DAVUD AHİMELEKİN EVİNE GİRDİ DİYE, BİLDİRDİĞİ ZAMAN, DAVUDUN MASKİLİDİR.

NİÇİN şerle övünürsün, ey zorba?
Allahın inayeti daimîdir.
² Dilin fesatlar düzer,
Keskin ustura gibi hile işler.
³ İyilikten fazla, şerri,
Doğru söylemekten ziyade, yalanı seversin.[*Sela*
⁴ Ey sen, hileli dil,
Bütün helâk edici sözleri seversin.
⁵ Allah da seni ebediyen yıkacak;
Seni tutacak ve seni çadırından kovacak.
Ve yaşayanlar diyarından kökünü sökecektir.[*Sela*
⁶ Ve salihler görüp korkacaklar;
Ve ona güleceklerdir:
⁷ İşte, Allahı kendine kuvvet edinmiyen,
Ve servetinin çokluğuna güvenen,
Fesadında kuvvetlenen adam budur, diyecekler.
⁸ Fakat ben Allahın evinde yeşil zeytin ağacı gibiyim;
Daima ve ebediyen Allahın inayetine güvenirim.
⁹ Daima sana şükrederim, çünkü sen bunu ettin;
Ve müttakilerinin önünde,
Senin ismine ümit bağlarım, çünkü iyidir.

MEZMUR 53

*Musikacıbaşı için. Mahalat üzre,
Davudun Maskilidir.*

AKILSIZ, yüreğinde: Allah yoktur, dedi.
Bozuldular ve mekruh işler ettiler;
İyilik eden yok.
² Anlayışlı ve Allahı arıyan kimse var mıdır görsün diye,
Allah âdem oğulları üzerine göklerden baktı.
³ Hepsi geri döndüler; birlikte murdar oldular;
İyilik eden yok, bir kişi bile.
⁴ Fesat işliyenlerin bilgileri yok mu?
Kavmımı ekmek yer gibi yiyorlar;
Allahı çağırıyorlar.
⁵ Orada korku olmıyan yerde çok korktular;
Zira Allah sana karşı ordu kuranın kemiklerini dağıttı;
Onları utandırdın; çünkü Allah onları kendisinden attı.
⁶ Keşke İsrailin kurtuluşu Siondan gelseydi!
Allah kavmını sürgünden geri getirince,
Yakub mesrur olacak, ve İsrail sevinecektir.

MEZMUR 54

Musikacıbaşı için. Neginot üzerine. Zifliler gelip Saula: Davud bizde saklı değil mi? dedikleri zaman, Davudun Maskilidir.

EY Allah, isminle beni kurtar,
Ve ceberrutunla bana hükmet.

² Ey Allah, duamı dinle;

Ağzımın sözlerine kulak ver.

³ Çünkü yabancılar bana karşı ayaklandılar;

Ve zorbalar canımı aradı;

Allahı önlerine koymadılar.[*Sela*

⁴ İşte, Allah bana yardımcıdır;

Rab canıma destek olanlar arasındadır.

⁵ Şerri hasımlarıma döndürecekler;

Senin hakikatinde onları mahvet.

⁶ Sana gönüllü takdime ile kurban keseyim;

İsmine şükredeyim, ya RAB, çünkü iyidir.

⁷ Çünkü beni her sıkıntıdan kurtardı;

Ve gözüm düşmanlarımın helâkini gördü.

MEZMUR 55

Musikacıbaşı için. Neginot üzerine. Davudun Maskilidir.

EY Allah, duama kulak ver;

Ve yalvarışımından gizlenme.

² Beni iyi dinle ve bana cevap ver;

Düşmanın sesinden,

Ve kötünün sıkıştırmasından,

Şekvam içinde rahatsızım ve inliyorum;

³ Çünkü bana karşı fesat kuruyorlar,

Ve bana öfke ile eza ediyorlar.

⁴ İçimde yüreğim sızlıyor;

Ve üstüme ölüm dehşetleri çöktü.

⁵ Bana korku ve titreme geldi,

Beni ürperme kapladı.

⁶ Ve dedim: Keşke güvercin gibi kanatlarım olaydı!

Uçardım ve rahat ederdim.

⁷ İşte, o vakit uzak kaçardım,

Çölde konardım.[*Sela*

⁸ Sert esen yelden ve kasırgadan

Barınacak yere tez giderdim.

⁹ Helâk et, ya Rab, dillerine ayrılık düşür;

Çünkü şehirde zorbalık ve kavga gördüm.

¹⁰ Gece ve gündüz surları üzerinde onu dolaşırlar;

Ve fesat ile şer onun içindedir.

¹¹ Kötülük onun ortasındadır;

Gaddarlık ve hile sokaklardan çıkmaz.

¹² Çünkü bana sitem eden düşman değildi;

Yoksa ben katlanırdım;

Bana karşı kibirlenen hasım değildi;

Yoksa ondan gizlenirdim.

¹³ Fakat sen idin, bana denk olan,

Arkadaşım ve candan dostum.

¹⁴ Birlikte tatlı yarenlik ederdik;

Cemaatle Allah evine giderdik.

¹⁵ Ölüm onlara ansızın gelsin,

Ölüler diyarına diri insinler;

Çünkü şer onların evlerinde, içlerindedir.

¹⁶ Ben ise, Allahı çağırırım;

Ve beni RAB kurtarır.

¹⁷ Akşam, sabah ve öğleyin şekva edip inleyeyim;

Ve sesimi işitecektir.

¹⁸ Bana karşı olan cenkten canımı selâmetle kurtardı;

Çünkü benimle cenkleşenler çokluktu.

¹⁹ Ezelden beri tahtında oturan Allah

İşitecek ve onları alçaltacaktır;

[Sela

Onlar ki, değişmeleri yoktur,

Ve Allahtan korkmazlar.

²⁰ Kendisile barışık olanlara el uzattı;

Ahdini bozdu.

²¹ Ağzı tereyağından daha düzgündü,

Fakat yüreği bir cenk idi;

Sözleri zeytin yağından yumuşaktı,

Fakat onlar yalın kılıçlardı.

²² Yükünü RABBE bırak, ve o sana destek olur;

Salihi asla sarsılmağa bırakmaz.

²³ Fakat sen, ey Allah, onları helâk çukuruna indireceksin;

Kanlı ve hilekâr adamlar günlerinin yarısına ermiyeceklerdir;

Ben ise, sana güvenirim.

MEZMUR 56

Musikacıbaşı için. Yonat elem rehokim üzre. Gat şehrinde Filistîler kendisini tuttuğu zaman, Davudun Mezmurudur. Miktam.

EY Allah, bana acı; çünkü insan beni yutmak istiyor;

Her gün cenk ederek beni sıkıştırıyor.

² Düşmanlarım her gün beni yutmak istiyorlar;

Çünkü bana karşı gurur ile cenk edenler çoktur.

³ Korkum gününde sana güvenirim.

⁴ Allaha (onun sözünü sena ederim),
Allaha güvendim, korkmam;
İnsan bana ne edebilir?
⁵ Her gün benim sözlerimi bükmedeler;
Bana karşı bütün düşünceleri şer içindir.
⁶ Toplanıyorlar, gizleniyorlar,
İzlerimi gözetiyorlar,
Çünkü canımı bekliyorlar.
⁷ Fesat ile onlara kurtuluş olur mu?
Ey Allah, kavmları gazap ile alçalt.
⁸ Ettiğim göçleri saydın;
Gözyaşlarımı şişene koy;
Onlar senin kitabında yazılı değil mi?
⁹ Çağırdığım gün, düşmanlarım o vakit geri dönecek;
Bunu bilirim, çünkü Allah benim tarafımdadır.
¹⁰ Allaha (onun sözünü sena ederim),
RABBE (onun sözünü sena ederim),
¹¹ Allaha güvendim; korkmam;
İnsan bana ne edebilir?
¹² Ey Allah, adakların üzerimdedir;
Sana şükran kurbanları ödiyeceğim.
¹³ Çünkü canımı ölümden azat ettin;
Ayaklarımı kaymaktan korumaz mısınız?
Ta ki, dirilerin ışığında
Allahın önünde yürüyeyim.

MEZMUR 57

Musikacıbaşı için. Al-taşhet üzre. Saulun önünde kaçtığı zaman, mağarada Davudun Miktamıdır.

BANA acı, ey Allah, bana acı;
Çünkü canım sana sığındı;
Ve belâlar geçinciye kadar,
Senin kanatlarının gölgesine sığınırım.
² Yüce Allaha,
Benim için her şeyi tamamlayan Allaha çağırıyorum.
³ Beni yutmak istiyen sitem edince
Gökten gönderip beni kurtarır;
[Sela
Allah inayetini ve hakikatini gönderir.
⁴ Canım aslanlar arasındadır;
Yakıcı âdem oğulları arasında yatarım;
Dişleri mızraklar ve oklardır,
Dilleri de keskin kılıç.

⁵ Ey Allah, gökler üstüne yüksel;
İzzetin bütün yer üzerinde olsun.

⁶ Adımlarıma ağ kurdular;
Canım çöktü;
Önümde çukur kazdılar;

İçine kendileri düştüler.[*Sela*

⁷ Yüreğim sabittir, ey Allah, yüreğim sabittir;
İlâhi okuyup terennüm edeyim.

⁸ Uyan, ey izzetim; uyan, ey rebab ve çenk;
Seheri ben uyandırırım.

⁹ Kavmlar arasında sana şükredeyim, ya Rab;
Ümmetler arasında sana terennüm edeyim;

¹⁰ Çünkü inayetin göklere kadar,
Ve hakikatin asümana kadar büyüktür.

¹¹ Ey Allah, gökler üstüne yüksel;
İzzetin bütün yer üzerinde olsun.

MEZMUR 58

Musikacıbaşı için. Al-taşhet üzre.

Davudun Miktamıdır.

EY kudretliler, gerçek adaleti mi söylersiniz?

Ey âdem oğulları, doğrulukla mı hükmedersiniz?

² Hayır, yürekten haksızlık işlersiniz;

Memleket içinde ellerinizin zorbalığını tartıya korsunuz.

³ Kötüler ana rahminden yabancıdır;

Doğuşlarından yalan söyliyerek saparlar.

⁴ Onların zehiri yılan zehiri gibidir;

>Kulağını tıkıyan sağır engerek gibidirler,

⁵ O engerek ki, hünerle sihir yapan sihirbazların,

Afsuncuların sesini işitmez.

⁶ Ey Allah, onların ağızında dişlerini kır;

Genç aslanların azı dişlerini sök, ya RAB.

⁷ Akıp giden sular gibi dağılsınlar;

Oklarını kurunca uçları kırık gibi olsunlar.

⁸ Eriyip giden salyangoz gibi,

Kadının düşürdüğü güneş görmiyen çocuk gibi olsunlar.

⁹ Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan,

Yeşil olanı da, tutuşmuş olanı da, kasırğa ile onları savuracaktır.

¹⁰ Salih öcü görünce sevinecek;

Kötünün kanında ayaklarını yıkıyacak;

¹¹ Ve insan diyecek: Gerçek, salih karşılık vardır;

Gerçek, dünyada hükmeden Allah vardır.

MEZMUR 59

Musikacıbaşı için. Al-taşhet üzre. Saul onu öldürmek için gönderip evini beklettiği zaman, Davudun Miktamıdır.

BENİ düşmanlarımdan azat et, ey Allahım;

Bana karşı ayaklananlardan beni emin kıl.

² Fesat işliyenlerden beni azat et,

Ve kanlı adamlardan beni kurtar.

³ Çünkü işte, canıma pusu kuruyorlar;

Kuvvetliler bana karşı toplanıyorlar;

Ne isyanımdan ötürü, nede suçumdan ötürü, ya RAB.

⁴ Günahım yokken seğirdip hazırlanıyorlar;

Bana yardım etmek için uyan ve bak.

⁵ Ve sen, ya RAB, orduların Allahı, İsrailin Allahı,

Bütün milletleri yoklamak için kalk;

Kötü hainlerin hiç birine acıma.[Sela

⁶ Akşamlayın dönerler, köpek gibi ulurlar,

Ve şehri dolaşırlar.

⁷ Ağızlarından kötülük dökerler;

Dudaklarında kılıçlar vardır;

Çünkü diyorlar: Kim işitir?

⁸ Fakat sen, ya RAB, onlara gülersin;

Bütün milletlerle eğlenirsin.

⁹ Ey kuvvetim, sana bakacağım;

Çünkü Allah yüksek kulemdir.

¹⁰ Allahım inayetile beni karşılar;

Düşmanlarımda istediğimi Allah bana gösterecek.

¹¹ Onları öldürme. yoksa kavmım unuttur;

Onları kuvvetinle dağıt ve alçalt,

Ey bizim kalkanımız olan Rab.

¹² Ağızlarının suçu, dudaklarının sözleri için,

Ve söyledikleri lânetler ve yalanlar için,

Kibirleriyle tutulsunlar.

¹³ Bitir, gazapla bitir, ve yok olsunlar;

Ve bilsinler ki, yerin sonlarına kadar

Yakubda saltanat süren Allaktır! [Sela

¹⁴ Ve akşamlayın dönsünler, köpek gibi ulusunlar,

Ve şehri dolaşınsınlar.

¹⁵ Yemek için avare gezecekler,

Doymazlarsa geceliyeceklerdir.

¹⁶ Ben ise, kudretine ilâhi okuyayım;

Ve sabahlayın senin inayetini terennüm edeyim;

Çünkü sen yüksek kulem,

Ve sıkıntı günümde bana sığınacak yer oldun.

¹⁷ Ey kuvvetim, sana terennüm edeyim;

Çünkü Allah yüksek kulemdir, bana inayet Allahıdır.

MEZMUR 60

Musikacıbaşı için. Şuşan Edut üzre. Aram-Naharayim ve Aram-Tsoba ile cenk ederken Yoab dönüp Tuz Deresinde on iki bin Edomluyu vurduğu zaman, öğretmek için Davudun Miktamıdır.

BİZİ kendinden attın, ey Allah, bizi kırdın;

Gazaba geldin; bizi eski halimize koy.

² Yeri titrettin, onu yırttın;

Çatlaklarını bitişti; çünkü sarsılıyor.

³ Kendi kavmına güçlükler gösterdin;

Bize sersemlik şarabı içirdin.

⁴ Hakikat uğrunda açılışın diye,

Senden korkanlara sancak verdin.[Sela

⁵ Sevdiklerin halâs bulsun diye,

Sağ elinle kurtar ve bize cevap ver.

⁶ Allah kudsiyetinde söyledi: Sevinçle coşacağım;

Şekemi pay edeceğim; ve Sukkot vadisini ölçeceğim.

⁷ Gilead benimdir, Manasse de benim;

Efraim de başımın siperi;

Yahuda değneğimdir.

⁸ Moab yıkanma leğenimdir;

Edom üzerine çarığımı atacağım;

Ey Filistin, benim için alkış et.

⁹ Beni duvarlı şehre kim götüreceksin?

Edoma kadar kim bana yol gösterecek?

¹⁰ Ey Allah, sen bizi kendinden atmadın mı?

Ordularımızla da çıkmıyorsun, ey Allah.

¹¹ Hasma karşı bize yardım et;

Çünkü insan yardımı boşdur.

¹² Allah ile yiğitlikler ederiz;

Hasımlarımızı çiğniyecek olan odur.

MEZMUR 61

Musikacıbaşı için. Neginot üzerine.

Davudun Mezmurudur.

EY Allah, feryadımı işit;

Duamı dinle.

² Yüreğim bayılınca, yerin ucundan seni çağırırım;

Benden yüksek olan kayaya beni eriştir.

³ Çünkü sen benim için sığınacak yer,

Düşmana karşı kuvvetli bir kule oldun.

⁴ Senin çadırında ebetlerce oturayım;
Kanatlarının örtüsüne sığınayım.

[Sela

⁵ Çünkü sen, ey Allah, adaklarımı işittin;
Senin isminden korkanların mirasını bana verdin.

⁶ Kıralın günlerine günler katarsın;
Yılları çok devirler gibi olur.

⁷ Allahın önünde daima oturacaktır;
İnayet ve hakikat ver, onu korusunlar.

⁸ Böylece senin ismine daima terennüm edeyim,
Ta ki, her gün adaklarımı ödiyeyim.

MEZMUR 62

*Musikacıbaşı için. Yedutuna göre,
Davudun Mezmurudur.*

CANIM ancak Allahı sükûtte bekler;
Kurtuluşum ondandır.

² Ancak kayam ve kurtuluşum,
Yüksek kulem odur; ben çok sarsılmam.

³ İğilmiş bir duvar, yerinden oynamış bir çit gibi,
Ne vakte kadar, hepiniz insanı ezmek için
Onun üstüne saldıracaksınız?

⁴ Ancak onu şerefinden düşürmeği öğütleyiyorlar;
Yalanlardan zevk alırlar;
Ağızları ile hayır dua ediyorlar, fakat içlerinden lânet ediyorlar.

[Sela

⁵ Ey canım, ancak Allahı sükûtte bekle;
Çünkü ümidim ondandır.

⁶ Kayam ve kurtuluşum ancak odur,
Yüksek kulem odur; ben sarsılmam.

⁷ Kurtuluşum ve izzetim Allah iledir;
Kuvvetimin kayası ve sığınacak yerim Allahtadır.

⁸ Ey kavm, her vakit ona güvenin;
Yüreğinizi onun önüne dökün;

Allah bize sığınacak yerdir.[Sela

⁹ Gerçek halk oğulları bir soluktur, beyzadeler de bir yalan;
Onlar tartıda yukarı kalkarlar;
Her ikisi soluktan hafiftir.

¹⁰ Gaddarlığa güvenmeyin; çapul ile övünmeyin;
Servet artarsa, ona yürek bağlamayın.

¹¹ Allah bir kere söyledi,

Ben şunu iki kere işittim:
Kudret Allahındır.
¹² İnyet de senindir, ya Rab;
Çünkü işine göre sen herkese karşılık verirsin.

MEZMUR 63

*Yahuda çölünde bulunduğu zaman,
Davudun Mezmurudur.*

EY Allah, benim Allahım sensin; seher vakti seni ararım;
Canım sana susamıştır; kurak, yorucu ve suyu olmıyan bir diyarda,
Bedenim seni özler.

² Kudretini ve izzetini görmek için,
Böyle makdiste sana baktım.

³ Dudaklarım sana sena eder;
Çünkü inayetin hayattan iyidir.

⁴ Hayatta kaldıkça seni böyle takdis edeyim;
Senin isminle ellerimi kaldırayım.

⁵ Yatağımda seni andığım
Gece nöbetlerinde seni derin düşündüğüm zaman,

⁶ İlik ve yağla doyar gibi canım doycak;
Ağzım da sevinçli dudaklarla sana hamdedecek.

⁷ Çünkü sen bana yardımcı oldun;
Ve kanatlarının gölgesinde sevinçle terennüm ederim.

⁸ Canım senin ardınca istekle yürür;
Sağ elin bana destek olur.

⁹ Fakat yok etmek için canımı arıyanlar,
Yerin diplerine girecekler.

¹⁰ Kılıcın kuvvetine verilecekler;
Onlar çakalların payı olacaklar.

¹¹ Fakat kıral Allah ile sevinecek;
Onunla and edenlerin hepsi övünecekler;
Çünkü yalan söyliyenerin ağzı kapanacaktır.

MEZMUR 64

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

ŞEKVAM içinde sesimi işit, ey Allah;
Düşman korkusundan hayatımı koru.

² Şerirlerin gizli öğütleşmesinden,
Fesat işliyenerin velvelesinden beni sakla.

³ Onlar ki, dillerini kılıç gibi bilemiş,
Ve oklarını, acı sözler olarak kurmuşlar;

⁴ Ta ki, gizli yerlerde kâmil adama atsınlar;
Ansızın ona atarlar ve korkmazlar.

⁵ Şer işinde cesaretlenirler;
Gizlice tuzaklar gömmek için söyleşirler:
Onları kim görecektir? derler.
⁶ Fesatlar araştırırlar:
Gayretli bir araştırma bitirdik, derler;
Ve herbirinin içi ve yüreği derindir.
⁷ Fakat Allah onlara ok atacaktır;
Ansızın yaralanmış olacaklardır.
⁸ Dilleri kendilerine karşı dönerek böylece sürçtürülecekler;
Onları görenler hep baş sallıyacaklar.
⁹ Ve bütün insanlar korkacak;
Allahın işini ilân edecekler,
Ve onun ettiklerini düşünecekler.
¹⁰ Salih, RAB ile sevinecek ve ona sığınacaktır;
Ve yüreği doğru olanların hepsi övüneceklerdir.

MEZMUR 65

Musikacıbaşı için. Mezmur.

Davudun İlâhisidir.

SİONDA hamt seni bekliyor, ey Allah;

Ve adak sana ödenecektir.

² Ey sen duayı işiten,

Bütün beşer sana gelecek.

³ Günahlar beni yenmekteler;

İsyanlarımız ise — onları sen bağışlarsın.

⁴ Ne mutludur o adam ki, senin avlularında otursun diye

Sen onu seçtin ve yaklaştırdın!

Evinin, mukaddes mabedinin, iyiliği ile doyarız.

⁵ Ey sen, kurtuluşumuzun Allahı,

Adalette korkunç şeylerle bize cevap verirsin,

Ey sen, yerin bütün uçlarında

Ve deniz üzerinde uzakta bulunanların güvendikleri,

⁶ Kudretle kuşanmış olarak,

Kuvvetile dağları pekiştiren;

⁷ Denizlerin uğultusunu,

Dalgalarının uğultusunu

Ve ümmetlerin velvelisini yatıştırıransin.

⁸ Dünyanın uçlarında oturanlar da

Senin alâmetlerinden korkarlar;

Sabahın ve akşamın gelişini sevinçle terennüm ettirirsin.

⁹ Yeri yoklarsın ve onu sularsın,

Onu çok zengin edersin;

Allahın ırmağı su ile doludur;

Toprağı böyle hazırlayınca, onların buğdayını tedarik eylersin.

¹⁰ Sapan yarıklarını bolca sularsın,

Topaklarını düzeltirsin;

Toprağı yağmurla yumuşatırsın,

Filizlerine bereket verirsin.

¹¹ İyiliklerinle yıla çelenk takarsın;

Ve senin izlerin yağ damlatır.

¹² Çöllerin otlaklarına damlatır;

Ve tepeler meserretle kuşanır.

¹³ Otlaklar sürülerle kaplanır;

Vadiler de buğday ile örtünür;

Onlar sevinçle bağrışır, terennüm de ederler.

MEZMUR 66

Musikacıbaşı için. İlahi, Mezmurdur.

EY bütün yeryüzü,

Allaha sevinçle nida edin.

² İsmine izzetine terennüm eyleyin;

Onun hamdini izzetli kılın.

³ Allaha diyin: İşlerin ne korkunçtur!

Kudretinin büyüklüğünden dolayı,

Düşmanların sana boyun iğecekler.

⁴ Bütün dünya sana secde kılacak,

Ve sana terennüm edecekler;

İsmine terennüm edeceklerdir.[*Sela*

⁵ Gelin de, Allahın işlerini görün;

Âdem oğullarına karşı işinde korkunçtur.

⁶ Denizi karaya döndürdü;

Irmağı yaya geçtiler;

Biz orada onunla sevindik.

⁷ Ceberrutu ile ebediyen saltanat sürer;

Gözleri milletlere dikkatle bakar;

Âsiler kendilerini yükseltmesin.[*Sela*

⁸ Ey kavmlar, Allahımızı takdis edin,

Ve hamdinin sesini işittirin;

⁹ Canımızı hayatta tutan,

Ayağımızı da sarsılmağa bırakmıyan odur.

¹⁰ Çünkü sen bizi denedin, ey Allah;

Gümüş tasfiye olunur gibi, bizi tasfiye ettin.

¹¹ Bizi tuzağa götürdün;

Belimize ağır yük vurdun.

¹² İnsanı başımıza bindirdin;

Ateşe ve suya girdik;

Fakat bizi bolluğa çıkardın.

¹³ Yakılan takdimelerle senin evine gireyim;

Adaklarımı sana ödiyeyim;

¹⁴ Onları sıkıntıda dudaklarım beyan etti,

Ve ağzım söyledi.

¹⁵ Koçlar tütsüsü ile semiz hayvanlardan,

Sana yakılan takdimeler arzedeyim;

Ergeçlerle sığırlar takdim edeyim.

[Sela

¹⁶ Gelin, dinleyin, ey sizler, bütün Allahtan korkanlar,

Canım için ne ettiğini de beyan edeyim.

¹⁷ Ağzımla onu çağırdım,

Ve o benim dilim ile yükseltildi.

¹⁸ Eğer yüreğimde fesada yer versem,

Rab beni işitmez,

¹⁹ Fakat Allah işitti,

Duamın sesini dinledi.

²⁰ Allah mubarek olsun,

Çünkü duamı geri çevirmedi,

Ve inayetini benden esirgemedi.

MEZMUR 67

Musikacıbaşı için. Neginot üzerine.

Mezmun, İlâhidir.

ALLAH bize acısın ve bizi mubarek kılsın,

Yüzünü bize parlatsın;[Sela

² Ta ki, yeryüzünde senin yolun,

Bütün milletlerde kurtarışın bilinsin.

³ Kavmlar sana şükretsın, ey Allah;

Bütün kavmlar sana şükretsın.

⁴ Ümmetler sevensin ve sevinçle terennüm etsinler;

Çünkü kavmlara doğrulukla hükmedeceksın,

Ve yeryüzünde milletlere yol göstereceksın.[Sela

⁵ Kavmlar sana şükretsın, ey Allah;

Bütün kavmlar sana şükretsın.

⁶ Yeryüzü mahsulünü verdi;

Allah, bizim Allahımız, bizi mubarek kılacaktır.

⁷ Allah bizi mubarek kılacaktır;

Ve bütün dünya uçları ondan korkacak.

MEZMUR 68

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur. İlâhi.

ALLAH kalksın, düşmanları dağılsın;

Ve ondan nefret edenler önünden kaçsınlar.

² Duman dağıldığı gibi onları dağıt;

Balmumu ateş önünde erir gibi,

Kötüler Allahın önünde yok olsunlar.

³ Fakat salihler sevinsin; Allahın önünde meserretle coşsunlar;

Ve sevinçle ferahlansınlar.

⁴ Allaha ilâhi okuyun, ismine terennüm edin;

Çöllerdeki biniciye yol yapın;

İsmi Yah dır, önünde meserretle coşun.

⁵ Allah kendi mukaddes meskeninde,

Öksüzlerin babası ve dul kadınların hâkimidir.

⁶ Allah kimsesizlere ev verir;

Esirleri refaha çıkarır;

Fakat âsiler kurak yerde oturur.

⁷ Ey Allah, kavminin önünde çıktığın zaman,

Çölde yürüdüğün zaman,[*Sela*

⁸ Yer titredi ve gökler Allahın önünde damladı;

Allahın, İsrailin Allahının önünde Sina bile titredi.

⁹ Sen iyi yağmurlar yağdırdın, ey Allah;

Yorulduğu zaman mirasına kuvvet verdin.

¹⁰ Cemaatin onun içinde oturdu;

Sen hakirlere iyiliğinden hazırladın, ey Allah.

¹¹ Sözü Rab veriyor;

Müjdeci kadınlar büyük bir ordudur.

¹² Orduların kıralları kaçıyor, kaçıyor;

Evi bekliyen kadın da çapul malını pay eder.

¹³ Siz ağıllar arasında yatarken,

Güvercin kanatları gümüşle,

Ve tüyleri sarı altınla kaplanmış gibi olur.

¹⁴ Kadîr orada kıralları dağıttığı zaman,

Tsalmonda kar yağdığı zaman gibi oldu.

¹⁵ Başan dağı Allah dağıdır,

Başan dağı yüksek dağıdır.

¹⁶ Meskeni için Allahın istediği dağa

Niçin yan gözle bakıyorsunuz, ey yüksek dağlar?

Evet, RAB onda ebediyen oturacaktır.

¹⁷ Allahın cenk arabaları yirmi bin, binlerce bindir;

Rab onların ortasındadır, Sinada olduğu gibi makdistedir.

¹⁸ Sen yükseğe çıktın, sürgünleri sürdün;

Ya RAB Allah, onlarda oturmak için,

İnsanlar arasında ve âsiler arasında bile hediyeler aldın.

¹⁹ Her gün yükümüzü taşıyan Rab,

Kurtuluşumuz olan Allah, mubarek olsun.[*Sela*

²⁰ Allah bize kurtuluşlar Allahıdır;
Ve ölümden kurtarış, Rab Yehovanındır.
²¹ Fakat Allah düşmanlarının başını,
Günahlarında yürüyenin kıllı tepesini ezer.
²² Rab dedi: Başandan geri getireceğim,
Denizin enginlerinden onları geri getireceğim;
²³ Ta ki, ayağını kana batırarak onları ezesin,
Ta ki, köpeklerinin dili senin düşmanlarından payımı alsın.
²⁴ Senin gidişlerini, ey Allah,
Allahımın, Kırılımın, makdise gidişlerini gördüler.
²⁵ Tef çalan kızların arasında,
Önde okuyanlar, arkada saz çalanlar yürüdü.
²⁶ Ey sizler, İsrail pınarından olanlar,
Cemaatlerde Allahı, Rabbi, takdis edin.
²⁷ Onların hükümdarları küçük Benyamin,
Adamları ile beraber Yahuda reisleri,
Zebulun reisleri, Naftali reisleri oradadırlar.
²⁸ Senin kudretini Allahın emretti;
Bizim için ettiğini pekiştir, ey Allah.
²⁹ Yeruşalimdeki mabedin uğruna
Kırallar sana hediyeler getirecek.
³⁰ Gümüş külçeleri ayak altında çiğniyerek,
Kamışlıkta yaşıyan yabani hayvanı.
Kavmların buzağuları ile boğalar sürüsünü azarla;
Cenkten zevk alan kavmları dağıt.
³¹ Mısırdan reisler gelecek;
Habeş ili Allaha ellerini çabuk uzatacak.
³² Ey yerin ülkeleri, Allaha ilâhi okuyun;
Rabbe terennüm edin.[*Sela*
³³ Kadim göklerin gökü üstüne binmiş olana terennüm edin;
İşte, kendi sesini, kudret sesi çıkarıyor.
³⁴ Kudreti Allaha verin;
Onun celâli İsrailin üzerindedir,
Kudreti de asümandadır.
³⁵ Mukaddes mekânlarından korkunçsun, ey Allah;
Kavmına kuvvet ve kudret veren, İsrailin Allahı odur.
Allah mubarek olsun.

MEZMUR 69

Musikacıbaşı için. Soşannim üzre,

Davudun Mezmurudur.

KURTAR beni, ey Allah;

Çünkü sular canıma kadar girdi.

² Derin batağa batmaktayım, duracak yer de yok;
Derin sulara girdim, ve seller üzerimden aşıyor.

³ Feryadımdan yoruldum; boğazım kurudu;
Allahımı beklemekten gözlerim sönüyor,

⁴ Yok yere benden nefret edenler başımın saçından daha çoktur;
Beni yok etmek isteyen haksız düşmanlarım kuvvetlidir;
Çalmadığım şeyi ödemeliyim.

⁵ Ey Allah, akılsızlığımı sen bilirsin;
Ve günahlarım sana gizli değildir.

⁶ Ya Rab, orduların RABBİ, seni bekleyenler benim yüzümden utanmasın;
Ey İsrailin Allahı, seni arıyanlar benim yüzümden rezil olmasın.

⁷ Çünkü senin uğruna rüsvaylığı yükledim;
Utanç yüzümü kapladı.

⁸ Kardeşlerime ecnebi,
Ve anamın oğullarına yabancı oldum.

⁹ Çünkü senin evinin gayreti beni yedi;
Ve seni rüsvay edenlerin rüsvaylığı üzerime düştü.

¹⁰ Ağladım, oruçla kendime cefa eyledim;
Bu da bana ayıp sayıldı.

¹¹ Çulu kendime libas ettim,
Ve onlara bir masal oldum.

¹² Kapıda oturanlar beni söyleşiyorlar;
Sarhoşların da türküsü oldum.

¹³ Ben ise, ya RAB, rıza vaktinde duam sanadır;
Ey Allah, inayetinin çokluğu ile,
Kurtuluşunun hakikatile bana cevap ver.

¹⁴ Beni çamurdan azat et, ve batmıyayım,
Benden nefret edenlerden ve derin sulardan azat olayım.

¹⁵ Suların seli üzerimden aşmasın,
Engin beni yutmasın;
Ve çukur üzerime ağzını kapamasın.

¹⁶ Bana cevap ver, ya RAB; çünkü inayetin iyidir;
Merhametinin çokluğuna göre bana yönel.

¹⁷ Ve kulundan yüzünü gizleme;
Çünkü sıkıntıdayım; bana tez cevap ver.

¹⁸ Canıma yaklaş da onu azat et;
Düşmanlarımdan ötürü beni kurtar.

¹⁹ Bana edilen rüsvaylığı, utancı ve rezaleti sen bilirsin;
Hasımlarımın hepsi senin karşındadır.

²⁰ Rüsvaylık yüreğimi kırdı; ve dertliyim;
Ve bir acıyan bekledim, fakat yoktu;
Teselli edenler de bekledim, fakat bulmadım.

²¹ Yiyecek yerine bana öd verdiler;

Ve susuzluğumda bana sirke içirdiler.
²² Önlerinde sofraları kendilerine kement olsun;
Ve onlar selâmette iken bir tuzak olsun.
²³ Görmemek için onların gözleri kararsın;
Onların bellerini daima titret.
²⁴ Hiddetini üzerlerine dök;
Ve öfkenin şiddeti onlara erişsin.
²⁵ Onların konağı ıssız kalsın;
Çadırlarında oturan olmasın.
²⁶ Çünkü vurduğun adama eza ediyorlar;
Ve yaraladığın adamların acısını anlatıyorlar.
²⁷ Onların fesadına fesat kat;
Ve senin salâhına girmesinler.
²⁸ Yaşıyanlar defterinden silinsinler,
Ve salihlerle beraber yazılmasınlar.
²⁹ Ben ise, düşkünüm ve kederliyim;
Senin kurtarışın, ey Allah, beni yükseltsin.
³⁰ Allahın ismine ilâhi ile hamdedeyim,
Ve şükranla onu tazim edeyim.
³¹ Ve RABBE boynuzlu, tırnaklı boğadan,
Yahut öküzden daha hoş olacaktır.
³² Hakirler görür de sevinirler;
Ey sizler, Allahı arıyanlar, yüreğiniz dirilsin.
³³ Çünkü RAB fakirleri iştir,
Ve kendi esirlerini hor görmez.
³⁴ Gök ve yer, denizler ve onlarda gezenlerin hepsi,
Ona hamdetsinler.
³⁵ Çünkü Allah Sionu kurtaracak, ve Yahuda şehirlerini yapacaktır;
Ve orada oturacaklar ve onu mülk edinecekler.
³⁶ Kullarının zürriyeti de onu miras alacaklar;
Onun ismini sevenler orada oturacaklardır.

MEZMUR 70

Musikacıbaşı için. Anma için,

Davudun Mezmurudur.

EY Allah, beni azat etmeğe,
Ya RAB, bana yardım etmeğe koş.

² Canımı arıyanlar utansınlar ve yüzleri kızarsın;

Kötü halimden zevk alanlar

Geri dönüp rüsvay olsunlar.

³ Heh, heh! diyenler

Utançlarından geri dönsünler.

⁴ Bütün seni arıyanlar sende ferahlansınlar ve sevinsinler;

Ve senin kurtarışını sevenler daima desinler:

Allah büyütülsün.

⁵ Fakat ben hakir ve fakirim;

Ey Allah, bana koş;

Bana yardımcı ve beni azat eden sensin;

Geç kalma, ya RAB.

MEZMUR 71

YA RAB, sana sığınıyorum;

Ebediyen utanmıyayım.

² Beni adaletinle azat et, ve beni kurtar;

Kulağımı bana iğ, ve beni kurtar.

³ Bana barınacak kaya ol da, her vakit gireyim;

Beni kurtarmağı emrettin;

Çünkü kayam ve hisarım sensin.

⁴ Ey Allahım, kötünün elinden,

Fesatçı ve gaddar adamın avucundan beni kurtar.

⁵ Çünkü ümidim sensin, ya Rab Yehova;

Gençliğimden beri güvendiğim sensin.

⁶ Doğduğum günden beri sen bana destek oldun;

Beni anamdan dünyaya getiren sensin;

Daima hamdim sanadır.

⁷ Çok kimselere şaşılacak bir şey gibiyim;

Fakat sen bana sığınacak kuvvetli yersin.

⁸ Hamdinle ve bütün gün tekbirinle

Ağzım dolu olacaktır.

⁹ İhtiyarlık zamanında beni kendinden atma;

Kuvvetim tükendiği zaman, beni bırakma.

¹⁰ Çünkü düşmanlarım benim için söyleşiyor;

Ve canımı bekliyenler birbirile öğütleşmekte.

¹¹ Diyorlar: Allah onu bıraktı;

Onu kovalayın ve tutun, çünkü kurtaran yoktur.

¹² Ey Allah, benden uzak durma;

Ey Allahım, bana yardım etmeğe koş.

¹³ Canıma hasım olanlar utansın, bitsin;

Benim zararımı arıyanlar

Utaç ve rezaletle örtülsünler.

¹⁴ Fakat ben daima ümit ederim,

Ve sana hamt üzerine hamt katarım.

¹⁵ Senin adaletini ve kurtarışını,

Ağzım bütün gün beyan eder;

Çünkü onların sayısını bilmiyorum.

¹⁶ Rab Yehovanın ceberrutu ile geleceğim;

Senin, ancak senin adaletini anacağım.

¹⁷ Ey Allah, çocukluğumdan beri bana öğrettin;
Ve şimdiye kadar senin şaşılacak işlerini bildirdim.

¹⁸ Ve ihtiyar ve aksaçlı olunca bile, ey Allah,
Senin kudretini gelecek nesle, ceberrutunu geleceklerin her birine
Bildirinciye kadar, beni bırakma.

¹⁹ Adaletin de çok yüksektir, ey Allah;
Sen ki, büyük işler ettin.

Sana benzeyen kimdir, ey Allah?

²⁰ Sen ki, bize çok ve kötü sıkıntılar gösterdin,
Yine bizi diriltirsin,
Ve toprağın derinliklerinden bizi yine kaldırırsın.

²¹ Büyüklüğümü artır,

Ve dön de bana teselli ver.

²² Ben de seni, evet, hakikatini
Rebap ile sana edeyim, ey Allahım,
Çenk ile sana terennüm edeyim,
Ey İsrailin Kuddûsu.

²³ Sana terennüm ettiğim zaman, dudaklarım
Ve kurtardığın canım sevinçle terennüm edecektir

²⁴ Dilim de bütün gün senin adaletini söyleyecek;
Çünkü zararımı arıyanlar utandılar, ve yüzleri kızardı.

MEZMUR 72

Süleymanın Mezmurudur.

EY Allah, kırıla senin hükümlerini,
Ve kırıl oğluna senin adaletini ver.

² Senin kavmına adaletle,
Ve senin hakirlerine hak ile hükümlerini.

³ Dağlar, tepeler,
Adaletle kavma selâmet getirsin.

⁴ Kavmın hakirlerine haklarını versin;
Fakirlerin oğullarını kurtarsın,

Ve gaddarı ezsin.

⁵ Güneş ve ay kaldıkça,
Nesilden nesle senden korksunlar.

⁶ Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi,
Toprağı suluyan iyi yağmurlar gibi insin.

⁷ Onun günlerinde salih çiçeklensin,
Ve ay yok oluncuya kadar, selâmet bolluğu bulunsun.

⁸ Denizden denize kadar,

Ve İrmaktan yerin uçlarına kadar saltanat sürsün.

⁹ Çöl halkı önünde eğilsinler,

Ve düşmanları toprağı yalasın.

¹⁰ Tarşış ve adaların kıralları ona baş getirsinler;
Şeba ve Seba kıralları hediyeler takdim etsinler.

¹¹ Evet, bütün kırallar ona secde kılsınlar;
Bütün milletler ona kulluk etsinler.

¹² Çünkü imdada çağırınca, fakiri,
Ve yardımcısı olmıyan hakiri kurtarır.

¹³ Yoksula ve düşküne acır;
Ve fakirlerin canlarını kurtarır.

¹⁴ Canlarını hileden ve zorbalıktan kurtarır,
Ve gözünde onların kanı değerli olur;

¹⁵ Yaşasın, ve ona Şeba altınından verilsin;
Ve daima onun için dua etsinler;

Her gün onu takdis etsinler,

¹⁶ Yerde, dağlar başında, buğday bolluğı olsun;
Semeresi Libnan gibi dalgalansın;

Ve şehirden olanlar yerin otu gibi çiçeklensin.
¹⁷ Adı ebediyen dursun;

Güneş durdukça adı dursun;

Ve onda adamlar mubarek olsun;

Bütün milletler ona mutlu desinler.

¹⁸ RAB Allah, İsrailin Allahı, mubarek olsun;

Şaşılacak işler yapan ancak odur;

¹⁹ Ve izzetli ismi ebediyen mubarek olsun;

Ve bütün yeryüzü onun izzetile dolsun. Amin, ve Amin.

²⁰ Yesse oğlu Davudun duaları bitti.

KİTAP III

MEZMUR 73

Asafın Mezmurudur.

GERÇEK, Allah İsraille,

Yüreğı temiz olanlara iyidir.

² Ben ise, ayaklarım sürçmek üzere idi;

Az kaldı adımlarım kayacaktı

³ Çünkü kötülerin selâmetini görünce

Mağrurları kışkandım.

⁴ Çünkü onların ölümünde ağrılar yoktur;

Ve bedenleri besilidir.

⁵ Onlarda halkın derdi yoktur;

Ve insanlar gibi belâ çekmezler.

⁶ Bunun için gurur onlara gerdanlık gibidir;

Zorbalık onları elbise gibi örtüyor.
7 Gözleri semizlikten dışarı fırlar;
Yüreğin dileklerinden öte geçtiler.
8 İstihza ederler, ve gaddarlıktan kötülükle söyleşirler;
Yüksekten konuşurlar.
9 Ağızlarını göklere koydular,
Ve dilleri yerde dolaşır.
10 Onun için bunların kavımı buraya döner,
Ve bol sular onlara içirilir.
11 Ve derler: Allah nasıl bilir?
Ve Yüce Olanda bilgi var mıdır?
12 İşte, kötüler bunlardır;
Ve daima rahattalar, servet çoğaltırlar.
13 Gerçek, yüreğimi boş yere temizlemişim,
Ve suçsuzlukla ellerimi yıkamışım;
14 Çünkü her gün belâya uğradım,
Ve her sabah ceza çektim.
15 Eğer: Böyle söyliyeyim, deseydim,
İşte, senin oğullarının nesline hainlik ederdim.
16 Buna nasıl akıl erdirebilirim diye düşününce,
Bu benim gözlerimde güç bir iş idi;
17 Allahın makdisine girinciye kadar,
Onların sonunu anlayıncıya kadar.
18 Gerçek, onları kaypak yerlere korsun;
Onları yıkıma düşürürsün.
19 Nasıl bir anda harap oldular!
Dehşet içinde büsbütün bittiler.
20 Uyanan için ruya nasılsa,
Ya Rab, sen uyanınca, onların suretini hor göreceksin.
21 Çünkü yüreğim acılaştı,
Ve gönlümde incindim;
22 Ben ise, akılsızdım, ve bilgisiz;
Senin indinde hayvan gibi oldum.
23 Fakat ben daima seninle beraberim;
Benim sağ elimden tuttun.
24 Öğüdünle bana yol gösterirsin,
Ve sonra beni izzetle alırsın.
25 Göklerde başka kimim vardır?
Ve yeryüzünde senden başkasını istemem.
26 Bedenim ve yüreğim eriyor,
Fakat yüreğimin kuvveti ve payım daima Allahtır.
27 Çünkü, işte, senden uzak duranlar yok olur;
Senden ayrıлып zina edenlerin hepsini yok edersin.

²⁸ Fakat Allaha yaklaşmak bana iyidir;
Senin bütün işlerini bildireyim diye,
Rab Yehovayı kendime sığınacak yer ettim.

MEZMUR 74

Asafın Maskilidir.

EY Allah, niçin bizi ebediyen bıraktın?
Senin otlağının koyunlarına karşı niçin öfken tütmektedir?

² Eski zamandan beri kendine edindiğin,
Mirasının sıptı olsun diye fidyesini ödediğin cemaati,
Ve onda oturduğun şu Sion dağını an.

³ Ebedî harabelere doğru yürü;
Düşman makdiste her kötülüğü etti.

⁴ Hasımların senin cemaat yerinde gümürdediler;
Alâmet olarak kendi bayraklarını diktiler.

⁵ Sıklık ağaçlar üzerine
Balta kaldıran adamlar gibi göründüler.

⁶ Ve şimdi, onun bütün oyma işlerini
Balta ile ve çekiçlerle kırıyorlar.

⁷ Makdisine ateş saldılar;
İsminin meskenini yere çalıp murdar ettiler.

⁸ Yüreklerinde dediler: Onları hep birden harap edelim;
Memlekette Allahın bütün cemaat yerlerini yaktılar.

⁹ Bayraklarımızı görmüyoruz;
Artık peygamber yok,

Ve içimizde kimse bilmiyor ne vakte kadar . . .

¹⁰ Ne vakte kadar hasım sitem edecek, ey Allah?
Senin ismine düşman ebediyen küfredecek mi?

¹¹ Niçin elini, sağ elini, geri çekiyorsun?
Onu bağrından çıkar, onları bitir.

¹² Fakat Allah eski zamandan beri Kıralımdır;
Yeryüzünde kurtuluşlar yapan odur.

¹³ Sen kudretin ile denizi böldün;
Deniz canavarlarının başlarını sular içinde kırdın.

¹⁴ Sen Levyatanın başlarını ezdin;
Onu çölde yaşayan kavma yiyecek ettin.

¹⁵ Sen pınarı ve seli fişkirttin;
Daima akan ırmakları kuruttun.

¹⁶ Gündüz senindir, gece de senin;
Nuru ve güneşi sen hazırladın.

¹⁷ Yerin bütün sınırlarını sen koydun;
Yazı ve kışı sen yarattın.

¹⁸ Ya RAB, şunu an, düşman sitem etti.
Ve akılsız kavm senin ismine küfretti.
¹⁹ Kendi kumrunun canını canavara verme;
Hakirlerinin hayatını ebediyen unutma.
²⁰ Ahde bak; çünkü diyarın karanlık yerleri
Zorbalık meskenleri ile doldu.
²¹ Mağdur adam rüsvay olarak dönmesin;
Hakirler ve fakirler senin ismine hamdetsinler.
²² Kalk, ey Allah, kendi davamı gör;
Akılsızın bütün gün sana sitem ettiğini an.
²³ Hasımlarının sesini unutma;
Sana karşı ayaklananların velvelesi daima yükseliyor.

MEZMUR 75

Musikacıbaşı için. Al-taşhet üzre.

Asafın Mezmurudur. İlâhi.

SANA şükrederiz, ey Allah;

Şükrederiz, çünkü senin ismin yakındır;

Senin şaşılacak işlerin onu ilân ederler.

² Muayyen vakti bulunca,

Ben doğrulukla hükmedeceğim.

³ Yer ve onda oturanların hepsi eridi;

Onun direklerini ben pekiştirdim.

[Sela

⁴ Övünen adamlara dedim: Övünmeyin;

Ve kötülere: Boynuz kaldırmayın;

⁵ Boynuzunuzu yukarı kaldırmayın;

Dik başla söylemeyin.

⁶ Çünkü ne güneşin doğduğu yerden, ne battığı yerden,

Ne de dağlar çölünden yükselme gelir.

⁷ Ancak hâkim olan Allaktır;

Birini alçaltır ve birini yükseltir.

⁸ Çünkü RABBİN elinde kâse vardır, ve şarabı köpürür;

Karışık içki ile doludur, ve ondan döker;

Gerçek, bütün yerin kötülere tortusunu emip içeceklerdir.

⁹ Fakat ben ebediyen ilân ederim,

Yakubun Allahına terennüm ederim.

¹⁰ Ve kötülerin hep kuvvetlerini kıracağım;

Fakat salihlerin kuvveti yükselecektir.

MEZMUR 76

Musikacıbaşı için. Neginot üzerine,

Asafın Mezmurudur. İlâhi.

YAHUDADA Allah bilindir;
İsrailde ismi büyüktür.
² Ve onun çardağı Salemededir,
Oturduğu yer de Siondadır.
³ Orada yayın ateşli oklarını,
Kalkanı, kılıcı ve cengi kırdı.[*Sela*
⁴ İzzetli olan sensin,
Soygun dağlarından yüce.
⁵ Yüreği pek olanlar çapul edildiler,
Uykularını uyudular;
Ve bütün kuvvetliler ellerini bulmadılar.
⁶ Ey Yakubun Allahı, senin azarlamandan,
Cenk arabası da at da derin uykuya daldı.
⁷ Sen korkunçsun, sen;
Ve öfken zamanında önünde kim durabilir?
⁸ Yerin bütün hakirlerini kurtarmak için,
Ey Allah, muhakemeye kalkınca,
⁹ Hükmü göklerden işittirdin;
Yer korktu ve sustu.[*Sela*
¹⁰ Gerçek, insanın gazabı sana hamdeder;
Gazabın artanını sen bağlarsın.
¹¹ Adayın, ve Allahınız RABBE ödeyin;
Onun çevresinde olanların hepsi, korkunç olana hediyeler getirsin.
¹² O emîrlerin ruhunu kırar;
Dünya kırallarına korkunçtur.

MEZMUR 77

*Musikacıbaşı için. Yedutuna göre,
Asafın Mezmurudur.*

SESİM Allahadır, ve feryat ederim;
Sesim Allahadır, ve bana kulak verir.
² Sıkıntım gününde Rabbi aradım;
Elimi geceleyin açtım ve gevşemedi;
Canım teselli edilmek istemedi.
³ Allahı anarım ve inlerim;
Şikâyet eylerim ve ruhum bayılır.
[*Sela*
⁴ Göz kapaklarımı tutmaktasın;
İçim sıkılıyor da söyleyemiyorum.
⁵ Eski günleri,
Geçmiş devirlerin yıllarını düşündüm.
⁶ Gece içinde ilâhimi anarım;
Yüreğimle konuşurum;

Ruhum da inceden inceye soruřturur:

⁷ Acaba Rab ebediyen bırakacak mı?

Ve bir daha razı olmayacak mı?

⁸ Acaba inayeti ebediyen sona mı erdi?

Sözü nesilden nesle boşa mı çıktı?

⁹ Acaba Allah acımağı unuttu mu?

Rahmetlerini öfke ile kapadı mı? [Sela

¹⁰ Benim derdim budur, dedim;

Fakat Yüce Olanın sağ elinin yıllarını anarım.

¹¹ RABBİN işlerini anıyorum;

Çünkü eski vakitten olan hârikalarını anarım.

¹² Ve senin bütün işlerini derin düşünürüm,

Ve senin yaptıkların hakkında düşünmeye dalarım.

¹³ Ey Allah, senin yolun kudsiyettedir;

Allah gibi büyük ilâh kimdir?

¹⁴ Hârikalar eden Allah sensin;

Kavmlar arasında kudretini bildirdin.

¹⁵ Bazun ile kavmını,

Yakub ve Yusuf oğullarını, kurtardın.

[Sela

¹⁶ Sular seni gördü, ey Allah;

Sular seni görüp korktular;

Enginler de titredi.

¹⁷ Bulutlar su boşalttılar;

Asüman ses verdi;

Okların da uçtular.

¹⁸ Gürleyişinin sesi kasırgada idi;

Simşekler dünyayı aydınlattı;

Yer titredi ve sarsıldı.

¹⁹ Senin yolun denizde,

Ve yolların büyük sularda idi,

Ve izlerin belli değildi.

²⁰ Musa ve Harunun elile,

Kavmını sürü gibi güttün.

MEZMUR 78

Asafın Maskilidir.

EY kavmım, řeriatime kulak verin;

Ağzımın sözlerine kulağınızı için.

² Ağzımı meselle açayım;

Eski zamandan olan sırları beyan edeyim.

³ Onları işittik ve bildik,

Ve atalarımız bize anlattılar.

⁴ Onları oğullarından gizlemeyeceğiz,
RABBİN senasını, kuvvetini ve ettiği şaşılacak işleri
Gelecek nesle anlatacağız.
⁵ Yakubda bir şehadet ikame etti,
Ve İsrailde bir şeriat koydu,
Atalarımıza emretti ki,
Oğullarına onları öğretsinler;
⁶ Ta ki, gelecek nesil, doğacak çocuklar bilsinler de,
Kalkıp kendi oğullarına anlatsınlar,
⁷ Ve ümitlerini Allaha bağlasınlar,
Ve Allahın işlerini unutmasınlar,
Ancak onun emirlerini tutsunlar,
⁸ Ve ataları gibi inatçı ve âsi,
Yüreğini pekiştirmemiş
Ve ruhu Allaha sadakatsiz bir nesil olmasınlar.
⁹ Silâhlı, okçu Efraim oğulları,
Cenk gününde geri döndüler.
¹⁰ Allahın ahdini tutmadılar,
Ve onun şeriatinde yürümek istemediler;
¹¹ Ve onun işlerini,
Ve kendilerine gösterdiği şaşılacak işleri unuttular.
¹² Mısır diyarında, Tsoan kırında,
Atalarının önünde şaşılacak işler etti.
¹³ Denizi yardı ve onları geçirdi;
Ve suları bir yığın gibi durdurdu.
¹⁴ Gündüzün bulutla,
Ve bütün gece ateş ışığı ile onlara yol gösterdi.
¹⁵ Çölde kayaları yardı,
Ve derinliklerden gelir gibi onlara bol bol içirdi.
¹⁶ Kayadan akar sular çıkardı,
Ve suları ırmaklar gibi akıttı.
¹⁷ Fakat ona karşı yine suç etmekte,
Çölde Yüce Olana karşı isyan etmekte devam ettiler.
¹⁸ Ve iştihalarına göre yiyecek istiyerek,
Yüreklerinde Allahı denediler.
¹⁹ Ve Allaha karşı söz söyliyip dediler:
Allah çölde sofrayı kurabilir mi?
²⁰ İşte, kayaya vurdu da sular fişkırdı,
Ve seller coştı:
Ekmek de verebilir mi?
Kavmına et bulur mu?
²¹ Bundan dolayı RAB işitip gazaplandı;
Ve Yakuba karşı ateş tutuştu,

Ve İsraille karşı öfke yükseldi;
22 Çünkü Allaha inanmadılar,
Ve onun kurtuluşuna güvenmediler.
23 Bununla beraber yukardan asümana emretti,
Ve göklerin kapılarını açtı;
24 Ve yemek için üzerlerine man yağdırdı,
Ve göklerin buğdayını onlara verdi.
25 Herbiri kudretliler ekmeğini yedi;
Onlara doyuncuya kadar yiyecek gönderdi.
26 Göklerde şark yelini estirdi;
Ve kuvvete cenup yeline yol gösterdi.
27 Ve eti onlar üzerine toz gibi,
Kanatlı kuşları da denizlerin kumu gibi yağdırdı;
28 Onları konakları ortasına,
Ve oturdukları yerlerin çevresine düşürdü.
29 Böylece yediler ve çok doydular;
Ve istediklerini onlara verdi.
30 Henüz iştihaları üzerlerinde,
Yiyecekleri daha ağızlarında iken,
31 Allahın öfkesi onlara karşı yükseldi,
Ve en semizlerinden öldürdü,
Ve İsrailin yiğitlerini yere serdi.
32 Bütün bununla beraber yine suç ettiler,
Ve onun şaşılacak işlerine inanmadılar.
33 Bunun için onların günlerini boşlukla,
Ve yıllarını dehşetle bitirdi.
34 Kendilerini öldürdüğü zaman onu araştırdılar;
Ve geri döndüler ve Allahı gayretle aradılar.
35 Hatırladılar ki, Allah onların kayası idi;
Ve Yüce Allah onları kurtaran idi.
36 Fakat ağızları ile ona yaltaklandılar,
Ve dilleri ile ona yalan söylediler.
37 Çünkü yürekleri onunla doğru değildi,
Ve onun ahdinde sadık değildiler.
38 Fakat o, rahîmdir, fesadı bağışladı, ve helâk etmedi;
Ve çok kereler öfkesini onlardan çevirdi,
Ve bütün gazabını uyandırmadı.
39 Hatırladı ki, onlar beşerdir,
Geçen ve geri dönmiyen bir yel.
40 Kaç kere çölde ona isyan ettiler,
Ve ıssız yerde onu gücendirdiler!
41 Allahı tekrar tekrar denediler,
Ve İsrailin Kuddûsunu incittiler.

⁴² Onun elini,
Ve onları hasımdan kurtardığı günü anmadılar;
⁴³ Nasıl Mısırda alâmetlerini,
Tsoan kırında hârikalarını yaptı,
⁴⁴ Irmaklarını ve derelerini,
İçmesinler diye kana çevirdi.
⁴⁵ Aralarına sinek sürüleri gönderdi ve kendilerini yediler;
Ve kurbağalar gönderdi ve kendilerini yok ettiler.
⁴⁶ Onların mahsulünü tırtıla,
Ve onların emeğini çekirgeye verdi.
⁴⁷ Bağlarını dolu ile,
Ve cemiz ağaçlarını kırağı ile öldürdü.
⁴⁸ Hayvanlarını doluya,
Sürülerini yakıcı yıldırımlara verdi.
⁴⁹ Onlara karşı öfkесinin kızgınlığını,
Hiddeti, hışmı ve sıkıntıyı,
Bir alay şer meleklerini, gönderdi.
⁵⁰ Öfkesine yol açtı;
Canlarını ölümden esirgemedi,
Ve hayatlarını vebaya verdi,
⁵¹ Ve Mısırda bütün ilk doğanları,
Hamın çadırlarında kuvvetlerinin ilkini vurdu.
⁵² Fakat kendi kavminı koyunlar gibi götürdü,
Ve çölde onları sürü gibi güttü.
⁵³ Onları emniyetle yürüttü, ve korkmadılar;
Fakat onların düşmanlarını deniz örttü.
⁵⁴ Ve onları makdisinin sınırına,
Sağ elinin edindiği bu dağa getirdi.
⁵⁵ Önlerinden milletleri de kovdu,
Pay olarak onları ölçü ile böldü,
Ve onların çadırlarında İsrail sıptlarını oturttu.
⁵⁶ Onlar ise, Yüce Allahı denediler ve isyan ettiler,
Ve onun şehadetlerini tutmadılar.
⁵⁷ Ataları gibi geri döndüler ve hainlik ettiler;
Aldatıcı yay gibi iğri gittiler.
⁵⁸ Yüksek yerlerle onu öfkелendirdiler,
Ve oyma putları ile onu kışkandırdılar.
⁵⁹ Allah işitti ve gazaplandı,
İsrailden çok ikrah etti;
⁶⁰ Ve insanlar arasında kurduğu çadırı,
Şilo meskenini bıraktı;
⁶¹ Ve kuvvetini sürgüne,
Güzelliğini hasmın eline bıraktı.

⁶² Ve kavmını kılıca verdi,
Mirasına gazaplandı.
⁶³ Yiğitlerini ateş yedi,
Kızlarına da düğün türküsü söylenmedi.
⁶⁴ Kâhinleri kılıçla düştüler,
Ve dul karıları ağlamadı.
⁶⁵ O zaman Rab, uyanan adam gibi,
Şaraptan bağırان yiğit gibi uyandı.
⁶⁶ Hasımlarını vurup geri attı;
Onlara ebedî bir yüzkarası verdi.
⁶⁷ Ve Yusuf çadırını istemedi,
Efraim sıptını da seçmedi,
⁶⁸ Ancak Yahuda sıptını,
Sevdiği Sion dağına seçti.
⁶⁹ Makdisini yükseklikler gibi,
Ve ebediyen kurduğu dünya gibi, bina etti.
⁷⁰ Ve kulu Davudu seçti;
Onu koyun ağlarından aldı;
⁷¹ Kavmı Yakubu ve mirası İsraili gütmek için,
Onu emzikli koyunların ardından getirdi.
⁷² Yüreğinin kemaline göre onlara çoban oldu,
Ve ellerinin meharetile onları güttü.

MEZMUR 79

Asafın Mezmurudur.

EY Allah, milletler senin mirasına girdi;
Mukaddes mabedini murdar ettiler;
Yeruşalimi taş yığınlarına döndürdüler,
² Kullarının leşlerini yiyecek diye gök kuşlarına,
Müttakilerinin etini yerin canavarlarına verdiler.
³ Yeruşalim çevresinde kanlarını su gibi akıttılar,
Ve onları gömen yoktu.
⁴ Komşularımıza bir yüzkarası,
Çevremizdekilere eğlence ve gülünç olduk.
⁵ Ne vakte kadar, ya RAB? ebediyen gazap edecek misin?
Kıskançlığın ateş gibi yanacak mı?
⁶ Seni bilmiyen milletler üzerine,
İsmiini çağırmyan ülkeler üzerine gazabını dök.
⁷ Çünkü onlar Yakubu yedi,
Ve onun yurdunu çöl ettiler.
⁸ Atalarımızın fesatlarını bize karşı anma;
Rahmetlerin bizi tez karşılasın;
Çünkü biz çok alçaldık.

⁹ Ey kurtuluşumuzun Allahı, isminin izzeti uğruna bize yardım et;
Bizi kurtar, ve ismin uğruna suçlarımızı bağışla.

¹⁰ Niçin milletler desin: Nerede onların Allahı?

Kullarının dökülmüş kanlarının öcu
Milletler arasında, gözümüzün önünde bilinsin.

¹¹ Mahpusun iniltisi senin önüne erişsin,
Ölüm oğullarını kudretinin büyüklüğüne göre kayır;

¹² Komşularımızın seni rüsvay ettikleri rüsvaylığı,
Onların bağrına, yedi kat olarak, iade et, ya Rab.

¹³ Ve biz, senin kavmin, otlağının koyunları,
Sana ebediyen şükrederiz;
Hamdini nesilden nesle anlatırız.

MEZMUR 80

Musikacıbaşı için. Şoşannim Edut üzre, Asafın Mezmurudur.

EY İsrailin çobanı, kulak ver,
Sen ki, Yusufu sürü gibi güdüyorsun,
Sen ki, kerubiler üzerinde oturmaktasın, nurunu saç.

² Efraim ve Benyamin ve Manasse önünde ceberrutunu uyandır,
Ve bizi kurtarmağa gel.

³ Ey Allah, bizi döndür;
Ve yüzünü parlat, biz de kurtuluruz.

⁴ Ya RAB, orduların Allahı,
Kavminin duasına karşı, ne vakte kadar gazaplanacaksın?

⁵ Sen onlara gözyaşı ekmeği yedirdin,
Ve onlara büyük ölçekle gözyaşı içirdin.

⁶ Bizi komşularımıza çekişmeye vesile ettin;
Düşmanlarımız da aralarında eğleniyorlar.

⁷ Ey orduların Allahı, bizi döndür;
Ve yüzünü parlat, biz de kurtuluruz.

⁸ Mısırdan bir asma çubuğu getirdin;
Milletleri kovdun, ve onu diktin.

⁹ Onun önünü hazırladın,
Ve derin kök saldı, ve memleketi doldurdu.

¹⁰ Dağlar onun gölgesile,
Allahın erz ağaçları onun dalları ile örtüldü.

¹¹ Dallarını denize kadar,
Ve filizlerini Irmağa kadar saldı.

¹² Onun duvarlarını niçin yıktın,
Şöyle ki, yoldan geçenlerin hepsi onu koparıyor?

¹³ Orman domuzu onu bozuyor,

Ve yaban canavarları ondan yiyorlar.

¹⁴ Ey orduların Allahı, yalvarıyoruz, dön;

Göklerden bak da gör, ve bu asmayı,

¹⁵ Sağ elinin diktiği çubuğu,

Ve kendin için kuvvetlendirdiğin filizi yokla.

¹⁶ Ateş ile yanmıştır, kesilmiştir;

Yüzünün azarlamasından yok olmaktadır.

¹⁷ Senin elin, sağ elinin adamı üzerinde,

Kendin için kuvvetlendirdiğin insan oğlu üzerinde olsun.

¹⁸ Ve biz senden geri dönmiyeceğiz;

Bizi dirilt ve senin ismini çağıracağız.

¹⁹ Ya RAB, orduların Allahı, bizi döndür;

Yüzünü parlat, biz de kurtuluruz.

MEZMUR 81

Musikacıbaşı için. Gittit üzre,

Asafın Mezmurudur.

KUVVETİMİZ olan Allaha yüksek sesle terennüm edin;

Yakubun Allahına sevinçle bağırın.

² Bir mezmur yükseltin,

Ve tefi, tatlı sesli çenk ve santuru getirin.

³ Yeni ayda, bedir vaktinde,

Bayramımız gününde, boru çalın.

⁴ Çünkü bu, İsraille bir kanundur,

Ve Yakubun Allahının hükmüdür.

⁵ Mısır diyarına karşı çıktığı zaman,

Onu Yusuf'ta bir şehadet olarak koydu;

Orada bilmediğim bir dil işittim.

⁶ Onun omuzunu yükten uzaklaştırdım;

Elleri küfeden azat oldu.

⁷ Sıkıntıda çağırdın ve seni kurtardım;

Gök gürlemesi örtüsünde sana cevap verdim;

Meriba sularında seni denedim.[*Sela*

⁸ Dinle, ey kavmım, ve sana şehadet edeceğim;

Ey İsrail, eğer beni dinlersen!

⁹ Sende yabancı ilâh olmayacak;

Ve ecnebî bir ilâha tapmayacaksın.

¹⁰ Seni Mısır diyarından çıkaran,

Senin Allahın, RAB, ben im;

Ağzımı iyice aç da onu doldurayım.

¹¹ Fakat kavmım sesimi işitmedi;

Ve İsrail beni istemedi.

¹² Ben de onları yüreklerinin inadına bıraktım,

Ta ki, onlar kendi öğütlerince yürüsünler.

¹³ Keşke kavmım beni dinleseydi,
Ve İsrail benim yollarımda yürüseydi!

¹⁴ Düşmanlarını çabuk alçaltırdım.
Ve elimi hasımlarına karşı çevirirdim.

¹⁵ RABDEN nefret edenler ona boyun iğlerlerdi,
Fakat onların vakti ebedî olurdu.

¹⁶ Ve ona buğdayın âlâsını yedirirdim;
Ve seni kayadan bal ile doyururdum.

MEZMUR 82

Asafın Mezmurudur.

ALLAHIN cemaatinde Allah durur;
İlâhlar arasında hükmeder.

² Ne vakte kadar haksız hüküm vereceksiniz,
Ve kötülere saygı göstereceksiniz?

[Sela

³ Zaifin ve yetimin davasını görün;
Düşküne ve yoksula adalet edin.

⁴ Zaifi ve fakiri çekip kurtarın;
Onları kötüler elinden azat edin.

⁵ Bilmezler ve anlamazlar;
Karanlıkta gezmekteler;
Yerin bütün temelleri sarsıldı.

⁶ Ben dedim: Siz ilâhlarsınız,
Ve hepiniz Yüce Olanın oğullarısınız.

⁷ Fakat insan gibi öleceksiniz;
Ve reislerden biri gibi düşeceksiniz.

⁸ Kalk, ey Allah, yeryüzüne hükmet;
Zira milletlerin hepsine sen varis olacaksın.

MEZMUR 83

İlâhi. Asafın Mezmurudur.

EY Allah, sen susma;
Sakit ve sakin durma, ey Allah.

² Çünkü işte, düşmanların gürültü ediyor;
Ve senden nefret edenler baş kaldırdılar.

³ Senin kavmına karşı hileli meclis kuruyorlar,
Ve koruduğun kimselere karşı öğütleniyorlar.

⁴ Gelin, onları yok edelim, millet olmasınlar,
İsrailin adı artık anılmasın, dediler.

⁵ Çünkü onlar yürek birliğile öğütlenmişler;
Sana karşı ahit kestiler;

⁶ Edom çadırları ve İsmailîler;
Moab ve Hacerîler;
⁷ Gebal ve Ammon ve Amalek;
Filistin ile Sur ahalisi;
⁸ Aşur da onlarla birleşti;
Lût oğullarına yardım ettiler.[*Sela*
⁹ Bunlara, Midyana,
Kişon vadisinde, Siseraya, Yabine yaptığın gibi yap.
¹⁰ Onlar En-dorda helâk oldular,
Toprak için gübre oldular.
¹¹ Eşrafını Oreb ve Zeeb gibi,
Evet, bütün beylerini Zebah ve Tsalmunna gibi yap;
¹² Onlar ki: Allahın yurtlarını
Kendimize mülk edinelim, dediler.
¹³ Ey Allahım, onları toz kasırgası gibi,
Yel önünde saman çöpü gibi yap.
¹⁴ Ormanı yakan ateş gibi,
Ve dağları tutuşturan alev gibi,
¹⁵ Böylece onları fırtınan ile kov,
Ve kasırgan ile onları dehşete koy.
¹⁶ Onların yüzlerini utanç ile doldur,
Ta ki, senin ismini arasınlar, ya RAB.
¹⁷ Ebediyen utansınlar ve şaşkın olsunlar;
Rüsvay olsunlar ve yok olsunlar;
¹⁸ Ta ki, bilsinler, sen ki ismin RABDİR,
Bütün dünya üzerinde yalnız sen Yücesin.

MEZMUR 84

*Musikacıbaşı için. Gittit üzre,
Korah oğullarının Mezmurudur.*

EY orduların RABBİ,

Meskenlerin ne sevimidir!

² Canım RABBİN avlularını özliyor, hattâ bayılıyor;
Yüreğim ve bedenim hay Allahı sevinçle terennüm ediyor.

³ Serçe bile kendisine bir ev,

Ve yavrularını koysun diye, kırlangıç kendisine bir yuva olarak

Senin mezbahlarını buldular,

Ey orduların RABBİ, Kırılım, ve Allahım.

⁴ Senin evinde oturanlar ne mutludur!

Daima sana hamdederler.[*Sela*

⁵ Kuvveti sende olan adam ne mutludur!

Sion yolları onun yüreğindedir.

⁶ Ağlayış vadisinden geçerken, orasını kaynaklar yeri ederler;

İlk yağmur da onu bereketlerle kaplar.

⁷ Gittikçe kuvvetlenirler;

Her biri Sionda Allahın önünde görünür.

⁸ Ya RAB, orduların Allahı, duamı dinle;

Ey Yakubun Allahı, kulak ver.[*Sela*

⁹ Ey kalkanımız olan Allah, bak,

Ve mesihinin yüzünü gör.

¹⁰ Çünkü avlularında bir gün, bin günden iyidir.

Kötülük çadırlarında oturmaktansa,

Allahın evinde eşikte durmak benim için iyidir.

¹¹ Çünkü, RAB Allah güneştir ve kalkandır;

RAB inayet ve izzet verir;

Kemalde yürüyenlere hiç bir iyiliği esirgmez.

¹² Ey orduların RABBİ,

Sana güvenen adam ne mutludur!

MEZMUR 85

Musikacıbaşı için. Korah oğullarının Mezmurudur.

YA RAB, diyarından razı oldun;

Yakubu sürgünden geri getirdin.

² Kavminin fesadını bağışladın;

Bütün suçlarını örttün.[*Sela*

³ Bütün gazabını yatıştırdın;

Öfkenin kızgınlığından geri döndün.

⁴ Ey kurtuluşumuzun Allahı, bizi döndür,

Ve bize olan öfkeni dindir.

⁵ Bize ebediyen mi öfkeleneceksin?

Öfkeni devirden devre mi uzatacaksın?

⁶ Kavmin sende sevinsin diye

Bizi yine diriltmeyecek misin?

⁷ Ya RAB, inayetini bize göster,

Ve kurtuluşunu bize ver.

⁸ RAB Allah ne söyleyecek, dinliyeyim;

Çünkü kavmına ve müttakilerine selâmet söyleyecek;

Fakat onlar yine akılsızlığa dönmesin.

⁹ Gerçek onun kurtuluşu kendisinden korkanlara yakındır,

Ta ki, izzet diyarımızda otursun.

¹⁰ İnyet ve hakikat kavuştular;

Salâh ve selâmet öpüştüler.

¹¹ Hakikat yerden bitecektir;

Ve adalet gökten bakacak.

¹² Gerçek, RAB iyilik verecektir;

Diyarımız da mahsulünü verecek.

¹³ Adalet onun önünde yürüyecektir,
Ve adımlarının izini bize yol edecek.

MEZMUR 86

Davudun bir Duasıdır.

YA RAB, kulağımı iş ve bana cevap ver;

Çünkü ben hakir ve fakirim.

² Canımı koru, çünkü müttakiyim ben,

Ey Allahım, sana güvenen kulunu sen kurtar.

³ Bana acı, ya Rab;

Çünkü bütün gün seni çağırıyordum.

⁴ Kulunun canını sevindir;

Çünkü canımı sana yükseltiyorum, ya Rab.

⁵ Çünkü, ya Rab, iyisin, ve bağışlıyan sensin,

Ve bütün seni çağırana çok inayetlisin.

⁶ Ya RAB, duama kulak ver;

Yalvarışlarımın sesini işit.

⁷ Sıkıntım gününde seni çağırıyorum;

Çünkü bana cevap verirsin.

⁸ İlâhlar arasında senin gibi yoktur, ya Rab;

Ve senin işlerine benzeyen iş yoktur.

⁹ Bütün yarattığın milletler gelecekler,

Ve önünde secde kılacaklar, ya Rab;

Ve ismine izzet vereceklerdir.

¹⁰ Çünkü büyüksün ve şaşılacak işler yapan sensin;

Yalnız Allah sensin.

¹¹ Ya RAB, yolunu bana öğret;

Senin hakikatinde yürüyeyim;

İsminden korkmak için yüreğimi tek kıl.

¹² Ya Rab Allahım, bütün yüreğimle sana hamdedeyim;

Ve daima ismine izzet vereyim.

¹³ Çünkü bana karşı inayetin büyüktür;

Ve canımı derin ölümler diyarından kurtardın.

¹⁴ Ey Allah, kibirliler bana karşı kalktılar,

Ve zorbalara takımı canımı aradılar,

Ve seni önlerine koymadılar.

¹⁵ Sen ise, ya Rab, rahîm ve rauf Allahsın,

Çok sabırlıydın, inayetin ve hakikatin çoktur.

¹⁶ Bana dön de bana acı;

Senin kuvvetini kuluna ver,

Ve kendi cariyesinin oğlunu kurtar.

¹⁷ İyilik için bana bir alâmet göster,

Ta ki, benden nefret edenler görsünler ve utansınlar,

Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin ve beni teselli ettin.

MEZMUR 87

Korah oğullarının Mezmurudur. İlâhi.

ONUN temeli mukaddes dağlardadır.

² Yakubun bütün meskenlerinden aşırı,

RAB Sion kapılarını sever.

³ Senin için izzet sözleri söylenir,

Ey Allah şehri.[*Sela*

⁴ Beni bilenler arasında Rahabı ve Babili anayım;

İşte, Filistin, ve Sur ile Habeş ili;

Bu adam orada doğmuştur.

⁵ Ve Sion için denilecek: Bu adam ve şu adam orada doğmuştur;

Ve Yüce Olan kendisi onu pekiştirecektir.

⁶ RAB milletleri yazdığı zaman,

Bu orada doğmuştur diye, sayacaktır.

[*Sela*

⁷ Okuyanlar da saz çalanlar da:

Bütün pınarlarım sendedir, diyeceklerdir.

MEZMUR 88

Korah oğullarının Mezmurudur. İlâhi. Musikacıbaşı için. Mahalat Leannot üzre, Ezrahî Hemanın Maskilidir.

YA RAB, kurtuluşum Allahı,

Gündüz ve gece senin önünde feryat ettim.

² Duam senin önüne ersin;

Feryadıma kulağımı iğ.

³ Çünkü canım belâlara doymuştur,

Ve hayatım ölümler diyarına yaklaştı.

⁴ Çukura inenlerle sayılmaktayım;

Yardımcısı olmıyan adam gibiyim,

⁵ Ölümler arasına atılmış,

Artık anmadığın

Ve senin elinden ayrılmış,

Kabirde yatan öldürülmüş olanlar gibiyim.

⁶ Beni en derin çukura,

Karanlıklara, derinliklere koydun.

⁷ Gazabın üzerime çöktü,

Ve bütün dalgalarınla beni ezdin.YHS-3ç[*Sela*

⁸ Tanıdıklarımı benden uzaklaştırdın;

Beni onlara iğrenç ettin;

Kapatıldım, ve çıkamıyorum.

⁹ Düşkünlükten gözlerim sönüyor;

Her gün seni çağırdım, ya RAB;
Sana ellerimi açtım.
¹⁰ Ölülere mi hârikalar edeceksin?
Ölülerin gölgeleri mi kalkacak da sana hamdedecekler?[*Sela*
¹¹ Senin inayetin kabirde,
Ve sadakatın Helâk yerinde ilân olunur mu?
¹² Hârikaların karanlıkta,
Ve adaletin unutmaya diyarında bilinir mi?
¹³ Fakat ben, ya RAB, seni imdada çağırdım;
Ve duam sabahlayın seni karşılar.
¹⁴ Niçin, ya RAB, canımı kendinden atıyorsun?
Niçin yüzünü benden gizliyorsun?
¹⁵ Ben düşünüm, ve gençliğimden beri ölmekteyim;
Senin dehşetlerini çektim, şaşkın oldum.
¹⁶ Üzerimden gazabının şiddeti geçti;
Korkuların beni yok ettiler.
¹⁷ Bütün gün sular gibi çevremi sardılar;
Ve hep birden beni kuşattılar.
¹⁸ Seveni ve dostu benden uzaklaştırdın,
Tanıdıklarım da karanlıktadır.

MEZMUR 89

Ezrahî Eytanın Maskilidir.

RABBİN inayetlerini ebediyen terennüm edeyim;
Senin sadakatini bütün nesillere ağzımla bildireyim.
² Çünkü dedim: İnyet ebediyen bina edilir;
Gökler — sadakatini onlarda durdurursun.
³ Seçtiğim ile ahit kestim,
Kulum Davuda and ettim:
⁴ Senin zürriyetini ebediyen durduracağım,
Ve tahtını bütün nesiller için kuracağım.[*Sela*
⁵ Ve gökler senin hârikalarını, ya RAB,
Sadakatini de, mukaddeslerin cemaatinde sena ederler.
⁶ Zira, asümanda RABBE muadil olan,
Allah oğulları arasında RABBE benziyen kimdir?
⁷ Mukaddesler meclisinde çok heybetli bir Allaktır,
Ve çevresinde olanların hepsinden korkunçtur.
⁸ Ya RAB, orduların Allahı,
Senin gibi kudretli olan kimdir, ya RAB?
Sadakatini de çevrendedir.
⁹ Denizin gururuna sen hükmeyleysin;
Dalgalar kabardıkça, onları sen yatıştırırsın.
¹⁰ Sen Rahabı öldürülmüş adam gibi ezdin;

Kuvvetinin bazusu ile düşmanlarını dağıttın.
¹¹ Gökler senindir, yer de senin;
Dünya ve onun dolusu — onları sen kurdun.
¹² Şimal ve cenup — onları sen yarattın;
Tabor ve Hermon senin isminle sevinirler.
¹³ Senin güçlü bazun var;
Elin kuvvetlidir, sağ elin yüksektir.
¹⁴ Senin tahtının temeli adalet ve haktır;
İnayet ve hakikat yüzün önünde yürür.
¹⁵ Meserret sesini bilen kavma ne mutlu!
Yüzünün nurunda yürürler, ya RAB.
¹⁶ Bütün gün senin isminle sevinirler;
Ve adaletin ile yükselirler.
¹⁷ Çünkü onların kuvvetinin izzetisin;
Ve senin rızan ile kudretimiz yükselir.
¹⁸ Çünkü kalkanımız RABBİNDİR;
Kıralımız da İsrail Kuddûsunundur.
¹⁹ O zaman müttakilerine rüyet içinde söyleyip dedin:
Bir yiğidin üzerine yardım etmeği koydum;
Kavm arasından seçilmiş olanı yükselttim.
²⁰ Kulum Davudu buldum;
Mukaddes yağımla onu meshettim;
²¹ Elim onunla duracak,
Bazum da onu kuvvetlendirecektir.
²² Düşman ondan haraç almıyacak,
Ve kötülük oğlu onu alçaltmıyacaktır.
²³ Önünde hasımlarını kıracağım,
Ve ondan nefret edenleri vuracağım.
²⁴ Fakat sadakatim ve inayetim onunla olacak;
Ve benim ismimle onun kudreti yükselecektir.
²⁵ Elini de deniz üzerine,
Sağ elini ırmaklar üzerine koyacağım.
²⁶ O beni çağıracak: Sensin Babam,
Allahım, ve kurtuluşum kayası.
²⁷ Ben de onu ilk oğlum,
Dünya kırallarının en yükseği kılacağım.
²⁸ Onun için inayetimi ebediyen tutacağım;
Ve ahdim onun ile sabit olacak.
²⁹ Onun zürriyetini de ebedî,
Ve tahtını göklerin günleri gibi kılacağım.
³⁰ Eğer oğulları şeriatimi bırakırlarsa,
Ve hükümlerim ile yürümezlerse;
³¹ Eğer kanunlarımı bozarlarsa,

Ve emirlerimi tutmazlarsa;

³² O zaman onların isyanlarını değnekle,

Ve fesatlarını kötekler ile yoklarım.

³³ Fakat inayetimi ondan geri almam,

Ve sadakatimi yalana döndürmem.

³⁴ Ahdimi bozmam,

Ve dudaklarımdan çıkanı değiştirmem.

³⁵ Bir kere kudsiyetim üzerine and ettim:

Davuda yalan söylemeyeceğim;

³⁶ Onun zürriyeti ebediyen,

Ve tahtı karşımda güneş gibi duracaktır.

³⁷ Ebediyen duran ay gibi,

Ve asümanda sadık şahit gibi olacaktır.

[Sela

³⁸ Fakat, sen bıraktın ve kendinden attın,

Kendi mesihine gazap ettin.

³⁹ Kulunun ahdinden nefret ettin;

Onun tacını toprakta kirllettin.

⁴⁰ Bütün duvarlarını yıktın;

Hisarlarını viran ettin.

⁴¹ Yoldan geçenlerin hepsi onu soymaktalar;

Komşuları için utanılacak bir şey oldu.

⁴² Hasımlarının sağ elini yükselttin;

Bütün düşmanlarını sevindirdin.

⁴³ Kılıcının ağzını da döndürdün,

Ve onu cenkte durdurmadın.

⁴⁴ Onun parlaklığını bitirdin,

Ve tahtını yere çaldın.

⁴⁵ Gençliğinin günlerini kısalttın;

Üzerini utanç ile örttün.[Sela

⁴⁶ Ne vakte kadar, ya RAB? ebediyen mi gizleneceksin?

Ne vakte kadar gazabın ateş gibi yanacak?

⁴⁷ Ömrüm ne kadar kısadır, hatırla;

Bütün âdem oğullarını ne boş şey için yaratmışsın!

⁴⁸ Yaşayıp da ölümü görmiyen,

Ölüler diyarı elinden canını kurtaran adam kimdir?[Sela

⁴⁹ Sadakatle Davuda and ettiğin

Önceki inayetlerin nerede, ya Rab?

⁵⁰ Kullarının rüsvaylığını hatırla, ya Rab;

Bütün kuvvetli kavmların sitemini bağrımnda taşımaktayım;

⁵¹ Senin düşmanların onunla tahkir ettiler, ya RAB,

Onunla mesihinin izlerini tahkir ettiler.

⁵² RAB ebediyen mubarek olsun. Amin, ve Amin.

KİTAP IV

MEZMUR 90

Allah Adamı Musanın bir Duasıdır.

YA Rab, sen bize mesken idin

Bütün devirlerde.

² Dağlar doğmadan önce,

Ve sen yeri ve dünyayı yaratmadan önce,

Ezelden ebede kadar, sen Allahsın.

³ İnsanı toprağa döndürürsün,

Ve: Ey âdem oğulları, dönün, dersin.

⁴ Çünkü senin gözünde bin yıl

Geçen dünkü gün, ve bir gece nöbeti gibidir.

⁵ Onları süpürüp götürürsün; ruya gibi olurlar;

Sabahlayın, biten ot gibidirler.

⁶ Sabahlayın çiçeklenir, ve büyür;

Akşamlayın biçilir ve kurur.

⁷ Çünkü senin öfken ile telef oluruz,

Ve gazabınla şaşırırız.

⁸ Fesatlarımızı kendi önüne,

Gizli günahlarımızı yüzünün nuruna koydun.

⁹ Çünkü bütün günlerimiz senin gazabında geçiyor;

Yıllarımızı bir soluk gibi bitirmekteyiz.

¹⁰ Yıllarımızın günleri yetmiş yıldır,

Ve kuvvetle seksen yıl olursa

Onların gururu, zahmet ve kederdir;

Çünkü çabuk geçer, ve biz de uçarız.

¹¹ Gazabının kudretini,

Sana vacip olan korkuya göre öfkeni, kim bilir?

¹² Günlerimizi saymağı bize şöyle öğret ki,

Hikmet yüreği edinelim.

¹³ Dön, ya RAB, ne vakte kadar . . . ?

Ve kullarına merhamet eyle.

¹⁴ Sabahlayın inayetin ile bizi doyur,

Ve bütün günlerimizde mesrur olup sevinelim.

¹⁵ Bizi düşkün ettiğin günlere göre,

Belâ çektiğimiz yıllara göre, bizi sevindir.

¹⁶ İşin kullarına,

Ve haşmetin onların oğulları üzerinde görünsün.

¹⁷ Ve Allahımız Rabbin nimeti üzerimizde olsun;

Ve ellerimizin işini üzerimizde pekiştir;

Evet, ellerimizin işini pekiştir.

MEZMUR 91

YÜCE Olanın örtüsünde oturan,

Kadîrin gölgesinde sakin olur.

² RAB için derim: Sığınacak yerim ve hisarımdır;

Allahımdır, ona güvenirim.

³ Çünkü o seni avcının tuzağından,

Helâk eden vebadan azat eder.

⁴ Seni kanatları ile örter,

Ve cenahları altına sığınırısın;

Hakikati kalkan ve siperdir.

⁵ Ne gecenin dehşetinden,

Ne gündüz uçan oktan;

⁶ Ne karanlıkta gezen vebadan,

Ne de öğleyin bitiren kırgından korkarsın.

⁷ Yanında bin, ve sağında on bin düşer;

Fakat sana yaklaşmaz.

⁸ Ancak sen gözlerinle bakarsın,

Ve kötülerin cezasını görürsün.

⁹ Çünkü sen, ya RAB, sığınacak yerimsin!

Yüce Olanı kendine mesken kıldın;

¹⁰ Şer sana dokunmayacaktır,

Çadırına veba da yaklaşmayacaktır.

¹¹ Çünkü bütün yollarında seni tutsunlar diye,

Meleklerine senin için emredecektir.

¹² Ayağını bir taşa çarpmıyasın diye,

Elleri üzerinde seni taşıyacaklar.

¹³ Aslan ve engerek üzerinden basıp geçeceksin;

Genç aslanı ve iri yılanı çiğniyeceksin.

¹⁴ Bana muhabbet bağladığı için, onu azat edeceğim.

Onu yükselteceğim, çünkü ismimi tanıdı.

¹⁵ Beni çağırarak, ve ona cevap vereceğim;

Sıkıntıda onunla beraber olacağım;

Azat edip ona izzet vereceğim.

¹⁶ Uzun ömürle onu doyuracağım,

Ve kurtarışımı ona göstereceğim.

MEZMUR 92

Mezmur, Sebt günü için İlahî.

RABBE şükretmek,

Ey Yüce Olan, senin ismine terennüm etmek,

² Sabahlayın inayetini

Ve her gece sadakatini,
³ On telli saz üzerinde ve santur üzerinde,
Çenk üzerinde ahenkli bir sesle ilân etmek iyidir.
⁴ Çünkü, ya RAB, işinle beni sevindirdin;
Senin ellerinin işlerinden ötürü sevinçle terennüm edeyim.
⁵ İşlerin ne büyüktür, ya RAB!
Düşüncelerin çok derindir.
⁶ Budala adam bilmez,
Ve ahmak şunu anlamaz.
⁷ Kötülerin ot gibi bitmesi,
Ve hep fesat işliyenlerin çiçeklenmesi,
Onların ebediyen helâk olmaları içindir.
⁸ Fakat sen, ya RAB, ebediyen yücesin.
⁹ Çünkü, işte, senin düşmanların, ya RAB,
Çünkü, işte, senin düşmanların yok olacak;
Bütün fesat işliyenler dağılacaklardır.
¹⁰ Fakat yaban sığırınki gibi kuvvetimi sen yükselttin;
Taze yağ ile mesholundum.
¹¹ Bana karşı pusuda yatanlarda gözüm dilediğimi gördü;
Bana karşı kalkan şerirlerde kulaklarım dilediğimi işitti.
¹² Salih adam hurma ağacı gibi bitecektir;
Libnandaki erz ağacı gibi büyüyecektir.
¹³ RABBİN evinde dikilmişlerdir;
Allahımızın avlularında çiçeklenecekler.
¹⁴ İhtiyarlıkta da meyva vereceklerdir;
Yaş ve taze olacaklardır;
¹⁵ Ta ki, RABBİN doğru olduğunu ilân etsinler;
Kayam odur, ve onda haksızlık yoktur.

MEZMUR 93

RAB saltanat sürer; haşmet ile giyinmiş;
RAB kudretle giyinmiş; onunla kuşanmıştır;
Dünya da pekişmiştir, sarsılamaz.
² Tahtın eski zamandan kurulmuştur;
Sen ezeldensin.
³ Seller yükselttiler, ya RAB,
Seller seslerini yükselttiler;
Seller dalgalarını yükseltiyor.
⁴ Büyük suların seslerinden,
Denizin kuvvetli dalgalarından ziyade,
Yukarıda RAB kuvvetlidir.
⁵ Senin şهادetlerin çok sadıktır;
Ya RAB, günlerin devamınca

Senin evine kudsiyet yaraşır.

MEZMUR 94

YA RAB, ey öçler Allahı,

Ey öçler Allahı, nurunu saç.

² Ey yerin hâkimi, kalk;

Mağrur olanların cezalarını ver.

³ Ya RAB, ne vakte kadar kötüler,

Ne vakte kadar kötüler sevinçle coşacaklar?

⁴ Boş sözler edip küstahça söylemekteler;

Fesat işliyenler hep övünmekteler.

⁵ Ya RAB, senin kavmını parçalıyorlar,

Ve mirasını alçaltmaktalar.

⁶ Dul kadını ve garibi öldürüyorlar,

Ve öksüzleri öldürmekteler.

⁷ Ve diyorlar: RAB görmez,

Ve Yakubun Allahı anlamaz.

⁸ Ey sizler, kavm arasındaki budalalar, anlayın;

Ve ey ahmaklar, ne vakit akıllanacaksınız?

⁹ Kulağı yaratan işitmez mi?

Gözü yapan görmez mi?

¹⁰ İnsana ilim öğreten,

Milletleri tedip eden, takdir etmez mi?

¹¹ RAB insanın düşünceleri

Boş olduğunu bilir.

¹² Ne mutludur, ya RAB, tedip ettiğin,

Ve kendisine şeriatinden öğrettiğin adam;

¹³ Ta ki, kötüler için çukur kazılıncıya kadar,

Şer günlerinden ona rahat veresin.

¹⁴ Çünkü RAB kavmını kendisinden atmıyacak,

Ve mirasını bırakmıyacaktır.

¹⁵ Çünkü hüküm adalete dönecektir;

Ve hep doğru yürekliler onun ardınca gideceklerdir.

¹⁶ Benim için şerirlere karşı kim kalkacak?

Benim için fesat işliyenlere karşı kim duracak?

¹⁷ Eğer RAB yardımcım olmasaydı,

Canım hemen sükût diyarında otururdu.

¹⁸ Ayağım kayıyor, dediğim zaman,

Ya RAB, inayetin beni tuttu.

¹⁹ İçimde kaygıların çokluğunda,

Senin tesellilerin canımı ferahlandırıyor.

²⁰ Kanun ile kötülük eden fesat kürsüsü,

Seninle birleşir mi?

²¹ Salihin canına karşı toplanıyorlar,
Ve suçsuz kanı mahkûm ediyorlar.
²² Fakat RAB benim için yüksek kule,
Ve Allahım sığındığım yerin kayası oldu.
²³ Ve fesatlarını onlara döndürdü,
Ve kendi şerleriyle onları kesip atacaktır;
Allahımız RAB onları kesip atacaktır.

MEZMUR 95

GELİN, RABBE terennüm edelim;
Kurtuluşumuz kayasına sevinçle nida edelim.
² Önüne şükranla gidelim;
Ona mezmurlarla sevinçle nida edelim.
³ Çünkü RAB büyük Allah'tır,
Ve bütün ilâhların üstünde büyük Kırıldır.
⁴ Yerin derin yerleri onun elindedir;
Dağların tepeleri de onun.
⁵ Deniz onundur, ve onu yaratan kendisidir;
Karayı da elleri teşkil etti.
⁶ Gelin, secde kılalım, ve iğilelim;
Bizi Yaratan RABBİN önünde diz çökelim;
⁷ Çünkü o Allahımızdır,
Ve biz kendi otlağının kavmı, ve elinin koyunlarıyız.
Keşke bugün onun sesini işitseniz!
⁸ Meribada ve Massa günü çölde olduğu gibi
Yüreğinizi katılaştırmayın;
⁹ Orada atalarınız beni denediler,
Beni imtihan ettiler, işimi de gördüler.
¹⁰ Kırk yıl o neslin derdini çektim,
Ve dedim: Bunlar yürekleri sapık bir kavmdır,
Ve yollarımı bilmediler;
¹¹ Bunun için öfkemde and ettim ki,
Rahatıma girmeyecekler.

MEZMUR 96

RABBE yeni bir ilâhi okuyun;
Ey bütün dünya, RABBE ilâhi okuyun.
² RABBE ilâhi okuyun, ismini takdis edin;
Onun kurtuluşunu gündend güne müjdeleyin.
³ Onun izzetini milletler arasında,
Şaşılacak işlerini bütün kavmlar arasında ilân edin.
⁴ Çünkü RAB büyüktür, ve hamde çok lâyıktır;
Bütün ilâhlardan daha korkunçtur.

⁵ Çünkü kavmların bütün ilâhları putlardır;
Fakat RAB gökleri yarattı.
⁶ Celâl ve haşmet onun önündedir;
Kudret ve cemal onun makdisindedir.
⁷ Ey sizler, kavmlar soyları, RABBE verin,
İzzeti ve kudreti RABBE verin.
⁸ İsmnin izzetini RABBE verin;
Taktime getirin ve avlularına girin.
⁹ Mukaddes süs içinde RABBE secde kılın;
Ey bütün dünya, onun önünde titreyin.
¹⁰ Milletler arasında diyin: RAB saltanat sürüyor;
Dünya da pekişmiştir, sarsılmaz;
Kavmlara doğrulukla hükmeder.
¹¹ Gökler sevinsin, yer de mesrur olsun;
Deniz ve onun dolusu gürllesin;
¹² Kır ve hep içindekiler sevinçle coşsun;
O zaman ormanın bütün ağaçları
RABBİN önünde sevinçle terennüm edecekler;
¹³ Çünkü o geliyor, çünkü yere hükmetmeğe geliyor;
Dünyaya adaletle ve kavmlara kendi hakikati ile hükmedecek.

MEZMUR 97

RAB saltanat sürüyor, yer mesrur olsun;
Bütün adalar sevinsinler.
² Bulutlar ve karanlık onun çevresindedir;
Salâh ve adalet tahtının temelidir.
³ Onun önünde ateş yürür,
Ve çevrede hasımlarını yakar.
⁴ Şimşekleri dünyayı aydınlattı.
Yer gördü, ve titredi.
⁵ RABBİN önünde, bütün yerin Rabbi önünde,
Dağlar balmumu gibi eridi.
⁶ Gökler onun salâhını ilân eder,
Ve bütün kavmlar onun izzetini gördüler.
⁷ Oyma putlara tapanların hepsi,
Sanemler ile övünenler, utansınlar;
Ey bütün ilâhlar, ona secde kılın.
⁸ Sion işitti ve sevindi,
Ve senin hükümlerinden dolayı, ya RAB,
Yahuda kızları mesrur oldular.
⁹ Çünkü, ya RAB, bütün yeryüzünde Yüce Olan sensin;
Bütün ilâhların üstünde çok yükseksin.
¹⁰ Ey sizler, RABBİ sevenler, şerden nefret edin;

O, müttakilerinin canlarını korur;
Kötülerin elinden onları azat eder.
¹¹ Salih için nur,
Yüreği doğru olan için sevinç ekilmiştir.
¹² Ey salihler, RAB ile sevinin;
Ve mukaddes isminin anılmasına şükredin.

MEZMUR 98

Bir Mezmur.

RABBE yeni bir ilâhı okuyun,
Çünkü o şaşılacak işler yaptı;
Sağ eli ve mukaddes bazusu kendine zafer verdi.
² RAB kurtarışını bildirdi;
Adaletini milletlerin gözlerine açıkça gösterdi.
³ İsrail evine olan inayetini ve sadakatini hatırladı;
Yerin bütün uçları Allahımızın kurtarışını gördüler.
⁴ Ey bütün dünya, RABBE meserretle nida edin;
Birden nida edip meserretle terennüm edin, ve hamdedin.
⁵ RABBE çenk ile hamdedin,
Çenk ve güzel ses ile hamdedin.
⁶ Borularla ve zurna sesile,
Kıral olan RABBİN önünde meserretle nida edin.
⁷ Deniz, ve onun dolusu,
Dünya, ve onda oturanlar gürlesinler;
⁸ Irmaklar el çırpınlar; RABBİN önünde
Dağlar meserretle birlikte terennüm etsinler;
⁹ Çünkü o, yere hükmetmeğe geliyor;
Dünyaya adaletle,
Ve kavmlara doğrulukla hükmedecek.

MEZMUR 99

RAB saltanat sürüyor; kavmlar titresinler;
Kerubiler üstünde tahtındadır; yer sarsılsın.
² RAB Sionda büyüktür;
Ve bütün kavmların üstünde yüksektir.
³ Senin büyük ve korkunç ismine hamdetsinler;
O Kuddûstur.

⁴ Kıralın kuvveti de adaleti sever;
Sen doğruluğu kurarsın;
Sen Yakubda adaleti ve salâhı işlersin.
⁵ Allahımız RABBİ yükseltin;
Ve ayaklarının basamağında secde kılın;

O Kuddûstur.

⁶ Onun kâhinleri arasında Musa ve Harun,
Ve ismini çağırınlar arasında Samuel,
RABBÎ çağırıldılar, o da kendilerine cevap verdi.

⁷ Bulut direğinde onlara söyledi;
Şehadetlerini ve kendilerine verdiği kanunu tuttular.

⁸ Ey Allahımız RAB, sen onlara cevap verdin;
Ettikleri işlerden gerçi öç aldınsa da,
Onlara bağışlıyan bir Allah idin.

⁹ Allahımız RABBÎ yükseltin,
Ve mukaddes dağında secde kılın;
Çünkü Allahımız RAB kuddûstur.

MEZMUR 100

Şükran Mezmuru.

EY bütün dünya, meserretle RABBE nida edin.

² RABBE sevinç ile kulluk edin;

Onun önüne terennümle girin.

³ Bilin ki, RAB, o Allah'tır;

Bizi yaratan odur, biz onunuz;

Onun kavmıyız ve otlığının koyunları.

⁴ Kapılarına şükranla,

Avlularına hamt ile girin;

Ona şükredin, ismini takdis edin.

⁵ Çünkü RAB iyidir; inayeti ebedîdir,

Ve sadakati devirden devre sürer.

MEZMUR 101

Davudun Mezmurudur.

İNAYETİ ve adaleti terennüm edeyim;

Sana terennüm edeyim, ya RAB.

² Kemal yolunda hikmetle davranayım;

Bana ne vakit geleceksin?

Evimin içinde yüreğimin kemalile yürüyeyim.

³ Alçak şeyi gözümün önüne koymıyayım;

Sapıkların işinden ben nefret eylerim;

O bana yapışmaz.

⁴ İğri yürek benden uzaklaşır;

Ben şeriri tanımam.

⁵ Dostunu gizlice çekiştiren adamı yok ederim;

Bakışları yüksek, yüreği mağrur olan adama dayanmam.

⁶ Gözlerim memleketin sadıkları üzerinde olacak, ta ki, benimle otursunlar;

Kemal yolunda yürüyen adam, o bana hizmet eder.

⁷ Hileli iş yapan evimde oturmıyacaktır;

Yalan söyleyen, gözlerimin önünde durmıyacaktır.

⁸ Bütün fesat işliyenleri RABBİN şehrinden kesip atmak için,
Memleketin kötülerini her sabah yok ederim.

MEZMUR 102

Derde batan ve şekvasını RABBİN önüne döken hakirin duasıdır.

YA RAB, duamı işit,

Ve feryadım sana varsın.

² Sıkıntım gününde yüzünü benden gizleme;

Kulağımı bana iş;

Çağırduğım gün bana çabuk cevap ver.

³ Çünkü günlerim duman gibi tükeniyor,

Ve kemiklerim tutuşan odun gibi yanıyor.

⁴ Yüreğim ot gibi vuruldu, ve kurudu;

Çünkü ekmeğimi yemeği unutmaktayım.

⁵ İniltimin sesinden

Kemiklerim etime yapışıyor.

⁶ Çölün saka kuşuna benziyorum;

Viranelerin baykuşu gibi oldum.

⁷ Gözüme uyku girmiyor,

Ve dam üstünde yalnız kalan serçe gibiyim.

⁸ Düşmanlarım bütün gün bana sitem ediyor;

Bana kızgın olanlar benim adımla lânet okuyorlar.

⁹ Çünkü senin hiddetin ve gazabın yüzünden

Külü ekmek gibi yedim,

¹⁰ İçeceğime göz yaşlarımı karıştırdım,

Çünkü sen beni kaldırıp yere çaldın.

¹¹ Günlerim uzanan gölge gibidir,

Ve ben ot gibi kurudum.

¹² Fakat sen, ya RAB, ebediyen tahtında oturursun;

Ve anılman devirden devre sürer.

¹³ Sen kalkacaksın, ve Siona merhamet edeceksin;

Çünkü ona acımak zamanıdır,

Evet, muayyen vakit geldi.

¹⁴ Çünkü kulların onun taşlarından zevk alıyor,

Ve onun tozuna acıyorlar.

¹⁵ Milletler de RABBİN isminden,

Ve bütün yerin kıralları senin izzetinden korkacaklar.

¹⁶ Çünkü RAB Sionu bina etti;

İzzetile görüldü;

¹⁷ Yoksulun duasına baktı,
Ve onların duasını hor görmedi.
¹⁸ Bu, gelecek nesil için yazılacak;
Ve yaratılacak kavm RABBİ sena edecektir.
¹⁹ Çünkü RAB makdisinin yüksekliğinden aşağı baktı;
Esirin iniltisini işitmek için,
²⁰ Ve ölüm oğullarını çözmek için,
RAB gökten yere baktı;
²¹ Ta ki, RABBE kulluk etmek için
Kavmlar ve ülkeler birlikte toplanınca,
²² Sionda RABBİN ismini,
Ve Yeruşalimde senasını ilân etsinler.

²³ Yolda kuvvetimi zayıflattı;
Günlerimi kısalttı.
²⁴ Ey Allahım, günlerimin ortasında beni alma, dedim;
Senin yılların devirler devrine kadardır.
²⁵ Yerin temelini eskiden kurdun,
Gökler de ellerinin işidir.
²⁶ Onlar yok olacak, fakat sen duracaksın;
Ve hepsi esvap gibi eskiyecek;
Onları bir kaftan gibi değiştireceksin ve değişecekler;
²⁷ Fakat sen osun,
Ve yıllarının sonu yoktur.
²⁸ Kullarının oğulları oturacaklar,
Ve onların zürriyeti senin önünde durdurulacak.

MEZMUR 103

Davudun Mezmurudur.

EY canım, RABBİ takdis et,
Ve ey içimde olan her şey, onun mukaddes ismini takdis etsin.
² Ey canım, RABBİ takdis et,
Ve bütün iyiliklerini unutma;
³ Bütün fesatlarını bağışlıyan,
Bütün hastalıklarımı iyi eden,
⁴ Hayatını kabirden kurtaran,
Sana inayet ve rahmetler tacını giydiren,
⁵ İhtiyarlığımı iyilikle doyuran odur;
Ve gençliğin kartal gibi tazelenir.
⁶ RAB bütün mağdurlara
Sadakat ve adalet eder.
⁷ Kendi yollarını Musaya,
İşlerini İsrail oğullarına bildirdi.

⁸ RAB rahîmdir ve raufur,
Çok sabırlıdır ve inayeti çoktur.
⁹ Daima azarlamaz;
Ebediyen öfke tutmaz.
¹⁰ Suçlarımıza göre bize davranmadı,
Ve fesatlarımıza göre bize ödemedi.
¹¹ Çünkü yerin üstünde gökler nasıl yüksek ise,
Onun inayeti kendisinden korkanlar üzerinde öyle yücedir.
¹² Şark garptan ne kadar uzaksa,
İsyanlarımızı bizden o kadar uzaklaştırdı.
¹³ Baba çocuklarına nasıl acırsa,
RAB kendisinden korkanlara öyle acır.
¹⁴ Çünkü yaratılışımızı bilir;
Hatırlar ki, biz toprağız.
¹⁵ İnsan — onun günleri ot gibidir;
Kır çiçeği gibi, öyle çiçeklenir;
¹⁶ Çünkü üzerinden yel geçer, yok olur;
Ve artık yeri onu tanımaz.
¹⁷ Fakat RABBİN inayeti ezelden ebede kadar kendisinden korkanlar üzerindedir;
Ve adaleti oğulların oğullarınadır;
¹⁸ Kendi ahdini tutanlara,
Ve yapmak için vesayasını hatırlıyanlarıdır.
¹⁹ RAB tahtını göklerde kurdu;
Ve onun kırallığı herkes üzerinde hâkimdir.
²⁰ Ey kelâmının sesini işitip kelâmını icra eden,
Kudreti zorlu melekleri, RABBİ takdis edin.
²¹ Ey sizler, onun bütün orduları,
Rızasını yapan hademesi, RABBİ takdis edin.
²² Ey ülkesinin her yerindeki bütün işleri,
RABBİ takdis edin.
Ey canım. RABBİ takdis et.

MEZMUR 104

EY canım, RABBİ takdis et,
Ya RAB Allahım, çok büyüksün;
Celâl ve haşmetle giyinmişsin.
² Sensin ışığı esvap gibi giyen;
Gökleri bir perde gibi geren;
³ Yukarı odalarını sularda çatı kuran;
Bulutları kendine araba eden;
O ki, yelin kanatları üstünde gezer;
⁴ O ki, rüzgârları melekler,
Ateş alevini hademe eder;

⁵ Yeri temelleri üzerine kurdu;
Ebediyen sarsılmıyacaktır.
⁶ Esvap gibi ona engini giydirdin;
Sular dağların üzerinde durdu.
⁷ Senin azarlamandan kaçtılar;
Gürlemenin sesinden
⁸ Onlar için kurduğun yere acele kaçtılar;
Dağlar yükseldiler, vadiler indiler.
⁹ Onu geçmesinler diye sen onlara sınır koydun;
Yeri kaplamak için geri gelmezler.
¹⁰ Vadilerde pınarlar çıkarır;
Dağlar arasında akarlar;
¹¹ Kırın her hayvanını suvarırlar;
Yaban eşekleri susuzluklarını giderirler.
¹² Onların yanında gök kuşları konarlar;
Dalların arasından öterler.
¹³ Yukarı odalarından dağları sular;
Yer senin işlerinin meyvasından doyar.
¹⁴ Hayvanlar için ot,
Ve insan işine yarıyan sebze çıkarır;
Ta ki, yerden yiyecek,
¹⁵ Ve insanın yüreğini sevindiren şarap,
Yüzünü parlatan yağ,
Ve insanın yüreğine kuvvet veren ekmeği çıkarsın.
¹⁶ RABBİN ağaçları,
Kendi diktiği Libnanın erz ağaçları doyarlar;
¹⁷ Orada kuşlar yuvalarını kurar;
Leylek ise, onun evi çam ağaçlarıdır.
¹⁸ Yüksek dağlar dağ keçileri içindir,
Kayalar tavşanlara sığınacak yerdir.
¹⁹ Belli vakitler için ayı yarattı;
Güneş batacağı yeri bilir.
²⁰ Karanlık edersin de gece olur;
O zaman ormanın bütün hayvanları çıkar.
²¹ Genç aslanlar av için gümürderler,
Ve Allaha yiyeceklerini isterler.
²² Güneş doğar, çekilirler,
Ve inlerinde yatarlar.
²³ İnsan kendi işine,
Ve akşama kadar emeğine çıkar.

²⁴ Ya RAB, işlerin ne çoktur!
Onların hepsini hikmetle yaptın;

Yer senin servetinle dolu.

²⁵ Su deniz büyük, her yandan geniş,

Orada sayısız kaynaşanlar,

Küçük ve büyük hayvanlar vardır.

²⁶ Orada gemiler yürürler;

İçinde oynaşsın diye, yarattığın levyatan oradadır.

²⁷ Hepsi seni bekliyorlar,

Ta ki, onlara vaktinde yiyeceklerini veresin.

²⁸ Onlara verirsin, ve toplarlar;

Elini açarsın, iyiliğe doyarlar.

²⁹ Yüzünü gizlersin, onlar şaşırırlar;

Soluklarını alırsın, ölürlər,

Ve topraklarına dönerler.

³⁰ Ruhunu gönderirsin, yaratılırlar;

Ve yerin yüzünü tazellersin.

³¹ RABBİN izzeti ebedî olsun;

RAB işlerle sevinisin;

³² O RAB ki, yere bakar ve o titrer;

Dağlara dokunur, ve tüterler.

³³ Ben yaşadıkça RABBE ilâhi okuyayım;

Var oldukça Allahıma terennüm edeyim.

³⁴ Düşüncem ona hoş gelsin;

Ben RAB ile sevineyim.

³⁵ Günahkârlar dünyadan tükensin,

Ve kötüler artık yok olsunlar.

Ey canım, RABBİ takdis et.

RABBE hamdedin.

MEZMUR 105

RABBE şükredin, ismini çağırın;

Kavmlar arasında onun işlerini bildirin.

² Ona ilâhi okuyun, ona terennüm eyleyin;

Bütün şaşılacak işlerini söyleyin.

³ Mukaddes ismile övünün;

RABBİ arıyanların yüreği sevinisin.

⁴ RABBİ ve onun kuvvetini arayın;

Yüzünü daima arayın.

⁵ Ey kulu İbrahimin zürriyeti,

Seçtiği Yakubun oğulları,

⁶ Ettiği şaşılacak işleri, onun hârikalarını,

Ve ağzının hükümlerini anın.

⁷ Allahımız RAB odur;

Hükümleri bütün yeryüzündedir.
⁸ O ebediyen ahdini,
Ve bin nesle kadar buyurduğu sözü,
⁹ İbrahim ile olan ahdini,
Ve İshaka olan andını hatırladı:
¹⁰ Mirasınızın payı olmak üzere,
Kenân diyarını sana vereceğim, diyerek,
¹¹ Kanun olarak Yakuba,
Ebedî ahit olarak İsraille teyit etti;
¹² O vakit sayıca az, çok az adamlardı,
Orada misafirlerdiler.
¹³ Milletten millete,
Bir ülkeden başka bir kavma geziyorlardı.
¹⁴ Kimseyi onlara kötülük etsin diye bırakmadı;
Onlar uğruna kıralları bile azarladı:
¹⁵ Meshettiklerime dokunmayın,
Peygamberlerime kötülük etmeyin, dedi.
¹⁶ Ve memlekete kıtlığı çağırdı;
Bütün yiyeceklerini kırdı.
¹⁷ Önlerinden bir adam gönderdi;
Yusuf köle olarak satıldı.
¹⁸ Ayaklarını bukağı ile incittiler;
Onu demire vurdular;
¹⁹ Onun sözü yerine gelinciye kadar,
RABBİN sözü onu denedi.
²⁰ Kırıl gönderip onu çözdü;
Kavmlara hükmeden onu salıverdi.
²¹ Onu kendi evi üzerine efendi,
Ve bütün serveti üzerine müdür kıldı;
²² Ta ki, reislerini istediği gibi bağlasın,
Ve ihtiyarlarına hikmet öğretsin.
²³ İsrail de Mısra geldi;
Ve Yakub Ham diyarında misafir oldu.
²⁴ Kavmını pek çok artırdı,
Ve onları hasımlarından daha kuvvetli etti.
²⁵ Kavmindan nefret eylesinler diye,
Kullarına hile eylesinler diye yüreklerini döndürdü.
²⁶ Musa kulunu,
Seçmiş olduğu Harunu gönderdi.
²⁷ Onların arasında onun alâmetlerini,
Ve Ham diyarında şaşılacak işlerini yaptılar.
²⁸ Karanlığı gönderdi ve karanlık eyledi;
Ve sözüne karşı durmadılar.

29 Sularını kana döndürdü,
Ve balıklarını öldürdü.
30 Memleketlerinde kurbağalar kaynaştı,
Kıralların odalarında bile.
31 O buyurdu ve sinek sürüleri,
Bütün sınırları içine bitler üşüştü.
32 Onlara yağmur yerine dolu,
Ve memleketlerine alevli ateş verdi.
33 Bağlarını ve incir ağaçlarını vurdu,
Ve sınırları içinde olan ağaçları kırdı.
34 O buyurdu ve çekirgeler,
Ve sayısız cirat geldi,
35 Ve onların memleketinde bütün otu yediler,
Ve topraklarının mahsulünü yediler.
36 Ve onların memleketinde ilk doğanları,
Kuvvetlerinin ilkini vurdu.
37 Ve gümüş ve altın ile onları çıkardı;
Ve sıptlarında yolda kalan yoktu.
38 Onlar gidince Mısır sevindi;
Çünkü onların korkusu üzerlerine çökmüştü.
39 Örtü olarak bulutu,
Ve geceleyin aydınlatmak için ateş yaydı.
40 İstediler de bildircin getirdi,
Ve onları göklerin ekmeğile doyurdu.
41 Kayayı yardı ve sular fışkırdı;
Kurak yerlerde ırmak gibi aktılar.
42 Çünkü mukaddes sözünü,
Ve kulu İbrahimi andı.
43 Ve kavmını meserretle,
Seçmiş olduklarını terennümle çıkardı.
44 Ve onlara milletlerin yerlerini verdi;
Ve ümmetlerin emeğini miras aldılar;
45 Ta ki, onun kanunlarını tutsunlar,
Ve onun şeriatlerini yapsınlar.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 106

RABBE hamdedin.

RABBE şükredin, çünkü o iyidir;

Çünkü inayeti ebedîdir.

² RABBİN kudretli işlerini kim söyleyebilir?

Ve bütün hamdini kim işittirebilir?

³ Ne mutlu adaleti koruyanlara,

Ve her zaman salâh işliyene!

⁴ Kavmına olan lûtufla beni an, ya RAB;

Kurtarışınla beni ara ki,

⁵ Seçtiklerinin iyiliğini göreyim,
Milletinin sevincile sevineyim,
Mirasınla beraber övüneyim.

⁶ Atalarımızla beraber suç işledik,
Günah ettik, kötülük eyledik.

⁷ Mısırda atalarımız senin hârikalarını anlamadı;
İnayetlerinin çokluğunu anmadılar,
Ve denizde, Kızıl Deniz yanında, isyan ettiler.

⁸ Fakat ceberrutunu bildirsin diye,
İsmi için onları kurtardı.

⁹ Kızıl Denizi azarladı, o da kurudu;
Kırda yürütür gibi derinliklerde yürüttü.

¹⁰ Nefret edenin elinden onları kurtardı,
Ve düşman elinden onları halâs etti.

¹¹ Ve hasımlarını sular örttü;
Onlardan hiç biri kalmadı.

¹² O zaman sözlerine inandılar;
Onun hamdini terennüm ettiler.

¹³ Onun işlerini hemen unuttular;
Öğüdünü beklemediler,

¹⁴ Fakat çölde çok iştahlandılar,
Ve ıssız yerde Allahı denediler.

¹⁵ İsteklerini de onlara verdi,
Fakat canlarına zebunluk gönderdi.

¹⁶ Ve ordugâhta Musayı,
Ve RABBİN mukaddesi, Harunu kıskandılar.

¹⁷ Yer açıldı, ve Datanı yuttu,
Ve Abiramın cemaatini örttü.

¹⁸ Cemaatlerinde ateş tutuştu;
Alev kötülerini yaktı.

¹⁹ Horebde bir buzağı yaptılar,
Ve dökme bir puta taptılar.

²⁰ Ot yiyen öküz sureti ile,
Kendi izzetlerini değış ettiler.

²¹ Kendilerini kurtaran,
Mısırda büyük işler eden,

²² Ham diyarında şaşılacak işler yapan,
Kızıl Denizde korkunç işler eden Allahı unuttular.

²³ Bundan dolayı, eğer seçtiğı Musa, onları helâk etmesin diye

Gazabını çevirmek için,
Onun önünde gedik yerinde durmasaydı,
Söylediği gibi onları helâk edecekti.
²⁴ Güzel diyarı da onlar hor gördüler,
Sözüne inanmadılar.
²⁵ Çadırlarında mırıldandılar;
RABBİN sesini dinlemediler.
²⁶ Bundan dolayı onları çölde düşürmeğe,
Zürriyetlerini milletler arasına düşürmeğe,
²⁷ Ve onları memleketlere dağıtmağa,
Onlara and etti.
²⁸ Ve Baal-peora bağlandılar,
Ve ölüler kurbanlarını yediler.
²⁹ Böylece işleri ile onu kızdırdılar;
Veba da onlara saldırdı.
³⁰ O zaman Finehas kalktı, ve hükmü yürüttü;
Veba da kesildi.
³¹ Bu da kendisine salâh sayıldı,
Nesilden nesle, ebediyen.
³² Meriba sularında da onu öfkелendirdiler,
Ve onlar yüzünden Musa için kötü oldu;
³³ Çünkü onun ruhunu acı ettiler,
Ve o, dudakları ile tedbirsizce söyledi.
³⁴ RABBİN onlara emrettiği gibi,
Kavmları helâk etmediler.
³⁵ Fakat milletler ile karıştılar,
Ve onların işlerini öğrendiler,
³⁶ Ve putlarına kulluk ettiler,
Onlar da kendilerine tuzak oldular.
³⁷ Ve oğulları ile kızlarını cinlere kurban ettiler;
³⁸ Kenân putlarına kurban eyledikleri
Oğullarının ve kızlarının kanını,
Suçsuz kanı döktüler;
Ve memleket kanla murdar oldu.
³⁹ Böylece işlerle murdar oldular,
Ve kendi işleri ile zina ettiler.
⁴⁰ RABBİN öfkesi kavmına karşı tutuştu;
Ve mirasından tiksindi.
⁴¹ Onları milletlerin eline verdi;
Ve onlardan nefret edenler üzerlerine hâkim oldular.
⁴² Düşmanları da onlara gadrettiler,
Ve onların eli altında alçaldılar.
⁴³ Çok kereler onları azat etti;

Fakat kendi öğütleriyle âsi oldular,
Ve günahları ile yıkıldılar.
⁴⁴ Fakat feryatlarını işitince,
Onların sıkıntısına baktı;
⁴⁵ Ve onlar için ahdini andı,
Ve inayetlerinin çokluğuna göre merhamet eyledi.
⁴⁶ Onları sürgün edenlerin hepsi indinde
Kendilerini merhametlere mazhar kıldı.
⁴⁷ Ey Allahımız RAB, bizi kurtar,
Ve mukaddes ismine şükredelim,
Ve senin hamdinle övünelim diye,
Bizi milletler arasından topla.

⁴⁸ İsrailin Allahı, RAB,
Ezelden ebede kadar mubarek olsun.
Ve bütün kavm: Amin, desin.
RABBE hamdedin.

KİTAP V

MEZMUR 107

RABBE şükredin; çünkü iyidir;
Çünkü inayeti ebedîdir.
² RABBİN azat ettikleri böyle desinler,
Onları hasmın elinden azat etti,
³ Onları şarktan ve garptan, şimalden ve cenuptan,
Memleketlerden topladı.

⁴ Çölde, ıssız yerde avare gezdiler;
Oturacak bir şehir bulmadılar.
⁵ Aç ve susuz,
İçlerinde canları bayıldı.
⁶ O vakit sıkıntılarında RABBE feryat ettiler,
Ve onları dertlerinden kurtardı.
⁷ Ve oturacak bir şehre gitsinler diye,
Onları doğru yolda yürüttü.
⁸ RABBE inayeti için,
Ve âdem oğullarına olan şaşılacak işleri için şükretsinler!
⁹ Çünkü istekli canı doyurur,
Ve aç canı iyilikle doldurur.

¹⁰ Karanlıkta ve ölüm gölgesinde,
Düşkünlük ve demir ile bağlı oturdular;

¹¹ Çünkü Allahın sözlerine isyan ettiler;
Ve Yüce Olanın öğüdünü hor gördüler;
¹² Onların yüreğini ağır işle alçalttı;
Düştüler ve yardım eyliyen yoktu.
¹³ O vakit sıkıntılarında RABBE feryat ettiler,
Ve onları dertlerinden kurtardı.
¹⁴ Karanlıktan ve ölüm gölgesinden onları çıkardı,
Ve bağlarını kırdı.
¹⁵ RABBE inayeti için,
Ve âdem oğullarına olan şaşılacak işleri için şükretsiner!
¹⁶ Çünkü tunç kapıları kırdı,
Ve demir çubukları parçaladı.

¹⁷ Akılsızlar isyanları yüzünden,
Ve fesatlarından düşkün olurlar.
¹⁸ Canları bütün yemeklerden tiksindir;
Ve ölüm kapılarına yaklaşırlar.
¹⁹ O vakit sıkıntılarında RABBE feryat ederler,
Ve onları dertlerinden kurtarır.
²⁰ Kelâmını gönderir, ve onlara sağlık verir,
Ve onları düştükleri çukurlardan kurtarır.
²¹ RABBE inayeti için,
Ve âdem oğullarına olan şaşılacak işleri için şükretsiner!
²² Ve şükran kurbanları takdim etsinler,
Ve onun işlerini terennümle ilân eylesinler.

²³ Gemilerde denize inenler,
Büyük sularda iş görenler;
²⁴ Onlar RABBİN işlerini,
Enginlerde hârikalarını görürler.
²⁵ Çünkü emreder, ve fırtına yelini kaldırır,
Ve denizin dalgalarını yükseltir.
²⁶ Göklere çıkarlar, diplere inerler;
Canları sıkıntıdan erir.
²⁷ Sarhoş gibi sallanırlar, sendelerler,
Ve akılları başlarından gider.
²⁸ O vakit sıkıntılarında RABBE feryat ederler,
Ve onları dertlerinden çıkarır.
²⁹ Fırtınayı limanlığa döndürür,
Dalgaları da yatıştır.
³⁰ O zaman sevinirler, çünkü rahattırlar;
Ve onları diledikleri limana götürür.
³¹ RABBE inayeti için,

Ve âdem oğullarına olan şaşılacak işleri için şükretsiner!

³² Kavmın cemaatinde de onu yükseltsiner,
Ve ihtiyarların meclisinde ona hamdetsiner.

³³ Irmakları çöle,

Su pınarlarını kuraklığa,

³⁴ Semereli toprağı orada oturanların kötülüğü yüzünden,
Çoraklığa döndürür.

³⁵ Çölü su birikintisine,

Ve kurak yeri su pınarlarına döndürür.

³⁶ Ve oturacak bir şehir kursunlar diye,

Açları orada oturtur,

³⁷ Tarlalar ekerler, bağlar dikerler,

Gelen mahsulü de alırlar.

³⁸ Onlara da bereket verir, ve ziyadesile çoğalırlar;

Ve hayvanlarını azaltmaz.

³⁹ Yine gaddarlık, şer ve keder yüzünden

Azalırlar ve alçalırlar.

⁴⁰ Emîrlere üzerine hakaret döker,

Yolsuz çölde avare gezdirir.

⁴¹ Fakat fakiri düşkünlükten yükseltir,

Ve aileleri koyun sürüsü gibi kılar.

⁴² Doğrular görür de sevinir;

Ve her fesat ağzını kapar.

⁴³ Kim hikmetli ise, bunları tutar;

Ve RABBİN inayetlerine akıl erdirir.

MEZMUR 108

İlâhi. Davudun Mezmurudur.

YÜREĞİM sabittir, ey Allah;

İlâhi okuyayım, evet, izzetimle terennüm edeyim.

² Uyan, ey rebap ve çenk;

Ben seheri uyandırayım.

³ Kavmlar arasında sana şükredeyim, ya RAB;

Ve ümmetler arasında sana terennüm edeyim.

⁴ Çünkü inayetin göklerden büyüktür;

Ve hakikatin asümana kadar erişir.

⁵ Ey Allah, göklerin üstüne yüksel,

Ve izzetin bütün yer üzerinde olsun.

⁶ Sevdiklerin halâs bulsun diye,

Sağ elinle kurtar, ve bize cevap ver.

⁷ Allah kudsiyetinde söyledi: Sevinçle coşacağım,

Şekemi pay edeceğim, ve Sukkot vadisini ölçeceğim.

⁸ Gilead benimdir; Manasse benim;

Efraim de başımın siperi;

Yahuda benim değneğimdir.

⁹ Moab yıkanma leğenimdir;

Edom üzerine çarığımı atacağım;

Filistin için alkış edeceğim.

¹⁰ Beni duvarlı şehre kim götürecektir? Edoma kadar kim bana yol gösterecek?

¹¹ Ey Allah, sen bizi kendinden atmadın mı?

Ve ordularımız ile çıkmıyorsun, ey Allah.

¹² Hasma karşı bize yardım et;

Çünkü insan yardımı boştur.

¹³ Allah ile yiğitlikler edeceğiz;

Ve hasımlarımızı çiğniyecek olan odur.

MEZMUR 109

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

EY hamdimin Allahı, susma;

² Çünkü kötünün ağzı, hile ağzı, bana karşı açıldı;

Bana yalancı dil ile söylediler.

³ Nefret sözleriyle de beni kuşattılar;

Ve benimle sebepsiz cenkettiler.

⁴ Sevgime karşılık bana hasım oldular;

Ben ise, dua etmekteyim.

⁵ Ve iyiliğe karşı bana kötülük,

Ve sevgime karşı nefret ettiler.

⁶ Onun üzerine kötü bir adam koy;

Ve sağında bir hasım dursun.

⁷ Hükmolunduğu zaman kabahatlı çıksın;

Ve onun duası suç sayılsın.

⁸ Günleri az olsun;

Onun memuriyetini başkası alsın.

⁹ Karısı dul kalsın,

Ve oğulları öksüz olsun.

¹⁰ Oğulları avare gezip dilensinler;

Viranelerinden çıkıp ekmek arasınlar.

¹¹ Bütün malını murabahacı tuzağına düşürsün;

Ve emeğini yabancılar yağma etsin.

¹² Ona inayet eden olmasın;

Öksüzlerine acıyan olmasın.

¹³ Zürriyeti kesilsin;

Gelecek nesilde adları silinsin.

- ¹⁴ Atalarının fesadı RABBİN önünde anılsın;
Ve anasının suçu silinmesin.
- ¹⁵ Daima RABBİN önünde olsunlar,
Ta ki, onların anılmasını yeryüzünden kessin;
- ¹⁶ Çünkü inayet etmeği hatırlamadı,
Fakat hakir ile fakiri,
Ve yüreği kırık olanı öldürmek için onlara eza etti.
- ¹⁷ Lâneti sevdi, ve onun başına geldi;
Hayır duadan hoşlanmadı, ve kendisinden uzak kaldı.
- ¹⁸ Lâneti esvabı gibi giydi;
Ve su gibi karnına,
Ve yağ gibi kemiklerine girdi.
- ¹⁹ Kendisine örtüneceği esvap gibi olsun;
Ve daima kuşandığı kuşak gibi olsun.
- ²⁰ Hasımlarımın, ve canım için kötülük söyleyenlerin
RABDEN karşılığı budur.
- ²¹ Fakat sen, ya Rab Yehova, isminin uğruna sen benimle işle;
Beni azat et, çünkü inayetin iyidir.
- ²² Çünkü ben hakir ve fakirim,
Ve içimde yüreğim yaralıdır.
- ²³ Uzanan gölge gibi geçtim;
Çekirge gibi atlatıldım.
- ²⁴ Dizlerim oruçtan titremektedir;
Ve bedenimde yağ tükendi.
- ²⁵ Ve ben onlara yüzkarası oldum;
Bana baktıkları zaman baş sallıyorlar.
- ²⁶ Ya RAB Allahım, bana yardım et;
İnayetine göre beni kurtar da,
- ²⁷ Bilsinler ki, bu senin elindir,
Bunu yapan sensin, ya RAB.
- ²⁸ Onlar lânet eylesin, fakat sen mubarek kıl;
Onlar kalkınca utanacaklar,
Fakat senin kulun sevinecektir.
- ²⁹ Hasımlarım rüsvaylığı giyinsin,
Kaftan gibi utançları ile örtünsünler.
- ³⁰ RABBE ağzımla çok şükredeyim;
Halk arasında ona hamdedeyim.
- ³¹ Çünkü canına hükmedenlerden onu kurtarmak için,
Fakirin sağında durur.

MEZMUR 110

Davudun Mezmurudur.

RAB Rabbime dedi:

Ben düşmanlarını senin ayaklarına basamak koyuncuya kadar,
Sağımda otur.

² RAB Siondan senin kudretin esasını gönderecektir;
Düşmanlarının ortasında saltanat sür.

³ Senin kudretin gününde kavmin
Mukaddes süs içinde gönüllü kurbanlardır.
Sana gençlerin

Seherin bağrından doğan çiğ gibidir.

⁴ RAB and etti ve caymaz;
Melkisedek tertibi üzre Sen ebediyen kâhinsin.

⁵ RAB senin sağında
Öfkesi gününde kıralları vuracak.

⁶ Milletler arasında hüküm verecek.

Yer leşler ile dolacak;
Çok memleketlerde baş olanı ezecektir;

⁷ Yolda dereden içecek;
Bundan ötürü baş yükseltecektir.

MEZMUR 111

RABBE hamededin.

Doğruların meclisinde, ve cemaatte,
Bütün yüreğimle RABBE şükredeyim.

² RABBİN işleri büyüktür,
Bütün onlarda zevk bulanlar tarafından aranılırlar.

³ Onun işi celâl ve haşmettir;
Ve adaleti ebediyen durur.

⁴ Şaşılacak işlerini hatırlattı;
RAB rahîmdir ve rauftur.

⁵ Kendisinden korkanlara yiyecek verir;
Ahdini ebediyen anar.

⁶ Milletlerin mirasını onlara vermekle,
Kavmına işlerinin kuvvetini bildirdi.

⁷ Ellerin işleri hakikat ve adalettir;
Bütün vesayası sadıktır.

⁸ Ebediyen ve daima sabittir;
Hakikat ve doğrulukla yapılmıştır.

⁹ Kavmına kurtarıışı gönderdi;
Ahdini ebedî buyurmuştur;

Onun ismi kuddûs ve korkunçtur.
¹⁰ Hikmetin başlangıcı RAB korkusudur;

Emirlerini yapan her adamın iyi anlayışı vardır;
Onun hamdi ebediyen durur.

MEZMUR 112

RABBE hamdedin.

RABDEN korkana,

Onun emirlerinden büyük zevk alana ne mutlu!

² Züriyeti yeryüzünde kuvvetli olur;

Doğruların nesli mubarek olur.

³ Bolluk ve zenginlik onun evindedir;

Ve salâhı ebediyen durur.

⁴ Doğrulara karanlıkta ışık doğar;

Rahîm ve rauf ve salih odur.

⁵ Acıyan ve ödünç veren adama iyidir;

Hükümde davasını kazanır.

⁶ Çünkü ebediyen sarsılmaz;

Salihin anılması ebedî olur.

⁷ Kötü haberden korkmıyacaktır;

RABBE güvenerek yüreği sabittir.

⁸ Hasımlarında dilediğini görünciye kadar,

Yüreği pektir, korkmaz.

⁹ O dağıttı, fakirlere verdi;

Salâhı ebediyen durur;

Kuvveti izzetle yükselir.

¹⁰ Kötü adam bunu görüp sıkılır;

Dişlerini gıcırdatır ve eriyip tükenir;

Kötülerin dileği yok olur.

MEZMUR 113

RABBE hamdedin.

Ey RABBİN kulları, hamdedin,

RABBİN ismine hamdedin.

² Şimdiden ebede kadar,

RABBİN ismi mubarek olsun.

³ Güneşin doğmasından batmasına kadar

RABBİN ismi hamde lâyıktır.

⁴ RAB bütün milletlerin üstünde yücedir,

Ve izzeti göklerin üstündedir.

⁵ Göklerde ve yerde olanlara

Bakmağa tenezzül eden,

⁶ Yücelerde oturan,

Allahımız RAB gibi kim vardır?

⁷ Düşkünü topraktan kaldırır,

Fakiri gübrelikten yükseltir;

⁸ Ta ki, emîrlerle,

Kavmının emîrleriyle oturtsun.

⁹ Kısır kadını evde oturtur,
Ve sevinçli çocuklar anası eder.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 114

İSRAİL Mısırdan,
Yakub evi yabancı dil konuşan kavmin yanından çıktığı vakit,
² Yahuda onun makdisi,
İsrail onun ülkesi oldu.
³ Deniz gördü ve kaçtı;
Erden geri döndü.
⁴ Dağlar koçlar gibi,
Tepeler kuzular gibi sıçradılar.
⁵ Ey deniz, sana ne oldu da kaçyorsun?
Ey Erden, neden geri dönüyorsun?
⁶ Ey dağlar, neden koçlar gibi,
Ey tepeler, neden kuzular gibi sıçırıyorsunuz?
⁷ Kayayı su havuzuna,
Çakmak taşını su kaynağına döndüren
⁸ RABBİN yüzünden,
Yakubun Allahının yüzünden,
Ey dünya, titre.

MEZMUR 115

BİZE değil, ya RAB, bize değil,
Fakat senin inayetin ve hakikatin uğruna,
Kendi ismine izzet ver.
² Niçin milletler desin:
Hani, onların Allahı nerede?
³ Fakat Allahımız göklerde; Dilediği her şeyi yaptı.
⁴ Onların putları gümüş ve altındır,
İnsan ellerinin işi.
⁵ Ağızları vardır, ve söylemezler;
Gözleri vardır, ve görmezler;
⁶ Kulakları vardır, ve işitmezler;
Burunları vardır, ve koku almazlar;
⁷ Elleri vardır, ve el sürmezler;
Ayakları vardır, ve yürümezler;
Boğazları ile ses vermezler.
⁸ Onları yapanlar ve onlara güvenen her adam,
Onlar gibi olacak.
⁹ Ey İsrail, RABBE güven;

Onların yardımı ve kalkanı odur.

¹⁰ Ey Harun evi, RABBE güvenin;

Onların yardımı ve kalkanı odur.

¹¹ Ey RABDEN korkanlar, RABBE güvenin;

Onların yardımı ve kalkanı odur.

¹² RAB bizi andı; bizi mubarek kılacak;

İsrail evini mubarek kılacak;

Harun evini mubarek kılacaktır.

¹³ RABDEN korkanları,

Küçüklerle büyükleri mubarek kılacaktır.

¹⁴ RAB sizi,

Sizi ve oğullarınızı çoğaltsın.

¹⁵ Siz gökleri ve yeri yaratan

RABBİN mubareklersiniz.

¹⁶ Gökler RABBİN gökleridir;

Fakat yeri âdem oğullarına verdi.

¹⁷ Ölüler ve bütün sükût diyarına inenler,

RABBE hamdetmez.

¹⁸ Fakat biz şimdiden ebede kadar,

RABBİ takdis edeceğiz.

RABBE hamdedin.

MEZMUR 116

RABBİ severim,

Çünkü sesimi ve yalvarışlarımı işitir.

² Kulağımı bana içdirdiği için,

Ömrüm oldukça onu çağırırım.

³ Ölüm ipleri çevremi sardı;

Ve ölüm diyarının sıkıntıları beni buldular;

Ben sıkıntı ve dert buldum.

⁴ Ve RABBİN ismini çağırdım:

Aman, ya RAB, canımı azat eyle.

⁵ RAB rauf ve âdildir;

Ve Allahımız merhametlidir.

⁶ RAB bön adamları korur;

Düşkün oldum, ve beni kurtardı.

⁷ Ey canım, rahatına dön;

Çünkü RAB sana iyilik etti.

⁸ Çünkü sen canımı ölümden,

Gözlerimi gözyaşlarından,

Ayaklarımı kaymaktan kurtardın.

⁹ Yaşıyanların diyarında,

RABBİN önünde yürüyeceğim.

¹⁰ İman ettim, bunun için söyleyeceğim;
Ben çok düşkündüm;
¹¹ Şaşkınlığımda dedim:
Bütün insanlar yalancıdır.
¹² Bana ettiği bütün iyilikler için
RABBE ne ödiyeyim?
¹³ Kurtuluş kâsesini alayım,
Ve RABBİN ismini çağırayım.
¹⁴ Bütün kavminin önünde
RABBE adaklarımı ödiyeceğim.
¹⁵ RABBİN gözünde müttakilerinin ölümü değerlidir.
¹⁶ Aman, ya RAB, gerçek ben senin kulun,
Cariyenin oğlu kulunum;
Bağlarımı sen çözdün.
¹⁷ Sana şükran kurbanını takdim edeyim,
Ve RABBİN ismini çağırayım.
¹⁸ RAB evinin avlularında,
Senin içinde, ey Yeruşalim,
¹⁹ Bütün kavminin önünde,
RABBE adaklarımı ödiyeyim.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 117

EY bütün milletler, RABBE hamdedin;
Ey bütün ümmetler, ona sena edin.
² Çünkü bize olan inayeti büyüktür;
Ve RABBİN hakikati ebedîdir. RABBE hamdedin.

MEZMUR 118

RABBE şükredin, çünkü iyidir;
Çünkü inayeti ebedîdir.
² İsrail desin:
Onun inayeti ebedîdir.
³ Harun evi desin:
Onun inayeti ebedîdir.
⁴ RABDEN korkanlar desin:
Onun inayeti ebedîdir.
⁵ Darlıktan RABBİ çağırdım;
RAB bana cevap verdi, ve beni genişliğe çıkardı.
⁶ RAB benimledir, ve ben korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?
⁷ RAB benimledir, yardımcılarım arasında;
Benden nefret edenlerde dilediğimi göreceğim.

⁸ RABBE sığınmak,
İnsana güvenmekten iyidir.
⁹ RABBE sığınmak,
Emîrlere güvenmekten iyidir.
¹⁰ Bütün milletler beni kuşattılar;
RABBİN ismile onları kıracağım.
¹¹ Beni kuşattılar; evet, beni kuşattılar;
RABBİN ismile onları kıracağım.
¹² Arılar gibi beni kuşattılar; çalı ateşi gibi söndüler;
RABBİN ismile onları kıracağım.
¹³ Düşeyim diye beni şiddetle dürttün;
Fakat RAB bana yardım eyledi.
¹⁴ RAB kuvvetim ve mezmurumdur;
O bana kurtuluş da oldu.
¹⁵ Meserret ve kurtuluş sesi salihlerin çadırlarındadır;
RABBİN sağ eli yiğitlikler eder.
¹⁶ RABBİN sağ eli yükselmiştir;
RABBİN sağ eli yiğitlikler eder.
¹⁷ Ölmüyeyim de yaşayayım,
Ve RABBİN işlerini ilân edeyim.
¹⁸ RAB beni şiddetle tedip etti;
Fakat beni ölüme vermedi.
¹⁹ Bana salâh kapılarını açın;
Onlara gireyim, ve RABBE şükredeyim.
²⁰ RABBİN kapısı budur;
Salihler ona girer.
²¹ Sana şükredeyim; çünkü bana cevap verdin,
Ve bana kurtuluş oldun.
²² Yapıcıların reddettikleri taş
Köşenin başı oldu.
²³ Bu, RABDEN oldu;
Ve o, gözlerimizde şaşılacak iştir.
²⁴ RABBİN yarattığı gün budur;
Onda mesrur oluruz ve seviniriz.
²⁵ Aman, ya RAB, kurtar,
Aman, ya RAB, muvaffakiyet ver.
²⁶ RABBİN ismile gelen mubarek olsun;
RABBİN evinden size hayırdüa eyledik.
²⁷ RAB Allaktır, ve bize nur verdi;
Mezbahın boynuzlarına kurbanı iplerle bağlayın.
²⁸ Allahım sensin, ve sana şükrederim;
Allahımsın, seni yükseltirim.
²⁹ RABBE şükredin, çünkü iyidir;

Çünkü inayeti ebedîdir.

MEZMUR 119

⌘ ALEF

YOLDA kâmil olanlar ne mutludur;
RABBİN şeriatinde yürürler.

² Onun şهادetlerini tutanlar ne mutludur;
Bütün yürekle onu ararlar.

³ Gerçek, onlar haksızlık etmezler;

Onun yollarında yürürler.

⁴ Dikkatle tutmak için,

Sen vesayanı emrettin.

⁵ Senin kanunlarını tutmak için,

Keşke yollarım pekiştirilse!

⁶ Senin bütün emirlerini gözetdiğimde,

O zaman utanmam.

⁷ Adaletinin hükümlerini öğrendiğim zaman,
Yürek doğruluğu ile sana şükrederim.

⁸ Kanunlarını tutarım;

Beni bütün bütün bırakma.

⌘ BEYT

⁹ Genç adam yolunu ne ile temizler?

Senin sözüne göre onu tutmakla.

¹⁰ Seni bütün yüreğimle aradım;

Emirlerinden beni saptırma.

¹¹ Sana karşı suç etmiyeyim diye,

Sözünü yüreğimde sakladım.

¹² Ya RAB, sen mubareksin;

Kanunlarını bana öğret.

¹³ Senin ağzının bütün hükümlerini

Dudaklarımla ilân ettim.

¹⁴ Senin şهادetlerinin yolunda

Her zenginlik benim imiş gibi ferahlandım.

¹⁵ Vesayanı düşünürüm,

Ve senin yollarını gözetirim.

¹⁶ Kanunlarından zevk alırım;

Sözünü unutmam.

⌘ GİMEL

¹⁷ Kuluna iyilik et de yaşayayım;

Ve sözünü tutayım.

¹⁸ Gözlerimi aç da

Şeriatinden şaşılacak şeyler göreyim.

¹⁹ Ben dünyada misafirim;

Emirlerini benden gizleme.

²⁰ Her an hükümlerini özlemekten,

Canım ezilmektedir.

²¹ Senin emirlerinden sapan

Lânetli mağrurları azarladın.

²² Utancı ve hakareti üzerimden kaldır;

Çünkü senin şهادetlerini tuttum.

²³ Reisler de oturdular, ve bana karşı söylendiler;

Fakat kulun senin kanunlarını düşündü.

²⁴ Şهادetlerin de benim zevkimdir,

Benim öğütçülerimdir.

7 DALET

²⁵ Canım toprağa yapışır;

Senin sözüne göre beni dirilt.

²⁶ Yollarımı bildirdim, ve bana cevap verdin;

Kanunlarını bana öğret.

²⁷ Vesayanın yolunu bana anlat;

Ve senin şaşılacak işlerini düşünüyem.

²⁸ Canım ağırlıktan eriyor;

Sözüne göre beni kuvvetlendir;

²⁹ Yalan yolunu benden uzaklaştır;

Ve şeriatini bana ihsan et.

³⁰ Ben sadakat yolunu seçtim;

Hükümlerini önüme koydum.

³¹ Senin şهادetlerine yapıştım;

Ya RAB, beni utandırma.

³² Yüreğimi genişlettiğin zaman,

Senin emirlerin yolunda koşacağım.

7 HE

³³ Ya RAB, kanunlarının yolunu bana öğret;

Ve onu sona kadar tutayım.

³⁴ Bana anlayış ver de şeriatini koruyayım;

Ve onu bütün yüreğimle tutayım.

³⁵ Beni emirlerinin yolunda yürüt;

Çünkü onunla zevk alırım.

³⁶ Yüreğimi kötü kazanca değil,

Senin şهادetlerine meylettir.

³⁷ Boş şeye bakmaktan gözlerimi çevir;

Kendi yolunda beni dirilt.

³⁸ Senden korkmak için olan sözünü,
Kuluna pekiştir.

³⁹ Korktuğum hakareti benden çevir;
Zira senin hükümlerin iyidir.

⁴⁰ İşte, senin vesayanı özledim;
Beni adaletin ile dirilt.

ı VAV

⁴¹ Senin sözüne göre, ya RAB,
İnayetlerin, kurtarışın da bana gelsin.

⁴² Böylece bana hakaret edene cevabım olacak;
Çünkü senin kelâmına güvendim.

⁴³ Ve ağzımdan hakikat sözünü bütün bütün alma;
Çünkü senin hükümlerine ümit bağladım.

⁴⁴ Şeriatini daima Ve ebediyen tutacağım.

⁴⁵ Ve genişlikte yürüyeyim;

Çünkü vesayanı aradım.

⁴⁶ Kırallar önünde senin şهادetlerin için söyliyeyim;
Ve utanmıyayım.

⁴⁷ Ve sevdiğim emirlerinde,

Zevk bulayım.

⁴⁸ Sevdiğim emirlerine doğru ellerimi kaldırayım;
Ve senin kanunlarını düşüneyim.

ı ZAYİN

⁴⁹ Kuluna olan sözü an;

Onun üzerine bana ümit verdin.

⁵⁰ Düşkünlüğümde tesellim budur;

Çünkü sözün beni diriltti.

⁵¹ Kibirliler benimle çok eğlendiler;

Fakat senin şeriatinden sapmadım.

⁵² Kadimden olan hükümlerini andım, ya RAB,
Ve teselli buldum.

⁵³ Şeriatini bırakan kötüler yüzünden
Beni kızgınlık aldı.

⁵⁴ Gurbetim evinde senin kanunların
Bana mezmur oldular.

⁵⁵ Geceleyin ismini andım, ya RAB,
Ve şeriatini tuttum.

⁵⁶ Bana bu oldu,

Çünkü vesayanı tuttum.

ı HEYT

⁵⁷ Benim payım RABDİR:
Senin sözlerini tutarım, dedim.
⁵⁸ Lûtfunu bütün yüreğimle diledim,
Sözüne göre bana acı.
⁵⁹ Yollarımı düşündüm,
Ve ayaklarımı şهادetlerine döndürdüm.
⁶⁰ Emirlerini tutmak için
Koştum ve gecikmedim.
⁶¹ Kötülerin ipleri beni sardı;
Fakat senin şeriatini unutmadım.
⁶² Âdil hükümlerin için sana şükretmeğe
Gece yarılarında kalkarım.
⁶³ Vesayanı tutanlara,
Ve bütün senden korkanlara ben arkadaşım.
⁶⁴ Ya RAB, yer inayetin ile doludur;
Bana kanunlarını öğret.

 TEYT

⁶⁵ Ya RAB, sözüne göre,
Kuluna iyilik ettin.
⁶⁶ Bana iyi muhakeme ve bilgi öğret;
Çünkü emirlerine inandım.
⁶⁷ Düşkün olmadan önce sapmışım;
Fakat şimdi sözünü tutuyorum.
⁶⁸ Sen iyisin, ve iyilik eylesin;
Kanunlarını bana öğret.
⁶⁹ Kibirliler bana karşı yalan uydururlar;
Ben ise, bütün yüreğimle senin vesayanı tutarım.
⁷⁰ Yürekleri yağ gibi semizlendi;
Ben ise, senin şeriatinden zevk alırım.
⁷¹ Düşkün olduğum bana iyi oldu;
Ta ki, kanunlarını öğreneyim.
⁷² Bana senin ağzının şeriatini
Binlerce altından ve gümüşten iyidir.

 YOD

⁷³ Senin ellerin beni yarattı ve bana şekil verdi;
Bana anlayış ver de emirlerini öğreneyim.
⁷⁴ Senden korkanlar beni görür de sevinir,
Çünkü senin sözüne ümit bağladım.
⁷⁵ Ya RAB, bilirim ki, hükümlerin adalettir,
Ve beni sadakatle alçalttın.
⁷⁶ Niyaz ederim, kuluna olan sözüne göre,

İnayetin bana teselli olsun.

⁷⁷ Merhametlerin bana gelsin de yaşıyayım;

Çünkü şeriatin benim zevkimdir.

⁷⁸ Kibirliler utansın; çünkü bana haksız yere gadrettiler;

Fakat ben senin vesayanı düşünüyüm.

⁷⁹ Senden korkanlar bana dönsünler;

Ve senin şهادetlerini bileceklerdir.

⁸⁰ Yüreğim senin kanunlarında kâmil olsun da,

Utandırılmayayım.

ﻛ KAF

⁸¹ Canım senin kurtarışını özliyor;

Senin sözüne ümit bağladım.

⁸² Ne vakit bana teselli vereceksin? dediğim zaman,

Sözünü bekliyerek gözlerim sönüyor.

⁸³ Çünkü duman içindeki tulum gibi oldum;

Fakat senin kanunlarını unutmuyorum,

⁸⁴ Kulunun günleri ne kadardır?

Bana eza edenlere ne vakit hükmedeceksin?

⁸⁵ Senin şeriatine uygun olmıyan kibirliler

Benim için çukurlar kazdılar.

⁸⁶ Bütün emirlerin sadakattir;

Bana haksız yere eza ediyorlar; bana yardım et.

⁸⁷ Az kaldı beni yeryüzünden yok edeceklerdi;

Fakat ben vesayanı bırakmadım.

⁸⁸ İnayetine göre beni dirilt;

Ve senin ağzının şهادetlerini tutayım.

ﻻ LAMED

⁸⁹ Ya RAB, sözün

Göklerde ebediyen sabittir.

⁹⁰ Sadakatin nesilden nesle sürer;

Yeri kurdun, ve duruyor.

⁹¹ Bugün senin hükümlerin üzre duruyorlar;

Çünkü hepsi senin kullarıdır.

⁹² Eğer şeriatin benim zevkim olmasaydı,

O zaman düşkünlüğümde yok olurdu.

⁹³ Vesayanı ebediyen unutmam;

Çünkü onlarla beni dirilttin.

⁹⁴ Ben seninim, beni kurtar;

Çünkü vesayanı aradım.

⁹⁵ Kötüler beni yok etmek için beklediler;

Fakat ben senin şهادetlerine kulak veririm.

⁹⁶ Her kemale bir had gördüm;
Senin emrin ise, çok geniştir.

ۛ MEM

⁹⁷ Şeriatini ne kadar severim!
Bütün gün düşüncem odur.
⁹⁸ Emirlerin beni düşmanlarımdan daha hikmetli kıldı;
Çünkü onlar daima benimledir.
⁹⁹ Bütün muallimlerimden daha anlayışlı oldum;
Çünkü şهادetlerin benim düşüncemdir.
¹⁰⁰ İhtiyarlardan daha akıllı oldum;
Çünkü senin vesayanı tuttum.
¹⁰¹ Ayaklarımı her şer yolundan alıkoydum,
Ta ki, senin sözünü tutayım.
¹⁰² Senin hükümlerinden dönmedim;
Çünkü sen bana öğrettin.
¹⁰³ Sözlerin damağım için ne tatlıdır!
Ağzım için baldan tatlıdır!
¹⁰⁴ Vesayan ile akıl kazanırım;
Bunun için her yalan yolundan nefret eylerim.

ۛ NUN

¹⁰⁵ Sözün adımlarım için çerağ,
Ve yolum için ışıktır.
¹⁰⁶ Senin adaletli hükümlerini tutayım diye,
And ettim, ve andımı pekiştirdim.
¹⁰⁷ Çok düşkünüm;
Ya RAB, sözüne göre beni dirilt.
¹⁰⁸ Ya RAB, ağzımın gönüllü kurbanlarını kabul et,
Ve bana senin hükümlerini öğret.
¹⁰⁹ Canım daima avucumdadır;
Fakat senin şeriatini unutmuyorum.
¹¹⁰ Kötüler bana tuzak kurdular;
Fakat senin vesayandan sapmadım.
¹¹¹ Senin şهادetlerini ebediyen miras olarak aldım;
Çünkü onlar yüreğimin sevincidir.
¹¹² Ebediyen, sona kadar,
Yüreğimi senin kanunlarını yapmağa meylettirdim.

ۛ SAMEH

¹¹³ İki yürekli adamlardan nefret eylerim;
Fakat senin şeriatini severim.
¹¹⁴ Saklanacak yerim ve kalkanım sensin;

Senin sözüne ümit bağlarım.

¹¹⁵ Ey şerirler, benden uzaklaşın da,

Allahımın emirlerini tutayım.

¹¹⁶ Sözüne göre bana destek ol da dirileyim;

Ve ümidimden beni utandırma.

¹¹⁷ Beni tutup kaldır, ve kurtulurum.

Ve daima senin kanunlarını gözetirim.

¹¹⁸ Senin kanunlarından sapanların hepsini hiçe saydın;

Çünkü onların hilesi boştur.

¹¹⁹ Bütün yerin kötülerini cüruf gibi atarsın;

Bunun için senin şهادetlerini severim.

¹²⁰ Senin korkundan bedenim titrer;

Ve hükümlerinden korkarım.

۷ AYİN

¹²¹ Hükümü ve adaleti yaptım;

Bana gaddarlık edenlere beni bırakma.

¹²² İyilik için kuluna kefil ol;

Kibirliler bana gadretmesinler.

¹²³ Senin kurtuluşunu ve adalet sözünü özliyerek

Gözlerim sönüyor.

¹²⁴ Kuluna senin inayetine göre yap,

Ve kanunlarını bana öğret.

¹²⁵ Ben senin kulunum; bana anlayış ver de

Senin şهادetlerini bileyim.

¹²⁶ RABBİN işliyeceği vakittir;

Senin şeriatini bozdular.

¹²⁷ Bunun için senin emirlerini

Altından, ve saf altından daha çok severim.

¹²⁸ Bunun için her şeyde bütün vesayanı doğru sayarım;

Her yalan yolundan nefret eylerim.

۵ PE

¹²⁹ Şهادetlerin şaşılacak şeydir;

Bunun için canım onları tutuyor.

¹³⁰ Kelâmının açılışı nurlandırır;

Bön adamlara akıl verir.

¹³¹ Ağzımı açtım ve ah ettim;

Çünkü senin emirlerini özliyorum.

¹³² Senin ismini sevenlere âdetin olduğu gibi,

Bana yönel ve bana acı.

¹³³ Sözünle adımlarımı pekiştir;

Ve hiç bir fesat bana hâkim olmasın.

¹³⁴ İnsan gadrından beni kurtar;
Ve vesayanı tutayım.
¹³⁵ Kuluna yüzünü parlat;
Ve kanunlarımı bana öğret.
¹³⁶ Gözlerimden bol bol sular iniyor,
Çünkü senin şeriatini tutmuyorlar.

ۛ TSADE

¹³⁷ Sen âdilsin, ya RAB,
Ve hükümlerin doğrudur.
¹³⁸ Şahadetlerini adaletle,
Ve çok sadakatile emrettin.
¹³⁹ Gayretim beni yok etti,
Çünkü hasımlarım senin kelâmlarını unuttular.
¹⁴⁰ Senin sözün çok saftır;
Ve kulun onu sever.
¹⁴¹ Küçüğüm ben, ve hakirim;
Fakat vesayanı unutmuyorum.
¹⁴² Adaletin ebedî adalettir,
Ve şeriatin hakikattir.
¹⁴³ Sıkıntı ve meşakkat bana eriştiler;
Fakat emirlerin zevkimdir.
¹⁴⁴ Şahadetlerin ebediyen adaletlidir;
Bana anlayış ver de, yaşayayım.

۞ KOF

¹⁴⁵ Bütün yüreğimle çağırdım; bana cevap ver, ya RAB;
Senin kanunlarını tutayım.
¹⁴⁶ Seni çağırdım; beni kurtar,
Ve senin şahadetlerini tutayım.
¹⁴⁷ Seheri karşıladım, ve imdada çağırdım;
Senin sözüne ümit bağladım.
¹⁴⁸ Senin sözünü düşünüyüm diye,
Gözlerim gece nöbetlerini karşıladı.
¹⁴⁹ İnaletine göre sesimi işit;
Ya RAB, hükümlerine göre beni dirilt.
¹⁵⁰ Kötülük ardında koşanlar yaklaştılar;
Senin şeriatinden uzak durmaktalar.
¹⁵¹ Yakın olan sensin, ya RAB;
Ve bütün emirlerin hakikattir.
¹⁵² Çoktan beri şahadetlerinden bildim ki,
Sen onları ebediyen kurdun.

ר REŞ

¹⁵³ Düşkünüğüme bak, ve beni kurtar;

Çünkü senin şeriatini unutmuyorum.

¹⁵⁴ Davamı gör, ve beni azat et;

Sözüne göre beni dirilt.

¹⁵⁵ Kurtuluş kötülerden uzaktır;

Çünkü senin kanunlarını aramıyorlar.

¹⁵⁶ Merhametlerin çoktur, ya RAB;

Hükümlerine göre beni dirilt.

¹⁵⁷ Bana eza edenler ve hasımlarım çoktur;

Fakat şهادetlerinden sapmadım.

¹⁵⁸ Hainleri gördüm ve kederlendim,

Çünkü senin sözünü tutmuyorlar.

¹⁵⁹ Bak, senin vesayamı nasıl severim;

Ya RAB, inayetine göre beni dirilt.

¹⁶⁰ Sözünün topu hakikattir;

Ve her adaletli hükmün ebedîdir.

ש ŞİN

¹⁶¹ Reisler yok yere bana eza ettiler;

Fakat yüreğim senin sözünden korkar.

¹⁶² Çok ganimet bulan adam gibi,

Ben senin sözünle mesrur olurum.

¹⁶³ Yalandan nefret ederim ve tiksinirim;

Fakat senin şeriatini severim.

¹⁶⁴ Senin adaletli hükümlerin için,

Günde yedi kere sana hamdeylerim.

¹⁶⁵ Şeriatini sevenlere büyük selâmet var;

Ve onlara tökez yoktur.

¹⁶⁶ Kurtuluşuna ümit bağladım, ya RAB,

Ve emirlerini yaptım.

¹⁶⁷ Canım senin şهادetlerini tuttu;

Ve onları çok severim.

¹⁶⁸ Vesayamı ve şهادetlerini tuttum;

Çünkü bütün yollarım senin önündedir.

ת TAV

¹⁶⁹ Feryadım sana erişsin, ya RAB;

Sözüne göre bana anlayış ver.

¹⁷⁰ Yalvarışım senin önüne varsın;

Sözüne göre beni azat eyle.

¹⁷¹ Dudaklarım hamdi akıtsın;

Çünkü kanunlarını bana öğrettin.

¹⁷² Dilim senin sözünü terennüm etsin;
Çünkü bütün emirlerin adalettir.
¹⁷³ Elin bana yardım etmeğe hazır olsun;
Çünkü ben senin vesayanı seçtim.
¹⁷⁴ Kurtuluşunu özledim, ya RAB;
Ve şeriatin zevkimdir.
¹⁷⁵ Canım yaşasın, ve sana hamdedecektir;
Ve hükümlerin bana yardım etsin.
¹⁷⁶ Kaybolmuş koyun gibi yoldan saptım; kulunu ara;
Çünkü emirlerini unutmuyorum.

MEZMUR 120

Hacc İlâhisi.

SIKINTIMDA RABBİ çağırdım,
Ve bana cevap verdi.
² Ya RAB, canımı yalancı dudaklardan,
Hileli dilden azat et.
³ Ey hileli dil,
Sana ne verilecek, ve sana ne artırılacak?
⁴ Cebbarın sivri okları,
Ve retem közleri.
⁵ Ne yazık bana, Meşekte garip oldum,
Kedar çadırları arasında oturdum!
⁶ Canım uzun zamandır
Selâmetten nefret edenle oturuyor.
⁷ Ben selâmet ehliyim;
Fakat ben söyleyince, onlar cenge kalkarlar.

MEZMUR 121

Hacc İlâhisi.

GÖZLERİMİ dağlara kaldırıyorum;
Yardıмым nereden gelecek?
² Yardıмым gökleri ve yeri yaratan RABDENDİR.

³ Ayaklarını sarsılmağa bırakmaz;
Seni koruyan uyuklamaz.
⁴ İşte, İsraili koruyan
Uyuklamaz, ve uyumaz.
⁵ Seni koruyan RABDİR;
Sağ yanında RAB sana gölgedir.
⁶ Gündüzün güneş,
Ve geceleyin ay seni vurmaz.
⁷ RAB her şerden seni korur;

Senin canını korur.

⁸ Şimdiden ebede kadar,
RAB senin çıkışını ve girişini korur.

MEZMUR 122

Davudun Hacc İlâhisi.

BANA: RABBİN evine gidelim,
Dedikleri zaman sevindim.

² Ayaklarımız senin kapılarında duruyor,

Ey Yerusâlim.

³ Yerusâlim ki,

Hep bitişik bir şehir gibi yapılmıştır;

⁴ Sıptlar, RABBİN sıptları,

RABBİN ismine şükretmek için,

İsraile verilen kanun üzere oraya çıkarlar.

⁵ Çünkü orada hüküm için tahtlar,

Davud evinin tahtları, kurulmuştur.

⁶ Yerusâlimin selâmetini dileyin;

Seni sevenler rahatta olsunlar.

⁷ Duvarların içinde selâmet,

Sarayların içinde rahat olsun.

⁸ Kardeşlerim ve arkadaşlarım için şimdi derim:

Sende selâmet olsun.

⁹ Allahımız RABBİN evi için,

Senin iyiliğini ararım.

MEZMUR 123

Hacc İlâhisi.

EY göklerde oturan,

Gözlerimi sana kaldırdım.

² Kulların gözleri efendilerinin eline,

Cariyenin gözleri hanımının eline nasıl bakarsa,

İşte, bizim gözlerimiz de RAB Allahımıza,

O bize acıyınca kadar, öyle bakıyor.

³ Bize acı, ya RAB, bize acı;

Çünkü hakarete çok doyduk.

⁴ Rahatta olanların istihzasına,

Mağrurların hakaretine,

Canımız çok doydum.

MEZMUR 124

Davudun Hacc İlâhisi.

ŞİMDİ İsrail desin:

Eğer RAB bizimle olmasaydı,
² İnsan bize karşı kalktığı zaman,
Eğer RAB bizimle olmasaydı,
³ Öfkeleri bize karşı alevlendiği zaman,
Bizi o vakit diri diri yutarlardı;
⁴ O zaman bizi sular basarlardı,
Canımızın üzerinden sel geçerdi;
⁵ O zaman mağrur sular canımızın üzerinden geçerdi.
⁶ RAB mubarek olsun,
O RAB ki, bizi onların dişlerine av etmedi.
⁷ Canımız avcıların tuzağından bir kuş gibi kurtuldu;
Tuzak kırıldı, ve biz kurtulduk.
⁸ Yardımımız gökleri ve yeri yaratan
RABBİN ismindedir.

MEZMUR 125

Hacc İlâhisi.

RABBE güvenenler Sion dağı gibidir ki,
Sarsılmaz, ebediyen durur.
² Yeruşalimi dağlar kuşattığı gibi,
Şimdiden ebede kadar,
RAB kavmını kuşatmıştır.
³ Çünkü salihler fesada el uzatmasınlar diye
Kötülük asası salihlerin nasibi üzerinde durmaz;
⁴ İyilere, ve yüreklerinde doğru olanlara
İyilik eyle, ya RAB.
⁵ Fakat kendi eğri yollarına sapanları,
RAB onları fesat işliyenlerle beraber yürütür.
İsrail üzerine selâmet olsun.

MEZMUR 126

Hacc İlâhisi.

RAB Siona dönenleri geri getirince,
Ruya görenler gibi idik.
² O zaman ağızımız gülüşle,
Ve dilimiz terennümle dolmuştu;
O zaman milletler arasında dediler:
RAB onlar için büyük işler etti.
³ RAB bizim için büyük işler etti;
Bunun için seviniyoruz.
⁴ Ya RAB, sürgünümüzü geri döndür,
Cenuptaki* seller gibi.
* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

⁵ Gözyaşları ile ekenler meserretle biçeceklerdir.
⁶ Ekeceği tohumu taşıyıp ağlıyarak giden,
Elbette demetlerini taşıyarak meserretle gelecektir.

MEZMUR 127

Süleymanın Hacc İlâhisi.

EĞER evi RAB yapmazsa,
Yapıcılar boş yere çalışır;
Eğer şehri RAB korumazsa,
Bekçi boş yere uyanık durur.
² Erken kalkmak,
Geç rahat eylemek,
Yorgunluk ekmeğini yemek, sizin için boştur;
Çünkü böylece sevgilisine uyku verir.
³ İşte, çocuklar RABDEN mirastır;
Rahmin semeresi mükâfattır.
⁴ Yiğidin elinde oklar ne ise,
Gençlik çocukları da öyledir.
⁵ Ok kılıfı onlarla dolu olan adama ne mutlu!
Düşmanları ile kapıda söyleşirken
Utanca düşmezler.

MEZMUR 128

Hacc İlâhisi.

NE mutlu her adama ki, RABDEN korkar,
Onun yollarında yürür!
² Çünkü elinin emeğini sen yersin;
Mutlu olursun, ve sana iyi olur.
³ Evinin içinde karın
Meyvalı asma gibi olur;
Oğulların sofranın çevresinde
Zeytin fidanları gibi olur.
⁴ İşte, RABDEN korkan adam
Böylece mutlu olur.
⁵ RAB seni Siondan mubarek kılsın;
Bütün hayatının günlerinde Yeruşalimin iyiliğini gör.
⁶ Ve oğullarının oğullarını gör.
İsraile selâmet olsun.

MEZMUR 129

Hacc İlâhisi.

GENÇLİĞİMDEN beri bana çok sıkıntı verdiler,
Şimdi İsrail desin:

² Gençliğimden beri bana çok sıkıntı verdiler,
Fakat beni yenmediler.
³ Çiftçiler sırtımda sapan sürdüler;
Çizilerini uzattılar.
⁴ RAB âdildir;
Kötülerin iplerini kesti.
⁵ Siondan nefret edenlerin hepsi
Utansınlar ve geri dönsünler.
⁶ Koparılmadan evel kuruyan,
Damların otu gibi olsunlar;
⁷ Onunla orakçı avucunu,
Ve demetçi kucağını doldurmaz;
⁸ Ve yoldan geçenler:
RABBİN berekti üzerinize olsun,
Sizi RABBİN ismile takdis ederiz, demezler.

MEZMUR 130

Hacc İlâhisi.

ENGİNLERDEN seni çağırdım, ya RAB.

² Ya Rab, sesimi işit;
Yalvarışlarım sesini
Kulakların iyi dinlesin.
³ Eğer fesatları hesaba alırsan, ey Yehova,
Ya Rab, kim durabilir?
⁴ Fakat sende aflık vardır,
Ta ki, senden korkulsun.
⁵ RABBİ bekliyorum, canım bekliyor,
Ve onun kelâmına ümit bağlıyorum.
⁶ Sabahı bekliyenler,
Evet, sabahı bekliyenlerden daha çok,
Canım Rabbi bekliyor.
⁷ Ey İsrail, RABBE ümit bağla;
Çünkü RABDE inayet,
Ve onda bol kurtarış vardır.
⁸ Ve o bütün fesatlarından İsraili kurtarır.

MEZMUR 131

Davudun Hacc İlâhisi.

YA RAB, yüreğim kibirlenmedi, ve gözlerimi yükseltmedim;
Ve büyük işler yolunda yürümedim,
Ne de benden üstün olan şaşılacak işlerde.
² Anası kucağında süttten kesilmiş çocuk gibi,
Gerçek canımı yatıştırdım ve susturdum;

Canım bende süttten kesilmiş çocuk gibidir.

³ Ey İsrail, RABBE ümit bağla,
Şimdiden ebede kadar.

MEZMUR 132

Hacc İlâhisi.

YA RAB, Davudu

Ve bütün düşkünlüklerini an;

² Nasıl RABBE and eyledi,

Ve Yakubun Kadîrine adadı:

³ RABBE bir yer,

Ve Yakubun Kadîrine mesken bulmadan,

⁴ Evim çadırına girmiyeyim;

Ve yatağımın döşeğine çıkmıyayım;

⁵ Gözlerime uyuklama,

Ve gözkapaklarıma uyku vermiyeyim.

⁶ İşte, onun Efratada olduğunu işittik;

Onu orman kırında bulduk.

⁷ Onun meskenlerine girelim;

Onun ayaklarının basamağında secde kılalım.

⁸ Ya RAB, sen ve kudretinin sandığı,

Kendi rahat yerine çık.

⁹ Kâhinlerin salâh ile giyinsin;

Ve müttakilerin sevinç ile terennüm etsin.

¹⁰ Kulun Davudun hatırı için

Mesihinin yüzünü reddetme.

¹¹ RAB Davuda hakikatle and eyledi;

Ondan geri dönmez:

Senin tahtın üstüne sulbünün semeresinden oturtacağım.

¹² Eğer oğulların ahdimi,

Ve kendilerine öğreteceğim şهادetlerimi tutarlarsa,

Onların oğulları da ebediyen senin tahtında oturacaklar.

¹³ Çünkü RAB Sionu seçti;

Kendisine mesken olarak onu istedi.

¹⁴ Rahat yerim ebediyen budur;

Burada oturacağım; çünkü bunu istedim.

¹⁵ Zahiresine çok bereket vereceğim;

Fıkarasını ekmekle doyuracağım.

¹⁶ Kâhinlerine de kurtuluş giydireceğim;

Ve müttakileri büyük sevinç ile terennüm edecekler.

¹⁷ Orada Davuda bir boynuz çıkaracağım;

Mesihime bir çerağ hazırladım.

¹⁸ Düşmanlarına utanç giydireceğim;

Fakat onun üzerinde tacı çiçeklenecek.

MEZMUR 133

Davudun Hacc İlâhisi.

İŞTE, kardeşlerin birleşmiş olarak oturması

Ne iyidir, ve ne hoştur!

² Başın üzerindeki iyi yağ gibidir,
O yağ ki, sakala, Harunun sakalına,

Elbisesinin eteklerine indi;

³ Sion dağları üzerine inen,
Hermonun çiği gibidir;

Çünkü RAB orada

Bereketi, ebedî hayatı buyurdu.

MEZMUR 134

Hacc İlâhisi.

EY sizler, RABBİN bütün kulları,

RAB evinde geceleyin duranlar,

RABBİ takdis edin.

² Makdise ellerinizi kaldırın,
Ve RABBİ takdis edin.

³ Gökü ve yeri yaratan RAB,
Seni Siondan takdis etsin.

MEZMUR 135

RABBE hamdedin.

RABBİN ismine hamdedin;

Ey RABBİN kulları,

² Ey sizler, RABBİN evinde,
Allahımız evinin avlularında duranlar, hamdedin.

³ RABBE hamdedin; çünkü RAB iyidir;
İsmine terennüm edin; çünkü tatlıdır.

⁴ Çünkü RAB kendine Yakubu,
Kendi mülkü olarak İsraili seçti.

⁵ Çünkü bilirim ki, RAB büyüktür,
Ve Rabbimiz bütün ilâhlardan üstündür.

⁶ Göklerde ve yerde, denizlerde ve bütün derinliklerde,
RAB her istediğini yaptı;

⁷ Yerin uçlarından buğular yükseltir;
Yağmur için şimşekler yapar;

Hazinelerinden yeli çıkarır;

⁸ İnsandan hayvana kadar,

Mısırın ilk doğanlarını vurdu;

⁹ Senin içinde, ey Mısır,
Firavun ile bütün kulları üzerine,
Alâmetler ve hârikalar gönderdi;
¹⁰ Büyük milletleri vurdu,
Ve kudretli kırılları öldürdü,
¹¹ Amorîler kıralı Sihonu,
Ve Başan kıralı Ogu,
Ve bütün Kenân ülkelerini vurdu,
¹² Ve onların yerini miras,
Kavmı İsraille miras olarak verdi.
¹³ Ya RAB, ismin ebedîdir;
Ya RAB, anılman devirden devre sürer.
¹⁴ Çünkü RAB kavmına hükmeder,
Ve kullarına merhamet eyler.
¹⁵ Milletlerin putları gümüş ve altındır;
İnsan ellerinin işidir.
¹⁶ Onların ağzı vardır, ve söylemezler;
Onların gözleri vardır, ve görmezler;
¹⁷ Onların kulakları vardır, ve işitmezler;
Ağızlarında da soluk yoktur.
¹⁸ Onları yapanlar ve onlara güvenen her adam
Onlara benziyecek.
¹⁹ Ey İsrail evi, RABBİ takdis edin;
Ey Harun evi, RABBİ takdis edin;
²⁰ Ey Levi evi, RABBİ takdis edin;
Ey RABDEN korkanlar, RABBİ takdis edin.
²¹ Yeruşalimde oturan RAB,
Siondan mubarek kılınsın.
RABBE hamededin.

MEZMUR 136

RABBE şükredin; çünkü iyidir;
Çünkü inayeti ebedîdir.
² İlâhlar Allahına şükredin;
Çünkü inayeti ebedîdir.
³ Rabler Rabbine şükredin;
Çünkü inayeti ebedîdir;
⁴ Yegâne büyük hârikalar yapana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
⁵ Gökleri anlayışla yaratana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
⁶ Yeri sular üzerine yayana;
Çünkü inayeti ebedîdir;

⁷ Büyük ışıklar yaratana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
⁸ Gündüze hüküm için güneşi;
Çünkü inayeti ebedîdir;
⁹ Geceye hüküm için ayı ve yıldızları;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁰ Mısırı ilk doğanlarında vurana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹¹ Ve kuvvetli el ve uzatılmış bazu ile;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹² İsraili aralarından çıkarana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹³ Kızıl Denizi ikiye bölene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁴ Ve İsraili ortasından geçirene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁵ Firavun ile ordusunu Kızıl Denize atana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁶ Kavmını çölde yürütene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁷ Büyük kıralları vurana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁸ Ve şöhretli kıralları öldürene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
¹⁹ Amorîler kiralı Sihonu;
Çünkü inayeti ebedîdir;
²⁰ Başan kiralı Ogu;
Çünkü inayeti ebedîdir;
²¹ Ve yerlerini miras;
Çünkü inayeti ebedîdir;
²² Kulu İsraille miras edene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
²³ Düşkünlüğümüzde bizi anana;
Çünkü inayeti ebedîdir;
²⁴ Ve hasımlarımızdan bizi azat edene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
²⁵ Bütün beşere yiyecek verene;
Çünkü inayeti ebedîdir.
²⁶ Göklerin Allahına şükredin;
Çünkü inayeti ebedîdir.

MEZMUR 137

BABİL ırmakları kenarında,

Orada oturduk,
Ve Sionu andıkça ağladık.
² İçindeki söğütler üzerine
Çenkerimizi astık.
³ Çünkü orada bizi sürgün edenler
Bizden teraneler,
Ve bize azap edenler bizden şenlik istediler:
Sion teranelerinden birini bize okuyun, dediler.
⁴ Yabancıların toprağında
RABBİN teranesini nasıl okuyalım?
⁵ Eğer seni unutursam, ey Yeruşalim,
Sağ elim hünerini unutsun.
⁶ Eğer seni anmazsam,
Eğer Yeruşalimi baş sevincimden üstün tutmazsam,
Dilim damağıma yapışsın.
⁷ Onu temelne kadar yıkın, yıkın, diyen
Edom oğullarına karşı,
Yeruşalim gününü an, ya RAB.
⁸ Ey sen, harap olacak Babil kızı,
Bize karşılık ettiğinin karşılığını
Sana verecek olana ne mutlu!
⁹ Senin yavrularını tutacak,
Kayaya çarpacak olana ne mutlu!

MEZMUR 138

Davudun Mezmurudur.

BÜTÜN yüreğimle sana şükredeyim;
Ve ilâhlar önünde sana terennüm edeyim.
² Mukaddes mabedine doğru secde kılayım,
Ve inayetin ve hakikatin için ismine şükredeyim;
Çünkü sözünü bütün şöhretinin üstüne büyülttün.
³ Çağırduğım günde bana cevap verdin;
Canımda kuvvetle beni cesaretlendirdin.
⁴ Yerin bütün kıralları sana şükredecekler, ya RAB;
Çünkü ağzının sözlerini işittiler.
⁵ Ve RABBİN yollarını terennüm eyliyecekler;
Çünkü RABBİN izzeti büyüktür.
⁶ Çünkü RAB yüksek ise de, alçak gönüllülere bakar;
Fakat kibirliyi uzaktan tanır.
⁷ Sıkıntı içinde yürüsem, beni diriltirsin;
Düşmanlarımın öfkesine karşı elini uzatırsın,
Ve sağ elin beni kurtaracaktır.
⁸ RAB benim için olanı tamam eder;

Ya RAB, inayetin ebedîdir;
Kendi ellerinin işlerini bırakma.

MEZMUR 139

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

YA RAB, beni denedin ve bildin.

² Oturuşumu ve kalkışımı sen bilirsin;

Düşüncemi uzaktan anlarsın.

³ Yolumu ve yattığım yeri ayırt edersin,

Ve bütün yollarımı iyi bilirsin.

⁴ Çünkü dilimde bir söz yokken,

İşte, ya RAB, sen onu tamamen bilirsin.

⁵ Beni arkadan ve önden kuşattın,

Ve elini üzerime koydun.

⁶ Bu bilgi benim için çok acıptır;

Yüksektir, ona erişemem.

⁷ Senin Ruhundan nereye gideyim?

Ve senin yüzünden nereye kaçayım?

⁸ Eğer göklere çıksam, sen oradasın;

Ve ölümler diyarında yatağımı sersem, işte, oradasın.

⁹ Seherin kanatlarını alsam,

Denizin sonlarına konsam;

¹⁰ Orada da senin elin bana yol gösterir,

Ve sağ elin beni tutar.

¹¹ Desem ki: Gerçek karanlık beni örtecek,

Çevremdeki ışık gece olacak;

¹² Karanlık da senden gizlemez;

Ve gece gündüz gibi ışıır;

Karanlık ve ışık senin için birdir.

¹³ Çünkü böbreklerimi sen teşkil ettin;

Anam karnında beni ördün.

¹⁴ Sana şükreylerim;

Çünkü heybetli ve şaşılacak surette yaratılmışım;

İşlerin acıptır;

Ve canım bunu pek iyi bilir.

¹⁵ Gizli yerde yaratıldığım zaman,

Dünyanın derin yerlerinde şaşılacak surette kurulduğum zaman,

Bedenim sana gizli değildi.

¹⁶ Gözlerin beni cenin iken gördü;

Ve daha onlardan hiç biri yokken,

Benim için tayin olunan günlerin hepsi

Senin kitabında yazılmışlardır.

¹⁷ Düşüncelerin de benim için ne değerlidir, ey Allah!

Onların topu ne büyüktür!

¹⁸ Onları saysam, kumdan çokturlar;

Ben uyanınca yine seninle beraberim.

¹⁹ Gerçek kötüyü öldürürsün, ey Allah;

Ey kanlı adamlar, benden uzaklaşın.

²⁰ Çünkü onlar sana karşı kötülük söylüyorlar,

Ve düşmanların senin adını yalan yere anıyor.

²¹ Ya RAB, senden nefret edenlerden nefret etmez miyim?

Ve sana karşı ayaklananlara kederlenmez miyim?

²² Onlardan büsbütün nefret eylerim;

Benim için düşman oldular.

²³ Ey Allah, beni dene, ve yüreğimi bil;

Beni imtihan et, ve düşüncelerimi bil;

²⁴ Ve eğer bende kötülük yolu varsa bak,

Ve ebedî yolda bana rehber ol.

MEZMUR 140

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

YA RAB, beni kötü adamdan kurtar;

Zorba adamdan beni koru;

² Onlar ki, yüreklerinde kötülük düşünürler;

Her gün cenk için toplanırlar.

³ Yılan gibi dillerini bilediler;

Engerek zehiri dudaklarının altındadır.

[Sela

⁴ Ya RAB, kötünün elinden beni sakla;

Zorba adamdan beni koru;

Onlar ki, adımlarımı saptırmağa niyet ediyorlar.

⁵ Mağrurlar benim için tuzak ve ipler gizlediler;

Yol kenarına ağ gerdiler;

Benim için kementler koydular.[Sela

⁶ RABBE dedim: Allahım sensin;

Yalvarışım sesine kulak ver, ya RAB.

⁷ Ey kurtuluşum kuvveti, ya Rab Yehova,

Muharebe günü başımı korudun.

⁸ Kötünün dileklerini verme, ya RAB;

Kötü niyetini ileri götürme,

Ta ki, yükselmesinler.[Sela

⁹ Beni kuşatanların başları ise,

Dudaklarının kötülüğü onları örtsün.

¹⁰ Üzerlerine közler düşsün;

Ateşe ve derin sulara atılsınlar;

Oradan kalkmıyacaklar.

¹¹ Çekiştirici adam yerde durmaz;
Zorbayı yok etmek için kötülük onu avlar.
¹² Bilirim ki, hakirin davasını RAB görür;
Fakirler için adalet eyler.
¹³ Gerçek salihler senin ismine şükreder;
Doğrular senin önünde oturur.

MEZMUR 141

Davudun Mezmurudur.

YA RAB, seni çağırdım; bana çabuk yetiş;
Sana feryat ettiğim zaman, sesime kulak ver.
² Duam senin önünde tütsü gibi,
El kaldırışım akşam takdimesi gibi olsun.
³ Ya RAB, ağzıma bekçi koy;
Dudaklarım kapısını koru.
⁴ Yüreğimi kötü şeye meylettirme;
Fesat işliyen adamlarla kötü işler etmiyeyim;
Ve onların güzel şeylerinden yemiyeyim.
⁵ Salih bana vursun, inayettir;
Ve beni azarlasın, baş yağıdır;
Başım onu reddetmesin;
Çünkü onların kötülüğünde bile, benim duam devam eder.
⁶ Hâkimleri kayanın yanlarına atılınca,
Sözlerimi dinliyecekler; çünkü tatlıdır.
⁷ Bir adam toprağı sürer ve yarar gibi,
Kemiklerimiz ölüler diyarının kapısında öyle saçılmıştır.
⁸ Çünkü gözlerim sana dikilmiş, ya Rab Yehova;
Sana sığınıyorum; beni yoksul etme.
⁹ Bana kurdukları tuzaktan,
Ve fesat işliyenlerin kementlerinden beni koru.
¹⁰ Ben geçip giderken,
Kötüler kendi ağlarına düşsünler.

MEZMUR 142

Mağarada iken, Davudun Maskilidir. Dua.

SESİMLE RABBE feryat ederim;
Sesimle RABBE yalvarırım.
² Şekvamı onun önüne dökerim.
Sıkıntımı onun önünde söylerim.
³ Ruhum içimde bayıldığı zaman,
Sen yolumu bildin.
Yürüdüğüm yolda, bana tuzak gizlediler.
⁴ Sağa bak da gör;

Çünkü beni tanıyan yok;
Bana sığınacak yer kalmadı;
Canımı kayıran yoktur.
⁵ Sana feryat ettim, ya RAB:
Sığınacak yerim,
Yaşıyanlar diyarında nasibim sensin, dedim.
⁶ Feryadımı iyi dinle;
Çünkü çok düşkün oldum;
Bana eza edenlerden beni azat et;
Çünkü onlar benden zorludurlar.
⁷ İsmine şükretmek için,
Canımı hapisten çıkar;
Salihler beni kuşatacak;
Çünkü sen bana iyilik edeceksin.

MEZMUR 143

Davudun Mezmurudur.

YA RAB, duamı işit; yalvarışlarıma kulak ver;
Sıdkın ile, adaletin ile bana cevap ver.
² Ve kulun ile muhakemeye girme;
Çünkü yaşıyanlardan hiç biri senin önünde salih çıkmaz.
³ Çünkü düşman canıma eza etti,
Hayatımı yere çaldı;
Çoktan ölmüş olanlar gibi, beni karanlıklarda oturttu.
⁴ Bundan dolayı ruhum içimde bayılıyor;
İçimde yüreğim şaşırıyor.
⁵ Eski günleri anıyorum;
Senin bütün işlerini derin düşünüyorum;
Ellerinin işi üzerine düşünceye dalıyorum.
⁶ Ellerimi sana açıyorum;
Canım kurak yer gibi, sana susamıştır,
[Sela
⁷ Bana tez cevap ver, ya RAB; ruhum tükeniyor;
Yüzünü bana örtme ki,
Kabre inenlere benzemiyeyim.
⁸ Sabahlayın inayetini bana işittir;
Çünkü ben sana güveniyorum;
Gideceğim yolu bana bildir;
Çünkü canımı sana yükseltiyorum.
⁹ Düşmanlarımdan beni azat et, ya RAB;
Sana sığınıyorum.
¹⁰ Rızanı işlemeği bana öğret;
Çünkü sen benim Allahımsın.

Senin Ruhun iyidir;
Doğruluk diyarında bana yol göster.
¹¹ Ya RAB, ismin için beni dirilt;
Adaletin ile canımı sıkıntıdan çıkar.
¹² Ve inayetin ile düşmanlarımı helâk et,
Ve canıma sıkıntı verenlerin hepsini yok et;
Çünkü ben senin kulunum.

MEZMUR 144

Davudun Mezmurudur.

ELLERİME cengi,

Ve parmaklarıma muharebe etmeği öğreten

Kayam RAB mubarek olsun;

² İnyetlim ve hisarım,

Yüksek kulem ve beni azat eden;

Kalkanım ve kendisine sığındığım;

Kavmımı bana itaat ettiren odur.

³ Ya RAB, insan nedir ki, onu tanıyasın?

İnsan oğlu nedir ki, onu düşünesin?

⁴ İnsan bir soluğa benzer;

Günleri, geçen gölge gibidir.

⁵ Ya RAB, göklerini iğ ve in;

Dağlara dokun da tütsünler.

⁶ Şimsek çaktır, ve onları dağıt;

Oklarını gönder de onları bozgun et.

⁷ Yukarıdan elini uzat, beni kurtar;

Ve beni büyük sulardan,

Yabancı oğullarının elinden azat et.

⁸ Onların ağzı hile söyler,

Onların sağ eli yalanın sağ elidir.

⁹ Ey Allah, sana yeni bir ilâhi okuyayım;

On telli santur ile sana terennüm edeyim.

¹⁰ Kırallara kurtuluş veren,

Kulu Davudu kötülük kılıcından kurtaran sensin.

¹¹ Beni kurtar, ve yabancı oğulları elinden beni azat et;

Onların ağzı hile söyler,

Onların sağ eli yalanın sağ elidir.

¹² O zaman ki, oğullarımız gençliklerinde yetişmiş fidanlar gibidir,

Kızlarımız da sarayın oymalı köşe taşları gibidir,

¹³ Her türlü erzak veren ambarlarımız doludur,

Tarlarımızda koyunlarımız binlerce ve on binlerce yavrularlar;

¹⁴ Sığırlarımız iyi yüklü olur;

Saldırış ve çıkış,
Ve sokaklarımızda çığlık olmaz;
¹⁵ Bu halde olan kavma ne mutlu!
Allahı RAB olan kavma ne mutlu!

MEZMUR 145

Davudun Hamdiyesi.

EY Allahım, ey Kıral, seni yükseltirim;
Ve senin ismini ebediyen ve daima takdis ederim.
² Seni hergün takdis eylerim;
Ve senin ismine daima ve ebediyen hamdeylerim.
³ RAB büyüktür, ve çok hamde lâyıktır;
Ve onun büyüklüğüne akıl ermez.
⁴ Senin işlerini bir nesil diğer nesle sena edecek,
Ve kudretli işlerini bildirecek.
⁵ Celâlinin izzetli haşmetini.
Ve şaşılacak işlerini derin düşüneceğim.
⁶ Korkunç işlerinin kudretini de söyleyecekler;
Ve ben senin büyüklüğünü ilân edeceğim.
⁷ Büyük iyiliğinin anılmasını ilân edecekler,
Ve adaletini terennüm edeceklerdir.
⁸ RAB raufur, ve rahîmdir;
Çok sabırlıdır, ve inayeti büyüktür.
⁹ RAB herkese iyidir;
Merhametleri de bütün işleri üzerindedir.
¹⁰ Bütün işlerin sana şükreder, ya RAB;
Ve müttakilerin seni takdis eder.
¹¹ Kırallığın izzetini söylerler,
Ve ceberrutunu beyan ederler;
¹² Ta ki, âdem oğullarına onun kudretli işlerini,
Ve kırallığın haşmet izzetini bildirsinler.
¹³ Senin kırallığın ebedî kırallıktır,
Ve saltanatın bütün devirlerce sürer.
¹⁴ RAB bütün düşenlere destek olur,
Ve bütün iğilmiş olanları doğrultur.
¹⁵ Hepsinin gözleri seni bekler;
Ve zamanında yiyeceklerini onlara sen verirsin.
¹⁶ Elini açarsın,
Ve her yaşıyanı dileğine göre doyurursun.
¹⁷ RAB bütün yollarında âdildir,
Ve bütün işlerinde inayetlidir.
¹⁸ RAB kendisini çağırانların hepsine yakındır,
Onlar ki, onu hakikatle çağırırlar.

¹⁹ Kendisinden korkanların dileğini yapar;
Ve feryatlarını işitir, ve onları kurtarır.
²⁰ RAB kendisini sevenlerin hepsini korur;
Ve bütün kötöleri helâk eder.
²¹ Ağzım RABBİN hamdini söyler;
Bütün beşer mukaddes ismini daima ve ebediyen takdis etsin.

MEZMUR 146

RABBE hamdedin. Ey canım, RABBE hamdet.
² Ömrüm oldukça RABBE hamdedeyim;
Ben kaldıkça Allahıma terennüm edeyim.
³ Emîrlere ve kurtarışı olmıyan âdem oğluna güvenmeyin.
⁴ Onun ruhu çıkar, kendisi toprağa döner;
Hemen o günde kuruntuları yok olur.
⁵ Ne mutlu o adama ki, yardımını Yakubun Allahıdır,
Ve ümidi Allahı RABDEDİR.
⁶ O Allah ki, gökleri ve yeri,
Denizi ve içlerindeki her şeyi yaratan,
Ebediyen hakikati koruyan,
⁷ Mağdurların hakkını alan,
Açlara yiyecek verendir.
RAB esirleri azat eder;
⁸ RAB körlerin gözlerini açar;
RAB eğilmiş olanları doğrultur;
RAB salihleri sever;
⁹ RAB garipleri korur;
Öksüzü ve dul kadını tutar;
Ve kötölerin yollarını saptırır.
¹⁰ RAB ebediyen,
Ey Sion, senin Allahın devirden devire saltanat sürecektir.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 147

RABBE hamdedin;
Çünkü Allahımıza terennüm eylemek iyidir;
Çünkü tatlıdır, hamdetmek yaraşır.
² Yeruşalimi bina eden RABDİR,
İsrailin dışarı atılanlarını toplar.
³ Yürekleri kırık olanları iyi eder,
Ve yaralarını sarar.
⁴ Yıldızların sayısını hesap eder;
Hepsini adları ile çağırır.
⁵ Rabbimiz büyüktür, kuvveti çoktur;

Anlayışına hesap yoktur.

⁶ RAB hakirleri kaldırır;

Kötüleri yere kadar alçaltır.

⁷ RABBE şükranla ilâhi okuyun;

Allahımıza çenk ile terennüm edin,

⁸ O Allah ki, bulutlarla gökleri kaplar,

Yer için yağmur hazırlar,

Dağlarda ot bitirir.

⁹ Hayvanlara, çağrışan karga yavrularına,

Yiyeceklerini verir.

¹⁰ Atın kuvvetinden zevk almaz;

İnsanın bacaklarından razı olmaz.

¹¹ RAB kendisinden korkanlardan,

İnayetine ümit bağılıyanlardan razı olur.

¹² Ey Yerusâlim, RABBE sena et;

Ey Sion, Allahına hamdet.

¹³ Çünkü senin kapılarının demirlerini kuvvetlendirdi;

Senin içinde oğullarını mubarek kıldı.

¹⁴ Sınırına selâmet verir;

Ve seni buğdayın âlâsı ile doyurur.

¹⁵ Dünyaya sözünü gönderir;

Kelâmı çabuk seğirdir.

¹⁶ Yapağı gibi kar verir;

Kırağıyı kül gibi saçar.

¹⁷ Buzunu parça parça atar;

Soğuğu karşısında kim durabilir?

¹⁸ Kelâmını gönderir ve onları eritir;

Yelini estirir, ve sular akar.

¹⁹ Kelâmını Yakuba,

Kanunlarını ve hükümlerini İsrâile bildirir.

²⁰ Hiç bir millete böyle etmedi;

Ve onlar hükümlerini bilmedi.

RABBE hamdedin.

MEZMUR 148

RABBE hamdedin.

RABBE göklerden hamdedin;

Ona yücelerde hamdedin.

² Ey bütün melekleri, ona hamdedin;

Ey bütün ordusu, ona hamdedin.

³ Ey güneş ve ay, ona hamdedin;

Ey bütün nur yıldızları, ona hamdedin.

⁴ Ey göklerin gökleri,

Ve göklerin üstündeki sular, ona hamdedin.
5 RABBİN ismine hamdetsinler;
Çünkü o emreyledi, ve yaratıldılar.
6 Onları da ebediyen ve daima durdurdu;
Bir kanun koydu, onu geçmezler.
7 RABBE yerden hamdedin,
Ey deniz canavarları, ve bütün enginler;
8 Ateş ve dolu, kar ve buğu;
Onun sözünü yapan kasırga yeli;
9 Dağlar ve bütün tepeler;
Meyvalı ağaçlar ve bütün erz ağaçları;
10 Hayvanlar ve bütün davarlar;
Yerde sürünenler ve kanatlı kuşlar;
11 Dünya kıralları ve bütün ümmetler;
Reisler ve bütün dünya hâkimleri;
12 Genç yiğitler ve kızlar;
İhtiyarlar ve çocuklar;
13 RABBİN ismine hamdetsinler;
Çünkü yalnız onun ismi yücelmiştir;
Onun celâli yerin ve göklerin üstündedir.
14 Ve kendisine yakın bir kavm olan İsrail oğullarına,
Bütün müttakilerine, hamd olmak için,
Kavminin kudretini yükseltti.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 149

RABBE hamdedin.
RABBE yeni bir terane,
Ve müttakilerin cemaatinde onun hamdini okuyun.
2 İsrail kendisini yaratan ile sevinsin;
Sion oğulları Kıralları ile mesrur olsunlar.
3 Raks ile onun ismine hamdetsinler;
Ona tef ve çenk ile terennüm etsinler.
4 Çünkü RAB kendi kavmindan razıdır;
Hakirleri kurtuluş ile güzelleştirir.
5 Müttakiler izzet içinde sevinç ile coşsunlar;
Yatakları üzerinde sevinç ile terennüm etsinler.
6 Allahın tekbirleri ağızlarında,
Ve iki ağızlı kılıç ellerinde;
7 Ta ki, milletlerden öç alsınlar;
Ve ümmetleri tedip etsinler;
8 Onların kırallarını zincirlerle,
Ve ileri gelenlerini demir bukağılar ile bağlasınlar;

⁹ Ta ki, yazılmış olan hükmü onlara karşı yürütsünler;
Bütün müttakilerinin şerefi budur.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 150

RABBE hamdedin.

Allaha makdisinde hamdedin;

Ve kudretinin felekinde ona hamdedin.

² Kudretli işleri için ona hamdedin;

Büyükliğünün çokluğuna göre ona hamdedin.

³ Boru sesile ona hamdedin;

Santur ve çenk ile ona hamdedin.

⁴ Tef ve raks ile ona hamdedin;

Sazlar ve borular ile ona hamdedin.

⁵ Sesli zillerle ona hamdedin;

Yüksek sesli zillerle ona hamdedin.

⁶ Bütün nefes sahipleri RABBE hamdetsin.

RABBE hamdedin.